

MANDAG DEN 22. OKTOBER 2007

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

(Mødet åbnet kl. 17.00)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt den 11. oktober 2007, for genoptaget.

2. Erklæring fra formanden

Formanden. - Mine damer og herrer! Det var et meget vellykket topmøde sidste torsdag og fredag mellem EU's stats- og regeringschefer, formanden for Kommissionen, formanden for Europa-Parlamentet og vores tre repræsentanter på regeringskonferencen.

Selv om jeg ikke ønsker at foregribe indholdet af morgendagens forhandling med José Socrates, formand for Rådet, vil jeg gerne understrege, at topmødet set fra Europa-Parlamentets synspunkt var en rungende succes, fordi traktatens ikrafttræden, som er planlagt til primo 2009, indebærer, at Parlamentet opnår de samme rettigheder inden for næsten alle lovgivningsmæssige områder. Vi har i Europa-Parlamentet uden vaklen holdt den kurs, som vi vedtog på konventet, og har fulgt den trods nederlagene ved folkeafstemningerne i Frankrig og Nederlandene, og hvis denne traktat nu bliver til noget, har vi bidraget væsentligt til dens oprettelse. Vi håber, at ratifikationsprocessen bliver en succes i alle 27 EU-lande.

Underskrivelsen af traktaten foregår i Lissabon den 13. december, og den foregående dag - den 12. december, som aftalt med formændene for Det Europæiske Råd og Kommissionen - bekendtgøres EU's charter om grundlæggende rettigheder ved et højtideligt møde her i Strasbourg. Dette bliver en vigtig begivenhed.

Jeg vil gerne takke Elmar Brok, Enrique Barón Crespo og Andrew Duff, vores tre repræsentanter på regeringskonferencen, for deres arbejde.

(Bifald)

Det glæder mig, at Enrique Barón Crespo er til stede, men jeg kan ikke se de andre repræsentanter. Derfor vil jeg udskyde godkendelsen af protokollen.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - *(DE)* Hr. formand! Jeg har et spørgsmål til hr. Pöttering: Vil De fortsat have stemmeret i Parlamentet?

Formanden. - Jeg ved udmærket godt, at hr. Cohn-Bendits tørst efter viden ingen grænser kender. Jeg kan fortælle Dem, at der på intet tidspunkt i løbet af hele processen var nogen tvivl herom. Og emnet blev overhovedet ikke berørt i forbindelse med den offentlige samling på topmødet. Men dette rygte cirkulerede andre steder. Når det var muligt, reagerede jeg øjeblikkeligt for at aflive det. Der må aldrig opstå en situation, hvor Det Europæiske Råd eller nogen anden institution vil kunne fratage formanden for Europa-Parlamentet sin stemmeret. Dette handler ikke personligt om mig, men om selve embedet som formand for Parlamentet. Jeg ville sætte mig kraftigt imod sådanne foranstaltninger, og Parlamentet står sammen i denne sag.

(Bifald)

Hannes Swoboda (PSE). - *(DE)* Hr. formand! Jeg vil blot sige på vegne af min gruppe, at vi fuldt ud støtter Deres holdning. Selvfølgelig har alle parlamentsmedlemmer, der er valgt af folket, stemmeret, herunder også formanden. Det er vi helt enige i.

Formanden. - Udmærket! Jeg er glad for, at vi også her er enige.

3. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen

4. Parlamentets sammensætning: se protokollen

5. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

6. Undertegnelse af retsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure: se protokollen

7. Skriftlige erklæringer og mundtlige forespørgsler (modtagne dokumenter): se protokollen

8. Skriftlige erklæringer (artikel 116): se protokollen

9. Bevillingsoverførsler: se protokollen

10. Andragender (jf. protokollen)

11. Modtagne dokumenter: se protokollen

12. Arbejdsplan

Formanden. - Det endelige forslag til dagsorden som opstillet af Formandskonferencen på mødet den 17. oktober i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 130 og artikel 131 er omdelt. Der er foreslået følgende ændringer:

Vedrørende onsdag

Gruppen De Grønne har foreslået, at fremsættelse af beslutningsforslag skal tillades ved afslutningen af forhandlingen om redegørelser fra Rådet og Kommissionen om topmødet mellem EU og Rusland.

Daniel Cohn-Bendit, for *Verts/ALE-Gruppen.* - (DE) Hr. formand! Vi talte om dette på Formandskonferencen og aftalte, at det i betragtning af EU-topmødet med Rusland, hr. Putins rejse til Iran og de reelle stridighederne, der er der, ville være virkelig tåbeligt, hvis Parlamentet diskuterer disse spørgsmål og ikke vedtager en beslutning, hvori Parlamentets standpunkt anføres. Hvem er vi så rent faktisk? Vi ønsker altid fælles beslutningstagning, men nu hvor vi har muligheden for at tage en beslutning, undlader vi at gøre det.

Vi er for en beslutning før EU-topmødet med Rusland, og hvis det er nødvendigt, så yderligere en beslutning efter topmødet. Det er Parlamentets pligt at granske Kommissionen nøje samt udarbejde politiske retningslinjer og ikke blot opføre sig som en diskussionsklub.

Graham Watson, for *ALDE-Gruppen.* - (EN) Hr. formand! Her i Europa-Parlamentet har det tidligere været praksis i sager af væsentlig betydning såsom topmødet EU/Rusland, at en forhandling efterfølges af en beslutning. Der er meget, der skal siges, og mange budskaber, som Parlamentet skal sende til de personer, der skal repræsentere EU på topmødet. Vi bør bestemt sende et klart budskab til russerne og til vores repræsentanter på topmødet med udgangspunkt i Europa-Parlamentets synspunkter. Min gruppe vil derfor støtte dette tiltag.

(Bifald)

Richard Corbett, for *PSE-Gruppen.* - (EN) Hr. formand! Hvis ingen andre taler imod, vil jeg gøre det.

Personerne bag dette beslutningsforslag mener åbenbart, at Parlamentets forhandlinger kun betyder noget, hvis vi vedtager en beslutning efter den enkelte forhandling. De devaluerer faktisk selve forhandlingen, fordi de alle forhandler om beslutningens tekst uden for mødesalen i stedet for at deltage i selve forhandlingen. De synspunkter, som de og andre ønsker at fremsætte forud for topmødet, kan de præsentere her i Parlamentet under en energisk forhandling, hvor folk fremsætter intelligente og velformulerede synspunkter, i stedet for at gå ud og arbejde hele natten i en redaktionskomité for at føje flere sider til den enorme bog, som vi skriver ved afslutningen på hver mødeperiode med beslutninger side op og side ned.

Det er på tide, at vi ændrer vores prioriteter og tager Parlamentets forhandlinger op til fornyet overvejelse. Jeg vil opfordre medlemmerne til at afholde energiske forhandlinger her i Parlamentet.

(Parlamentet vedtog forslaget)

Herbert Bösch (PSE). - (DE) Hr. formand! Jeg er ikke videre kendt for at komme med bemærkninger om forretningsordenen, men vi har disse diskussioner hver mandag kl. 17 om eftermiddagen. Jeg er begyndt at undre mig over, hvorfor vi har en anden diskussion om politisk vigtige spørgsmål torsdag eftermiddag. Måske kunne netop dette spørgsmål diskuteres igen af dem, som er de parlamentariske magthavere, fordi vi har den samme diskussion om, hvorvidt et punkt, som f.eks. et topmøde, der afholdes af nogle mennesker et eller andet sted, skal tilføjes dagsordenen eller ej. Jeg vil sætte pris på, hvis et sådant spørgsmål sættes på en af Parlamentets dagsordener.

Formanden. - Hr. Bösch! Alle parlamentsmedlemmer er magthavere. Som du vil have oplevet, vil de, som undertiden opfatter sig selv som sådanne, efterfølgende blive stemt ned her i forsamlingen. Sådan fungerer vores demokrati.

Vedrørende torsdag

Hvad angår drøftelserne om menneskerettighedskrænkelser, har PPE-DE-Gruppen foreslået, at punktet "Usbekistan" erstattes med "Pakistan".

Charles Tannock, for PPE-DE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg taler på vegne af min gruppe. Som bekendt blev der for få dage siden rettet et særdeles voldsomt selvmordsbombeangreb mod partiet med den tilbagevendte fr. Benazir Bhutto med over hundrede civile ofre til følge. For nylig deporterede den pakistanske regering en anden tilbagevendt civil politiker, Nawaz Sharif. I dette strategisk meget vigtige sydasiatiske land er der sket alle mulige ting, der bør være genstand for uopsættelige forhandlinger her i Parlamentet.

Jeg er ikke bekendt med nylige ændringer i situationen i Usbekistan, bortset fra at Rådet overvejer, hvorvidt det skal fjerne indrejseforbuddene mod usbekiske ledere. Det blegner fuldstændigt i sammenligning med, hvad der foregår i Pakistan, så jeg vil opfordre parlamentsmedlemmerne til at støtte forslaget om forhandlinger om den pakistanske situation på torsdag.

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Det er altid svært at vælge mellem det, der taler for, og det, der taler imod. Vi var for dette forslag, og vi kunne tilslutte os det, hvis vi får en garanti fra PPE-DE-Gruppen og andre grupper om, at Usbekistan virkelig sættes på dagsordenen og drøftes ved næste lejlighed. Dvs. ændring af dagsordenen må ikke betyde, at vi glemmer Usbekistan og den udvikling, der er i gang der. Hvis vi får en sådan garanti, kan vi støtte forslaget.

Formanden. - Det er sandelig et storartet kompromis.

Daniel Cohn-Bendit, for Verts/ALE-Gruppen. - (DE) Hr. formand! Der hersker ingen tvivl om, at Pakistan er et meget vigtigt emne. Men det er for vigtigt til at blive sat på som et punkt på torsdag eftermiddags forhandling om menneskerettighedskrænkelser. En drøftelse af Pakistan er ikke blot et spørgsmål om at undersøge menneskerettighedskrænkelser, men en oplagt anledning til at diskutere aspekter af EU's udenrigspolitik i hele området.

Jeg tror, det er bedre, at Pakistan sættes på vores næste dagsorden som en grundig forhandling med Rådet og Kommissionen, da det efter min opfattelse er det, vi har mest brug for. Emnet Usbekistan giver anledning til en mere akut bekymring, idet Rådet har til hensigt at fjerne visse sanktioner i dag. I den nuværende situation mener jeg, at vi skal vedtage en holdning om, at det, der sker i Usbekistan, er et menneskerettighedsspørgsmål, som kræver, at sanktioner ikke ophæves. Det kan vi hurtigt beslutte torsdag eftermiddag. Pakistan er et meget svært og centralt udenrigspolitisk spørgsmål og bør sættes på vores næste dagsorden.

(Parlamentet vedtog forslaget)

(Parlamentet fastsatte arbejdsplanen)⁽¹⁾

13. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager.

⁽¹⁾ Andre ændringer til arbejdsplanen: Se protokollen.

Rumiana Jeleva (PPE-DE) - (BG) Hr. formand! Dokumentarudsendelsen Bulgaria's Abandoned Children (Bulgariens forladte børn) vist på BBC 4, der beskriver forholdene på og holdningerne til beboerne på døgninstitutionen for fysisk og psykisk handicappede børn i byen Mogilino, har fremkaldt en heftig reaktion i Bulgarien og det internationale samfund. Derfor beskriver jeg, hvilke skridt der er blevet taget.

Vi sendte først forespørgsler til Bulgariens arbejds- og socialminister og til formanden for det nationale organ til beskyttelse af børn. Vi forlangte, at institutionen nedlægges, samt at processen til afvikling af institutioner fremskyndes. Ministeriet sendte et svar på vores forespørgsel.

Dernæst appellerede vi til internationale private organisationer, der hjælper handicappede. Blandt dem er Betel, som er den største velgørenhedsorganisation i Europa med 150 års erfaring i at skaffe pleje til psykisk handicappede. Organisationens eksperter svarede på min forespørgsel om at besøge institutionen i Mogilino sammen og finde specifikke løsninger på problemerne.

Regeringen er hovedsagelig ansvarlig for fremskaffelsen af nødvendigt materiale og tekniske forhold på disse institutioner samt for understøttelsen af børnene. Men det, vi har brug for, er et ændret koncept for de sociale ydelser til børn med alvorlige psykiske handicap og en holdningsændring fra samfundet og institutioner. Isolationen af disse børn i svært fremkommelige byer og landsbyer er en praksis, som for længe siden blev opgivet i Europa. Problemer løses ikke ved at gemme sandheden, men ved vores fælles hjælp.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE).- (ES) Hr. formand! Parlamentet er en internationalt anerkendt friheds- og menneskerettighedsinstitution, som respekterer international lovgivning og FN-systemet.

Med henblik på dette ville mange af os gerne høre Parlamentets og dets formands egen vurdering af det ramaskrig, der opstod i forbindelse med afsløringen af samtaler mellem præsident Bush og ministerpræsident Aznar i 2003 på Crawford Ranch kort efter invasionen af Irak.

Der er aspekter af den samtale, som er meget alvorlige, fordi de demonstrerer en total manglende respekt for FN, foragt for transatlantiske forbindelser og tilsidesættelse af international lovgivning.

Vi havde alle mistanke om, at der var sket noget i den retning, men aldrig før har bevismaterialet været så tydeligt - så tydeligt, at Parlamentet er tvunget til at tage stilling, om ikke andet så for at slå fast, at sådan en skammelig ting aldrig må ske igen.

Eugenijus Gentvilas (ALDE). - (LT) Hr. formand! Det er et bekymrende, at rapporter skrevet af europæiske politikere om global opvarmning, energibesparelser og lignende spørgsmål modtages med en ligegyldighed i de fleste europæiske lande. Ligeledes giver regioner, provinser og andre administrative enheder heller ikke disse problemer den opmærksomhed, de fortjener. Tilfælde hvor energispild og konsekvenserne af global opvarmning forsømmes, ses overalt. Hver dag ser jeg f.eks. gadelygter, der strækker sig over mange kilometer, men hverken Vallonien eller Belgien eller provinserne vil påtage sig et ansvar.

På den anden side er det tit sådan, selv i Parlamentet, at vores ord ikke matcher vores gerninger. Jeg forstår ikke, hvorfor hvert medlem ved hvert møde i Strasbourg får udleveret ca. 200-300 sider stenografi og protokoller. Jeg mener, at dette materiale kun bør være tilgængeligt på internettet og dermed ikke længere udskrives på papir.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Hr. formand! I Grodno blev to aktivister fra sammenslutningen af polakker i Belarus den 10. oktober atter en gang anholdt: Angelika Borys og Igor Bancier. Under påskud af anklager om optøjer blev Bancier idømt 10 dages fængsel og Borys en bøde, der svarer til ca. 15 belarussiske lønninger. Man ved imidlertid, at den virkelige årsag til deres anholdelse var en planlagt oppositionsmanifestation imod Aleksandr Lukasjenkos autoritære regime. Belarus' myndigheder har atter en gang bevist, at de ikke har tænkt sig at tolerere organisationers selvstændighed eller frihed i dette land. For at bevare tyranniet har Lukasjenko længe anvendt skræmmemetoder og anholdelser foretaget under alle mulige påskud samt løgne over for de vestlige lande.

Vi kan ikke tillade, at menneskers ret til respekt for den personlige værdighed og frihed gentagne gange krænkes i EU's umiddelbare nærhed. Europa bliver først demokratisk, når Belarus bliver et frit land. Lad os yde større støtte til den belarussiske befolkning, der ønsker at befri sig fra det diktatoriske åg. Vi skal kræve, at de nationale mindretals rettigheder overholdes, at ubegrundede anholdelser indstilles, samt at de politiske fanger løslades. Alene på den måde kan man ændre systemet i dette Europas eneste tyranni og diktatur.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Tak, hr. formand! Jeg vil gerne tale om det tyrkiske parlaments beslutning om at tillade, at tyrkisk militær går ind i det eneste nogenlunde rolige område i Irak. Det ser ud til, at vi kan

inkludere disse begivenheder i vores drøftelser om den generelle rapport på onsdag. Jeg håber, at alle får mulighed for at deltage i processen og for at fremsætte ændringer, da dette er en stor trussel mod freden i området. Dette fremhæver problemet med militæret, der udøver pres og får skubbet beslutninger igennem. Vi bliver nødt til at sikre, at regeringen kan modstå, at der ikke er nogen tropper, og at *ingen* provokeres til at gå ind i Irak med militær magt. Hvis der er noget, de har for meget af, så er det militær. Hvis der er noget, de har for lidt af, så er det normale drøftelser mellem mennesker, og det er dét, vi skal støtte.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). - (ES) Hr. formand! Det var næsten som om, at EU blev gjort til genstand for en nyheds- og aktivitetsblackout med hensyn til de systematiske krænkelse af menneskerettighederne begået af kongeriget Marokko i forhold til de besatte områder i Vestsahara.

De har trænet os godt. Ikke desto mindre fortjener Parlamentet en forklaring fra kongeriget Marokko angående den delegation, som ikke fik lov til at besøge disse besatte områder.

To øvrige oplysninger bør føjes til de allerede nævnte: For det første nægtede Marokko at give den marokkanske menneskerettighedsorganisation (CODESA) tilladelse til at afholde deres kongres i de besatte områder, og for det andet har FN stadig ikke udgivet rapporten fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, som besøgte de besatte områder for at udarbejde en rapport om situationen i området. Denne rapport er ikke udgivet dags dato.

Jeg opfordrer de europæiske institutioner - Parlamentet, Kommissionen og Rådet - til at få afsluttet denne affære.

Gerard Batten (IND/DEM). - (EN) Hr. formand! Tidligere på dagen sagde hr. Gordon Brown, at der ikke er behov for en ny EU-traktat i mindst 10 år. Han ved udmærket, at der aldrig bliver behov for en ny traktat. Den foreslåede reformtraktat er en selvkorrigerende traktat. Den resterende smule selvstændige beføjelser kan overføres til EU gennem beslutninger truffet af Det Europæiske Råd uden forudgående høring af Europa-Parlamentet eller befolkningen for den sags skyld.

Reformtraktaten fastslår formelt EU-lovgivningens legitimitet og supremati i forhold til den nationale lovgivning. Hvis det britiske Over- og Underhus accepter, at reformtraktatens bestemmelser skal have forrang for den eksisterende engelske og skotske lovgivning, er det en forræderisk handling i henhold til de nugældende love om forræderi. Ethvert medlem af Underhuset eller Overhuset, der stemmer for en ratifikation af reformtraktaten, er derfor bogstaveligt en landsforræder.

(Latter)

Tjek endelig lovene om forræderi, hvis ikke De tror mig!

Formanden. - Vi bør være forsigtige med at anvende sådanne ord, hr. Batten.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Hr. formand, mine damer og herrer! Et år før, De Olympiske Lege i Beijing starter, udsendes der dagligt bekymrende beskeder til den brede befolkning. Denne gang handler det ikke om menneskerettigheder eller miljøforurening, men om at komitéen for tilrettelæggelse af De Olympiske Lege og de kinesiske myndigheder har besluttet, at deltagerne ved De Olympiske Lege ikke må vise nogen form for religiøs tilbedelse. Stik imod de aftaler, som man har holdt fast ved siden De Olympiske Leges begyndelse, og som er underskrevet af de kinesiske myndigheder og Den Internationale Olympiske Komité, vil der blive nedlagt forbud mod religiøse symboler som f.eks. Biblen, Det Nye og Gamle Testamente, bedesteder og selv kors på en kæde rundt om halsen på en mandlig eller kvindelig sportsudøver.

Som kristen gør dette mig meget trist. Jeg håber, at det internationale samfund og EU på behørig vis vil forhindre, at myndighederne for tilrettelæggelse af De Olympiske Lege 2008 implementerer disse uhørte forholdsregler.

(Bifald)

Catherine Trautmann (PSE). - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Den 3. oktober meddelte Michelingruppen, at produktionen af dæk i Toul skulle indstilles. Over 800 arbejdspladser bliver muligvis nedlagt inden 2009, selv om hverken virksomhedens produktionsresultat eller finansielle resultat tyder på, at disse afskedigelser skyldes en eller anden form for krise. Aktionærene sælger aktier med kursgevinst efter denne meddelelse om omstrukturering, mens arbejdstagerne må konstatere, at det kun er dem, det kommer til at gå ud over. Jeg vil over for Parlamentet udtrykke min dybeste respekt for fagforeningsrepræsentanterne og disse arbejdstagere, som trods de virkelig fortvivlede udsigter har udvist en utrolig stor ansvarsfølelse lige

fra begyndelsen. Det er ikke et spørgsmål om at lukke en virksomhed på en human måde, men om at bevare beskæftigelsen i ofte hårdt ramte egne. Arbejdstagerne i Toul forventer, at EU opretter nogle beskyttende rammer og ordninger, som sikrer deres arbejdsmarkeds mæssige og sociale rettigheder, hjælper dem med at finde arbejde igen og frigiver støttefondsmidler til at sætte skub i industriprojekter. Det er den flexsecurity, vi europæiske socialdemokrater slår stærkt til lyd for, men vi skal også lette tilpasningen til industriens konkurrenceevne og sørge for at fremme en integreret industripolitik, som tilgodeser alle vores omstrukturingsramte områder.

Toomas Savi (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne gøre Dem opmærksom på den forværrede situation mellem Irak og Tyrkiet. Søndag morgen blev 12 tyrkiske soldater og 32 kurdere dræbt i et kurdisk bagholdsangreb. Som vi allerede ved, har det tyrkiske parlament godkendt invasionen af kurdisk-befolkede områder i det nordlige Irak. Samtidig har Tyrkiets premierminister hr. Recep Tayyip Erdogan sagt, at hans regering er villig til at beordre hæren til at angribe Det Kurdiske Arbejderpartis baser i det nordlige Irak. Det er således meget sandsynligt, at der vil ske en optrapning til en alvorlig militærkonflikt i det nordlige Irak.

Eftersom Tyrkiet er et officielt EU-kandidatland, er det så ikke på tide, at vi forsøger at standse en militærkonflikt mellem kurdiske krigere og de invaderende tyrkiske tropper? Ellers kan situationen blive meget ustabil i denne skrøbelige region og få skræmmende og uforudsigelige konsekvenser.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Hr. formand! Europa-Parlamentet havde i sidste uge besøg af en gruppe personer, der lider af multipel sklerose. En udstilling, en koncert og en konference blev helliget de problemer, som personer, der lider af denne frygtelige sygdom, har. De havde forventet at få hjælp fra Parlamentet i denne svære situation, men de blev i stedet diskrimineret på det skrækkeligste i Bruxelles.

Foreningens formand, hvis høreelse og syn er kraftigt forringet, bevæger sig rundt i en kørestol og benytter sig af en førerhund. Luftfartsselskabet Wizzair afviste at tage hunden med om bord på trods af en bestemmelse i deres regelsæt om, at blinde og døve kan tage førerhunde med, og billetten, der var købt over internettet, omfattede også en hund. Først efter en times diskuterer blev det besluttet at gøre en undtagelse i denne sag og lade passageren tage hunden med. Denne situation har helt sikkert bevirket, at hendes helbred er blevet forværret.

Petya Stavreva (PPE-DE). - (BG) Hr. formand! Mit land Bulgarien skal netop i gang med at afholde det første kommunalvalg efter optagelsen i EU. Derfor er det anderledes og ladet med mange forventninger stammende fra de nye europæiske realiteter. Dygtige og aktive mennesker bør vælges til kommunerne til at arbejde med EU-midler med dygtig hånd. Bulgarien står meget sandsynligt over for at skulle optage næsten 7 milliarder euro i perioden 2007-2013 som medlem af EU. Men det er meget vigtigt, at disse ressourcer når de mennesker, som virkelig har brug for dem, så de ikke forsvinder ned i selskabs- eller partikassen. Eftersom Europa er regionernes Europa, og decentralisering er en uigenkaldelig proces, bliver rollen for de mennesker, der er involveret på det kommunale plan, større.

Bulgarien er gentagne gange og berettiget blevet kritiseret for sin utilstrækkelige administrative kapacitet og for mangler ved institutionernes arbejde. Nu da vi har opnået vores europæiske partners tillid og tiltro og er uløseligt knyttet til den store europæiske familie, bør vi også tage det næste vigtige skridt, dvs. vælge borgmestre og kommunalbestyrelsesmedlemmer, der kan arbejde ikke kun på det regionale og nationale niveau, men også på det europæiske niveau. Som repræsentant for Bulgarien i Europa-Parlamentet finder jeg det uhyre vigtigt, at der vælges højt kvalificerede og kompetente mennesker til kommunerne. Når vi træder ind i det europæiske hjem, skal vi anstrenge os personligt for at opnå vores velfortjente plads frem for at modtage den som en gave.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Hr. formand! I morgen fejrer Ungarn jubilæet for den ungarske revolution i 1956 og kampen for frihed. De seneste få år, og debatterne om Hitlernazismen og om stalinismen og den skade, de forårsagede, samt debatter i Parlamentet, har vist, at Europas mere heldige vestlige halvdel oplevede historien helt anderledes end de 10 netop optagne centraleuropæiske medlemsstater.

Ligeledes har 9. maj en helt anden betydning for os. For os betød det ikke bare befrielsesdagen, men også begyndelsen på besættelsen. Tre centraleuropæiske begivenheder, modstand mod Sovjetunionen og sovjetlignende kommunistiske diktaturer - den ungarske revolution i '56, Foråret i Prag '68 og den polske bevægelse Solidaritet - er alligevel blevet en del af vores fælles europæiske historie. Det unikke ved 1956 er, at intet andet oprør har involveret et folk, der tog kampen op mod verdens største hær, den sovjetiske hær, og ingen anden sag har indebåret, at et land erklærede sin neutralitet.

Alle de mål, som heltene fra 1956 sloges for - demokrati, retsstatsprincip og frihed - blev gennemført med regimeændringen. Hvis vi ungare kan være stolte af noget i det 20. århundrede, er det revolutionen i 1956, og den rolle, vi spillede i Tysklands genforening.

Horia-Victor Toma (ALDE). - (RO) Hr. formand! Brugen af cyanid er en af de aktuelle metoder til minedrift, der anvendes ved udvinding af guld og sølv. Jeg vil gerne understrege, at en sådan proces kan medføre uigenkaldelige ødelæggelser af økosystemer og være meget farlig for mennesker, idet cyanid er et af de stoffer, som passerer uændret ned i grundvandet, som er den vigtigste kilde til drikkevand. I forhold til global opvarmning kan cyanid medføre temperaturændringer og ændrede nedbørmønstre, forårsage oversvømmelser og jordskred. Uheldet, der skete i Baia Mare i Rumænien i 2000, hvor en revne i en lagune medførte, at ca. 100.000 m³ vand, der var forurenede af cyanid og tungmetaller, lækkede, forårsagede den største katastrofe i Østeuropa siden Tjernobyl. Dette udløste en reform af love om minedrift i Rumænien gennem introduktionen af en lovændring i Parlamentet, som forbød brugen af cyanid ved minedrift.

Jeg håber, at Rumæniens eksempel også vil blive fulgt af andre EU-lande, således at cyanidforbuddet med tiden bliver en europæisk regel.

Richard James Ashworth (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! På torsdag skal Europa-Parlamentet stemme om budgettet for 2008. I betragtning af at Revisionsretten skal rapportere tilbage i næste måned, vil jeg gerne gøre Dem opmærksom på den interinstitutionelle aftale, der blev underskrevet mellem de tre institutioner i 2006. I henhold til artikel 44 i denne aftale er alle medlemsstater forpligtet til at certificere finansielle transaktioner, der omfatter EU-midler. Jeg er blevet underrettet om, at Kommissionen under det nuværende program først vil modtage relevante oplysninger fra medlemsstaterne den 15. februar 2008. Først til den tid kan man identificere de fælles standarder for regnskaber og interne kontroller. Det betyder, at Revisionsretten sandsynligvis ikke vil modtage de ønskede oplysninger inden for de nærmeste to år. Det er uacceptabelt. Det er ikke alene i strid med ånden i den interinstitutionelle aftale, men den fortsatte mangel på en tilfredsstillende revisionsrapport underminerer også i høj grad Europa-Parlamentets troværdighed. Jeg vil opfordre Dem, hr. formand, til at benytte enhver lejlighed til at insistere på, at medlemsstaterne fremover tillægger denne sag langt større vægt.

Pierre Pribetich (PSE). - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! FN har sat den 10. december 2007 som sidste frist for fastlæggelse af den kommende status for Kosovo. Men da Kosovos myndigheder truer med en ensidig uafhængighedserklæring, Serbien forfægter et udvidet selvstyre, og Rusland har nedlagt veto mod FN's specialudsendings forslag om overvåget selvstændighed, er situationen kritisk. Jeg vil her påpege, at EU bør spille en grundlæggende rolle i løsningen af denne krise.

Det er jo vores fælles ønske, at EU har en højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Vil denne udnævnelse virke troværdig, hvis vi viser os ude af stand til at bidrage til en konkret løsning på situationen i Kosovo, som officielt er et udenrigsanliggende for EU, men i virkeligheden er et indenrigsanliggende? Unionen må altså vise en vej, en klar vision, som sammenfatter og forliger serbernes og kosovoernes krav, men samtidig passe på ikke at komme til at åbne Pandoras æske med delingsløsningen, og tage stilling til Kosovos fremtid, så Unionens stemme kan høres i nationernes kor.

László Surján (PPE-DE). - (HU) Hr. formand! Europa-Parlamentets delegation til Chile mødtes både med chilenske parlamentsmedlemmer og miljøorganisationer tidligere på måneden i Santiago. De mener, at den måde, virksomheder fra EU, som placerer sig i Chile, opfører sig på, ligger langt fra de miljøprincipper, de går ind for i Europa. De juridiske og etiske holdninger hertil er klare, men desværre er de to diametralt modsatte. Det, som disse virksomheder gør, er muligvis juridisk uanfægteligt, men det er etisk skadeligt. Manglende miljølovgivning frister ofte europæisk kapital til udlandet. Denne form for virksomhedsflytning skader på mange måder vores interesser. Vi skal derfor presse på med miljøstramninger ikke kun inden for EU, men også uden for. EU skal være initiativtager, da manglende ansvarlighed over for den næste generation globalt set i øjeblikket påfører Europas borgere materielle og immaterielle skader.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne rose den femte udgave af den europæiske uge for regioner og byer, som blev afholdt i Bruxelles den 8.-11. oktober 2007. Med denne begivenhed blev der skabt en unik platform for regioner og byer i hele EU. Der blev udvekslet praktiske erfaringer og viden om innovative initiativer inden for regionaludvikling.

Medlemmer af Europa-Parlamentet fik også mulighed for at møde regionalpolitikere i forbindelse med interessante arrangementer. Jeg vil gerne takke Regionsudvalget, Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik og Europa-Parlamentets Regionaludviklingsudvalg for at organisere dette arrangement. Jeg

vil gerne takke vores formand, Hans-Gert Pöttering, for hans tale, som gav dette arrangement værdighed. Kun dynamiske europæiske regioner med et stærkt menneskeligt potentiale, med tapre og entusiastiske regionalpolitikere og velforberedte projekter med fokus på innovation, og jobskabelse samt samarbejde i regionale grupper vil være i stand til at klare udfordringerne i en globaliseret verden.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Hr. formand! På fredag begynder det andet topmøde i år mellem EU og Rusland. Der findes intet andet land, vi mødes med så ofte, og alligevel bliver der ved med at være problemer.

Topmødet på fredag er ikke hr. Putins afskedsbesøg. Det vil også være ham, der holder Ruslands tøjler i fremtiden. I stedet for at rose ham til skyerne bør vi diskutere, hvordan det strategiske partnerskab mellem Rusland og EU får et reelt indhold.

For Europas sikkerhed ville det være meget vigtigt at få sat samarbejdet om krisehåndtering i gang som aftalt på mødet i november 2003, særligt med hensyn til fastfrosne konflikter.

I Portugal bør Rusland henstilles til at behandle transnistriske separatister, der er erklæret persona non grata af EU, som en ægte partner ville, ved at forhindre den transnistriske elite i at krydse russiske grænser. I øjeblikket kan en bande, som sår ustabilitet blandt Europas naboer, rejse frit via russiske lufthavne.

Dette skridt ville ikke være svært for Rusland, og det ville samtidig være et tegn på, at Rusland vil lytte til Europa, og at vi er ægte partnere.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Hr. formand! Efter det forenende resultat af Lissabon-topmødet i sidste uge er det trist at blive mindet om, at den europæiske by Nicosia fortsat er opdelt på en Berlin-lignende måde. Siden 1963 har en såkaldt grøn linje opdelt byen og dens befolkning i en græsk-cypriotisk og en tyrkisk-cypriotisk sektor. Denne linje bevogtes nøje af tyrkiske tropper på den ene side og af cypriotiske tropper på den anden. Opdelingen er mest absurd i Ledra Street, der er en travl indkøbsgade i Nicosias centrum, hvor en glasvæg adskiller græsk-cyprioter fra tyrkisk-cyprioter.

Hr. formand! Jeg vil mindeligt bede Dem om at give en uopsættelig personlig opfordring til Tyrkiets og Cyperns regeringer om at tage det historiske skridt - uden komplicerede forhåndsbetingelse og tilsyneladende billige politiske undskyldninger - at åbne Ledra Street og give græsk-cyprioter og tyrkisk-cyprioter mulighed for at bevæge sig frit omkring i deres hovedstad. Lad åbningen af Ledra Street i Nicosia blive endnu et symbol på fred og enhed for den europæiske befolkning og en katalysator for en løsning på Cypern-problemet.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Hr. formand! På EU's hjemmeside offentliggøres i dag nyheden om, at OLAF og de østrigske myndigheder har optrevet en ring, der illegalt importerer kinesisk tøj og sko. De samlede tab for Fællesskabets budget løber op i 200 millioner euro. I betragtning af denne vigtige historie, som ikke er en isoleret begivenhed, men noget der sker i hele Europa, vil jeg bede jer om at indgive andragender til Kommissionen. Flere toldeftersyn og importrestriktioner forlænges ud over det aktuelle år. Kommercielle beskyttelsesforanstaltninger for import af sko skal gøres mere effektive.

Karin Scheele (PSE). - (DE) Hr. formand! Det glæder mig, at kommissær Stavros Dimas er til stede. Jeg vil benytte lejligheden til at rose Kommissionen for at skride ind mod den illegale forårsjagt på vilde fugle i Malta i sidste uge. Denne sag har fået en hel del opmærksomhed, ikke kun i mødesalen, men også i Udvalget for Andragender. Jeg tror, at det er et vigtigt skridt at give de maltesiske myndigheder en sidste advarsel. Jeg håber, vi vil se resultatet af denne værdifulde og retspolitiske forholdsregel næste forår, og at europæisk lovgivning vil blive retspraksis i form af et påtvinget forbud mod ulovlig forårsjagt.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Hr. formand! Sidste år underskrev 25 EU-stater en fælles stabiliserings- og associeringsaftale mellem Albanien og EU. I dag, 16 måneder efter aftalens underskrivning, har blot 10 lande ratificeret dokumentet. Det er karakteristisk, at hele seks af de nye EU-lande findes blandt de 10: Polen, Ungarn, Slovakiet, Slovenien, Litauen og Letland samt fire gamle EU-lande: Spanien, Irland, Sverige og Luxembourg. Man bør herfra appellere til, at de resterende 17 EU-stater hurtigst muligt ratificerer aftalen, hvis vi ikke ønsker, at begrebet europæisk solidaritet skal opfattes som et udtryk eller et tomt motto.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Italienske myndigheder har via systemet for tidlig varsling og reaktion informeret EU-medlemsstaterne om et udbrud af en tropisk feber forårsaget af chikungunya-virus i Emilia-Romagna-regionen. De har rapporteret 197 udbrud af den tropiske virus. Laboratorietest har bekræftet, at 14 % af det samlede antal syge mennesker er blevet smittet med virussen, og en person er død.

Selv om der ikke er nogen grund til panik endnu, skal Kommissionen endnu en gang tage de nødvendige forholdsregler i forbindelse med et muligt udbrud af en større epidemi. Det Europæiske Center for Forebyggelse

af og Kontrol med Sygdomme, som overvåger smitsomme sygdomme, bemærker at virusen med gunstige klimaforhold kan spredes, særligt i Middelhavsregionen. Risikoen for, at virusen spredes til andre europæiske lande, er også stor. Smittede personer kan starte nye overførselscyklusser i andre EU-regioner.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Hr. formand! Sidste uge blev Arat Dink, søn af Hrant Dink, den myrdede tyrkiske journalist, dømt skyldig af en tyrkisk ret på grund af en artikelserie, han havde skrevet om det armenske folkedrab. Hr. Dink, redaktøren for avisen "Agos", blev dømt skyldig i henhold til artikel 301 i den tyrkiske straffelov. Det var denne artikel, som blev brugt til at dømme hans far. Hrant Dink havde fået en betinget fængselsstraf på et år. Derfor er det forsvarligt, at vi spørger os selv, hvad Kommissionen gør for at opfordre Tyrkiet til at fjerne denne artikel fra sin straffelov.

Desuden, trods Tyrkiets fortsatte kompromisløse holdning, hvor lang tid tror vi, der går, før Tyrkiet endelig forstår, at det har europæiske forpligtelser og derfor bør opføre sig som en demokratisk stat?

György Schöpflin (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Der er foruroligende nyheder fra Slovakiet. Direktøren for Donau-museet i Komárno, Csaba Fehér, er blevet truet med afskedigelse. Han anklages bl.a. for at have været med til at organisere en udstilling i Europa-Parlamentet i fjor. Denne udstilling dokumenterede det ungarske mindretals lidelser under den tjekkoslovakiske regering efter 1945 på basis af kollektiv skyld. Begrebet kollektiv skyld er helt uforeneligt med de borgerlige normer og menneskerettigheder, der er centrale for EU's demokratiske fundament.

Som en EU-medlemsstat har Slovakiet fuldt ud accepteret disse principper. Det, som de slovakiske myndigheder gør, er ikke blot en åbenlys normativ tilsidesættelse af menneskerettighederne men en implicit kritik af Europa-Parlamentet. Slovakiet skal hurtigst muligt løse disse uoverensstemmelser.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Hr. formand! Statistikker viser, at EU's befolkning bliver ældre. Kun 35 % af EU's befolkning er over 50 år, og kun 16 % af EU-befolkningen er under 14 år.

EU's fremtid er afhængig af EU's befolkningspolitik. Befolkningspolitikken bør henvise til både tilgængelige sundhedsydelser og anstændige pensioner til pensionisterne, foranstaltninger til forøgelse af fødselshyppigheden i alle medlemsstater og til anstændigt, fast og velbetalt arbejde. Derfor beder jeg Kommissionen om sammen med medlemsstaterne at udvikle en fællesskabspolitik og nationale strategier med hensyn til befolkningspolitikken. Resultatet af sådanne foranstaltninger vil kunne ses i løbet af de næste 20-30 år. Det sociale Europa har brug for alle sine borgere, og særligt har det brug for, at hver borger integreres i samfundet og får et anstændigt liv. Derfor skal vi koordinere befolkningsbeskyttelses- og udviklingspolitikker med befolkningspolitikker.

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Den ungarske vagt var igen et af hovedemnerne i Slovakiet og Ungarn i denne weekend. Alle mennesker med god hensigt stræber efter fred og forsoning mellem alle nationer. Med de nuværende regeringer i Ungarn og Slovakiet er der brug for en stærk kristen-demokratisk modstand i demokratiets interesse. Men vi vinder ikke, hvis vi ligger under for sentimentalitet og følelser.

Jeg vil bede den ungarske regering om at respektere fredstraktaten, som blev underskrevet med Ungarn i Paris den 10. februar 1947. I denne traktat lover Ungarn aldrig i fremtiden at tillade eksistensen af og de aktiviteter forbundet med fascistlignende politiske, militære eller semimilitære organisationer, der spinder revisionistisk propaganda, på sit territorium. Jeg kan ikke se noget bedre, der kan gøres i fredens og den fælles forståelses navn mellem vores to nationer.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne kommentere et brev, der blev trykt i en landsdækkende irsk avis i sidste uge, og som bl.a. var underskrevet af flere af Europa-Parlamentets medlemmer. Baggrunden er den, at Irland sandsynligvis bliver det eneste land, der afholder en folkeafstemning om det, som nu helt sikkert kommer til at hedde "Lissabon-traktaten". I brevet var der opstillet tre krav. Ifølge et af kravene skal traktaten til folkeafstemning blandt borgerne i hver enkelt medlemsstat. Det andet krav går så vidt som til at forlange, at EU's nationale parlamenter indfører passende retlige og forfatningsmæssige bestemmelser for at muliggøre folkeafstemninger.

Jeg må sige, at jeg finder disse krav meget overraskende. Hvad med subsidiaritetsprincippet, ifølge hvilket beslutninger skal træffes på det mest hensigtsmæssige niveau - hvilket i dette tilfælde vil sige på medlemsstaternes niveau? Jeg har en formodning om, at de personer, der ønsker mindre indblanding fra EU's side, i virkeligheden på en eller anden snørklet måde selv fremmer indblandingen i medlemsstaternes affærer ved at kræve, at de nationale parlamenter ændrer deres forfatningsmæssige og retlige bestemmelser for at fjerne brevskrivernes ønsker. Det ville bestemt være et demokratisk underskud.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Hr. formand! Hvert år dør 650.000 mennesker i EU på grund af årsager stammende fra rygning. Det er som en mindre krig. Af disse skyldes 80.000 dødsfald passiv rygning. Man har fundet ud af, at røg indeholder 4.000 forskellige stoffer, hvoraf 50 er kræftfremkaldende. Det er årtier siden, at det lægevidenskabelige samfund dokumenterede de skadelige og evt. livsfarlige konsekvenser af rygning. Det er vores pligt at forsøge at reducere rygning og særligt forhindre unge mennesker i at begynde. Hvis det skal lykkes, kræves der en stram lovgivning. Rygning på offentlige steder skal forbydes. Industrielle tilsætningsstoffer i tobak skal overvåges, undersøges og begrænses. Vi har brug for kontrol og strengthed ved salgssteder. Det skylder vi de 70 % af EU-borgerne, som ikke ryger, og det overvældende flertal af rygere, som ønsker at stoppe.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Ligesom mange andre medlemmer af Europa-Parlamentet - måske i virkeligheden de fleste, hvis man skal dømme ud fra vores beslutninger - er jeg forfærdet over, at EU accepterer, at den zimbabwiske tyrann Mugabe inviteres med til december månedens topmøde i Lissabon mellem EU og Afrika. Hr. kommissær Michel fortæller mig, at grundene hertil - og jeg vil kalde dem ganske forkvaklede - er dem, at vi skal forsøge ikke at isolere Mugabe, da det blot vil styrke hans image, og at EU ønsker at blive betragtet som en international aktør. Når Mugabe inviteres til Lissabon, er det en krænkelse af vores principper og i direkte strid med EU's egne erklærede holdninger. Det er en fiasko for vores afrikanske diplomati, at nogen afrikansk regering fortsat tager hensyn til Mugabe.

Hr. formand! Jeg ved, at De deler vores bekymring over den forfærdende situation i Zimbabwe. Jeg vil gerne bede Dem om at gøre to ting: for det første om endnu en gang at give udtryk for Europa-Parlamentets stærke modvilje mod at invitere Mugabe med til Lissabon-topmødet i december, og for det andet om at respektere Europa-Parlamentets ønsker og undlade at deltage i et EU-topmøde, som Mugabe eller andre bandlyste zimbabwiske politikere er inviteret med til.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Hr. formand! I forbindelse med dagens møde i Europa-Parlamentet behandles Richard Corbetts betænkning om ændring af artikel 173 i Europa-Parlamentets forretningsorden om det fuldstændige forhandlingsreferat.

Efter min mening går Kommissionens bestræbelser ikke i den rigtige retning. Jeg synes, at jeg har ret til at sige dette på grund af formuleringen i artikel 96 om, at Parlamentet skal sikre "størst mulig gennemsækelighed i sit arbejde". Alle forsøg på at begrænse formidling af og adgang til oplysninger for EU's nationer underminerer de grundlæggende rettigheder og er i modstrid med EU's idéer, Europa-Parlamentets forretningsorden, de hidtidige beslutninger. Det krænker endvidere de grundlæggende menneskerettigheder i EU.

Vi bygger vel ikke EU med henblik på at diskriminere små og svagt forankrede nationer, men hvis det er tilfældet, burde man have sagt det før tiltrædelsen. Man kan heller ikke argumentere ved at henvise til omkostningerne, til de finansielle midler. Vi bruger så mange penge på overflødige bygningsværker, på administration, at vi bør have råd til at kommunikere med samfundet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Hr. formand! Der var den største demonstration i Lissabon i de seneste 20 år den 18. oktober 2007, da mere end 200.000 mennesker, som blev indkaldt til demonstration af den portugisiske fagforening, fordømte EU' neoliberal politik, sagde nej til fleksibilitet og sikkerhed, protesterede mod arbejdsløshed, social udstødelse og den fattigdom, som 20 % af det portugisiske folk lever i, og forlangte et socialt Europa.

Europæiske ledere kan ikke ignorere denne vigtige demonstration. Derfor hilser vi den portugisiske fagforening og dens medlemmer og udtrykker vores engagement i kampen for at beskytte det arbejdende folks anstændighed.

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (EN) Hr. formand! Howard Stern - undskyld ugebladet *Stern* afslørede "fortrolige oplysninger" om det tyske samfund, da det i den seneste udgave af ugebladet blev offentliggjort, at hver fjerde tysker fortsat mener, at nationalsocialismen havde sine gode elementer. Hvis det er sandt, kan det enten betyde, at hver fjerde tysker her i parlamentsbygningen mener, at der er gode elementer i nationalsocialismen - hvilket i sig er skandaløst - eller at den tyske delegation til Europa-Parlamentet ikke repræsenterer hele nationen. For nylig fik Tyskland tildelt 96 pladser. I betragtning af de statistiske oplysninger fra *Stern* havde det måske været klogere kun at tildele landet tre pladser, så der ikke var nogen risiko for den fjerde!

Jeg giver imidlertid hr. Schulz ret i én ting: I et forenet Europa er der ikke plads til nogen som helst form for nationalistisk doktrin. Hr. Schulz bør imidlertid se nøjere på den tyske hooliganismes baggård. Som polak ville jeg ønske, at alle tyske europaparlamentsmedlemmer ville tage lige så stor afstand fra nationalismen som hr. Schulz.

Urszula Krupa (IND/DEM). - (PL) Hr. formand! I den psykologiske verden vidner følelser såsom ansvarsfuld kærlighed til et andet menneske, familien eller fædrelandet - hvilket kaldes for patriotisme - sammen med andre store følelser om et højt personligt udviklingsniveau. De store følelser har til forskel fra primitive følelser, som dyr også udtrykker, endog en anden repræsentation i hjernen. Patriotisme kommer til udtryk som kærlighed til og et ønske om at pleje nationale traditioner, kulturen og sproget. Denne respekt for og hengivelse til ens egen nation står i modsætning til nationalisme og chauvinisme, der kendetegnes ved had til andre. Patriotisme tillader ikke, at nationen eller fædrelandet fornærmes. Den er først og fremmest kendetegnet ved åbenhed over for andre nationer, anerkendelse af deres ret til suverænitæt og selvstændighed.

Jeg vil især gerne minde om patriotismens egenskaber efter indlæggene fra nogle venstreorienterede medlemmer, der har fornærmet nationale regeringer og patriotiske holdninger. Måske forstår de ikke forskellen mellem kærlighed til nationen og had, der er karakteriseret ved chauvinistiske holdninger. I forbindelse med den europæiske integration bør man især skelne mellem disse fuldstændig forskellige begreber, der dog forveksles af mange.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! En af EU's vigtigste opgaver består i at se på problemerne vedrørende energiforsyningen og klimaændringerne. Forsyningsikkerhed og stigende udgifter med prisstigninger på 100 % i de seneste fem år giver anledning til stor bekymring.

Udfordringerne er særligt store for Irland. Vi står over for en større energiforsyningsspørgsmål og dermed med større afhængighed af importerede fossile brændstoffer. Vi er 90 % afhængige. Vi skal investere massivt i vores infrastruktur, arbejde hen imod en liberalisering af markedet og reducere vores kuldiioxidudledninger.

Parlamentet ser på en handlingsplan for gennemførelse af en europæisk energipolitik. I Irland opretter vi et fælles energimarked for hele Irland med sammenlægningen af elektricitetsmarkederne i nord og syd. Det er positivt, men det er ikke nok. Markedet er for lille. Det er vigtigt for Irland at få et harmoniseret energimarked og en sammenkobling med resten af EU - men det koster penge, og jeg vil opfordre den irske regering til at undersøge muligheden for at søge midler fra Samhørighedsfonden til finansiering af investeringen, fordi det er nødvendigt for at sikre en fortsat økonomisk vækst i Irland.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

14. Rammedirektiv for bæredygtig anvendelse af pesticider - Temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider - Markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

- betænkning af Christa Kläß for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (KOM(2006)0373 - C6-0246/2006 - 2006/0132(COD)) (A6-0347/2007),

- betænkning af Irena Belohorská for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed om en temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider (2007/2006(INI)) (A6-0291/2007) og

- betænkning af Hiltrud Breyer for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (KOM(2006)0388 - C6-0245/2006 - 2006/0136(COD)) (A6-0359/2007).

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. - (EL) Hr. formand! Jeg ønsker først og fremmest at takke Europa-Parlamentet og især ordførerne, fru Belohorská og fru Kläß, for deres meget grundige arbejde. Jeg ønsker endvidere at takke Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, hr. Ebner, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og fru Corbey og Udvalget om Industri, Forskning og Energi for deres betænkninger og synspunkter under førstebehandlingen.

I løbet af de sidste 30 år har EU's politikker og love om beskyttelse af folkesundheden og miljøet givet os mulighed for at opnå betydelige fremskridt og mindske de forskellige risici forbundet med pesticider markant.

Den gældende lovgivning fokuserer imidlertid dels på godkendelse og markedsføring af produkter og dels på overvågning af pesticidrester i fødevarer og dyrefoder. Mellem disse fokuspunkter er der ingen lovgivning, som dækker perioden for anvendelse af pesticider. Dette er imidlertid det afgørende punkt, hvor der er fare for folkesundheden og miljøet.

De overvågningsprogrammer, der er gennemført i medlemsstaterne, har vist spor af pesticider i både fødevarer og dyrefoder og i miljøet i koncentrationer, der overstiger de grænseværdier, som er fastsat i EU-lovgivningen. Derudover har man erfaret, at anvendelsen af pesticider er et spørgsmål, som ligger borgerne meget på sinde. Vi skal derfor yde en større indsats for at øge beskyttelsen af de europæiske borgere og miljøet. Temastrategien for bæredygtig anvendelse af pesticider og rammedirektivet, der ledsager temastrategien, omfatter den generelle håndtering af de risici for folkesundheden og miljøet, der er forbundet med anvendelse af pesticider.

De vigtigste punkter i Kommissionens direktivforslag er følgende:

For det første skal alle medlemsstaterne udarbejde nationale handlingsplaner til etablering af målsætninger, foranstaltninger og tidshorisonter med henblik på at mindske risici og afhængighed af pesticider.

For det andet skal professionelle brugere af pesticider, som hovedsageligt er landmænd, distributører og rådgivere, have adgang til relevant uddannelse. På denne måde vil de lære tilstrækkeligt om de risici, der er forbundet med anvendelse af pesticider, og anvendelse af alternative midler. Offentlig bevidstgørelse om risici forbundet med anvendelse af pesticider skal fremmes.

For det tredje skal professionelt udstyr til pesticidesprøjtning kontrolleres jævnlige og vedligeholdes efter forskrifterne.

For det fjerde skal sprøjtning fra luften forbydes, men medlemsstaterne vil fortsat have muligheden for at gøre en undtagelse i begrænsede tilfælde, hvor sprøjtning fra luften er den eneste bæredygtige løsning.

For det femte skal der træffes særforanstaltninger for at beskytte offentligheden og sårbare grupper i befolkningen samt vandsystemer og geografiske områder, f.eks. områder i Natura 2000. Disse foranstaltninger kan bl.a. omfatte oprettelsen af bufferzoner eller forbud imod eller begrænsning af anvendelsen af pesticider.

For det sjette og endelig - men lige så vigtigt - skal vi støtte landbrugsteknikker, der anvender lave doser pesticider, med henblik på at lette gennemførelsen af integreret bekæmpelse af, som bør være obligatorisk fra 2014.

Andre foranstaltninger i temastrategien er eller vil blive inkorporeret om kort tid i andre retsakter. Disse foranstaltninger omfatter et forslag om regulering af markedsføring af plantebeskyttelsesmidler. Med reguleringen vil der være større restriktioner for skadelige aktive stoffer, som cirkulerer på markedet, især gennem sammenlignende undersøgelser og overholdelse af substitutionsprincippet. Det er et forslag fra min kollega, hr. Kyprianou, som vi drøfter i aften på grundlag af fru Breyers betænkning.

Der er endvidere et forslag om regulering af indsamlingen af statistiske oplysninger om plantebeskyttelsesmidler. Forslaget er uhyre vigtigt, da der med forslaget fastsættes indikatorer til måling af fremskridt i retning af risikobegrænsning. Spørgsmålet drøftes i øjeblikket af det relevante parlamentsudvalg.

Derudover er der forslag om et nyt direktiv om grundlæggende specifikationer for sprøjteudstyr, der skal markedsføres. Med forslaget suppleres de eksisterende bestemmelser om vedligeholdelse og jævnlig inspektion af sprøjteudstyr.

Hr. formand, jeg ønsker at konkludere med at understrege betydningen af integreret bekæmpelse af i direktivforslaget om bæredygtig anvendelse af pesticider. Det er en grundlæggende foranstaltning i Kommissionens forslag. Det er drøftet af andre underudvalg i Parlamentet.

Der er ingen tvivl om, at vi skal mindske afhængigheden af pesticider og anvende mere miljøvenlige alternative midler til beskyttelse af planter og bekæmpelse af. Integreret forvaltning og bekæmpelse af er den mest effektive måde at nå dette mål på. Det er således særlig vigtigt, at dette element opretholdes i vores forslag, og at det er obligatorisk i alle medlemsstater fra 2014.

Markos Kyprianou, medlem af Kommissionen. - (EL) Hr. formand! Vi drøfter et meget vanskeligt, men vigtigt spørgsmål i dag.

Lad mig først og fremmest takke alle de personer, der har ydet en indsats for at gøre denne forhandling mulig i dag, og især ordføreren, fru Breyer.

Det har altid været et vanskeligt spørgsmål. Der skal skabes en balance. Sundheds- og miljøbeskyttelse skal fremmes, samtidig med at procedurerne forenkles, og de administrative omkostninger reduceres for at skabe større konkurrenceevne og bane vejen for innovation. Jeg er overbevist om, at det med Kommissionens forslag vil være muligt at opfylde disse målsætninger, idet det indre marked suppleres gennem oprettelse af et system til fleksibel gensidig anerkendelse af zoner, og medlemsstaterne får mulighed for at træffe foranstaltninger og vedtage restriktioner i tilfælde af særlige sundheds- eller miljøfarer, uanset om det drejer sig om en medlemsstat eller en del af en medlemsstat.

Hr. formand, mine damer og herrer, det er et faktum, at plantebeskyttelsesmidler spiller en vigtig rolle i forbindelse med landbrug, dyrkning af afgrøder, skovbrug og markedsgartneri. Jeg ville ønske, at vi ikke havde brug for disse midler, da de uden tvivl påvirker menneskers og dyrs sundhed og miljøet. Vi skal derfor sikre, at de relevante regler er effektive og afbalancerede.

Den gældende lovgivning blev fastsat i 1991. På grundlag af Kommissionens rapport fra 2001 om lovgivningens funktion og muligheder for forbedring anmodede både Europa-Parlamentet og Rådet Kommissionen om at stille ændringsforslag til direktivet. Jeg er sikker på, at ingen betvivler nødvendigheden af en opdatering af lovgivningen.

Jeg ønsker at takke de interesserede organer i alle sektorer og nævne det vigtige bidrag, som de har ydet inden for rammerne af forslaget. Kommissionen har endvidere foretaget en omfattende konsekvensanalyse.

Den første prioritet er uden tvivl at opnå bedst mulig beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og miljøet. Der kan opnås større beskyttelse gennem en række bestemmelser: fastlæggelse af tydelige, strenge kriterier for godkendelse af aktive stoffer, hvor Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet spiller en central rolle i vurderingen af aktive stoffer, og hvor det er obligatorisk for landmændene at føre optegnelser over anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, der skal stilles til rådighed for naboer og vandindustrien efter anmodning. Medlemsstaternes myndigheder skal endvidere intensivere undersøgelser af den kommercielle udnyttelse og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, og Kommissionen vil undersøge og verificere, hvor effektivt medlemsstaterne foretager disse undersøgelser. Yderligere eksperimenter på dyr vil blive forbudt med umiddelbar virkning. For at fremme bæredygtigt landbrug vil de sikreste alternative løsninger således erstatte de farligste produkter. Med forslaget fastsættes der således sikrere rammer for anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler i EU og mere målrettede tiltag til beskyttelse af miljøet.

Forslaget har samme effekt som Lissabon-strategien, da det vil medføre en reduktion af de administrative omkostninger. Proceduren vil være kortere og mere effektiv, selv om - og det er efter min opfattelse af større betydning - sikkerhedsniveauet og beskyttelsen af miljøet opretholdes.

Medlemsstaterne vil ikke længere have dobbeltarbejde, da gensidigt anerkendte godkendelser nu vil være reglen frem for undtagelsen. Hermed undgås en opdeling af det indre marked på grund af plantebeskyttelsesmidler og en opsplittning af markedet på grund af landbrugsprodukter.

Ændringerne til databeskyttelsesreglerne vil medføre større gennemsigtighed og mere retfærdige konkurrenceforhold uden at hæmme forskning og innovation.

Forslaget til forordning er en af nøglerne til Kommissionens overordnede strategi i sektoren for pesticider. Det er et supplement til forslaget til et direktiv om bæredygtig anvendelse af pesticider, der allerede er gennemgået af min kollega, hr. Dimas.

Endelig ønsker jeg at nævne det store antal ændringsforslag, der er stillet. Det er ikke overraskende i forbindelse med så kompliceret et spørgsmål, og vi er måske endnu ikke nået helt til enighed. Men jeg er optimist og tror, at vi snart vil opnå enighed i forbindelse med de næste trin i proceduren. I mellemtiden har Kommissionen accepteret visse ændringsforslag og forkastet andre. Den fulde liste med Kommissionens synspunkter om ændringsforslagene og relevante begrundelser herfor er tilgængelig for Parlamentet og medlemmerne. Jeg vil ikke analysere hvert enkelt ændringsforslag i dag, da der helt sikkert ikke er tid nok. Jeg anmoder om, at listen inkluderes i mødeprotokollen.

Hr. formand, mine damer og herrer, jeg ser frem til en konstruktiv og interessant forhandling.

Christa Klafß (PPE-DE), ordfører. - (DE) Hr. formand, hr. Dimas, hr. Kyprianou, mine damer og herrer! Jeg hilser Kommissionens forslag om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider velkommen, og mine bemærkninger i dag vil være begrænset til denne del af den overordnede pakke.

Det er et meget stort område, hvor der stadig er behov for en del tilpasning i Europa af hensyn til forbrugerne og brugerne og især af hensyn til miljøet. De forskellige regler i EU medfører ikke blot forskellige sikkerhedsstandarder, men er også forvirrende og konkurrencefordrejende.

Muligheden for, at skadegørere kan ødelægge et helt års høst er heldigvis fortid i Europa. I dag står vi imidlertid over for nye store udfordringer, som vi skal håndtere med en fornuftig politik om plantebeskyttelse. Det globale befolkningstal er stigende, og der er færre fødevarer på verdensplan. Klimaændringer har skabt andre betingelser for landbruget. Der opstår nye skadegørere, og naturkatastrofer ødelægger afgrøderne. Det er derfor stadig uhyre vigtigt at beskytte afgrøderne, og det hjælper plantebeskyttelsen med at gøre.

Med hensyn til plantebeskyttelse er det som med så mange andre ting i livet et spørgsmål om omfanget af anvendelsen. Hvor en enkelt sovepille er udmærket, kan mange sovepiller være dødsensfarligt. Man skal være omhyggelig med, at plantebeskyttelsesmidler anvendes fornuftigt og professionelt, da forkert anvendelse er farlig. Det gælder ikke blot for landbrugsjord, men også offentlige områder som f.eks. parker, legepladser, sportspladser, stier og jernbanespor. Information, uddannelse og viden om virkningerne af anvendelsen af pesticider og fordelene, men også ulemperne, er det vigtigste punkt i direktivet. Sælgere og brugere af plantebeskyttelsesmidler skal være veluddannede og velinformerede.

Medlemsstaterne skal ved hjælp af nationale handlingsplaner sikre, at plantebeskyttelsesmidler anvendes på en bæredygtig måde. De skal i denne sammenhæng stræbe efter opfyldelse af andre EU-bestemmelser. Velafprøvet og sikkert udstyr til anvendelse af plantebeskyttelsesmidler vil sikre målrettet beskyttelse af planter med det formål at minimere enhver risiko.

Vilkårlig reduktion af en procentdel af alle former for plantebeskyttelsesmidler er i strid med målsætningen om god landbrugspraksis og integreret bekæmpelse af skadegørere. Vi har brug for begge disse faktorer, kommissær Dimas, og vi vil fortsat have brug for god landbrugspraksis og integreret bekæmpelse af skadegørere, fordi vi har brug for dynamik. Den strenge bestemmelse om godkendelse er endvidere reduceret til det absurde. Produkter med skadelige virkninger skal slet ikke godkendes, det er ikke nok at skære anvendelsen ned til det halve. Hvis plantebeskyttelsesmidlerne er godkendt efter en streng godkendelsesproces, vil det være ulogisk at reducere anvendelsen heraf med en vis procentdel i alle lande. Der er i øvrigt heller ingen, som endnu har været i stand til at forklare præcist, hvordan en sådan reduktion skal forvaltes og beregnes.

Det samme gælder beskyttelsen af havmiljøet. Vilkårlig oprettelse af almindelige sprøjtefri bufferzoner ved siden af vandområder tjener intet formål. Det er nødvendigt med en differentieret tilgang i denne sammenhæng. Bufferzoner skal være relevante for den geografiske situation og de jordbundsforhold og planter, som kræver beskyttelse. Denne tilgang er allerede vedtaget i instruktionsvejledningen, der ledsager de forskellige plantebeskyttelsesmidler.

Hr. kommissær, De nævnte sprøjtning af afgrøder fra luften. Der findes ingen alternativer for de stejlt beliggende vingårde langs Moselfloden i det område, hvor jeg kommer fra, og rismarkerne i Sydeuropa. I disse områder er sprøjtning af afgrøderne fra luften nødvendig. Anvendelsen af helikoptere til sprøjtning af afgrøderne skal imidlertid reguleres. Der skal lægges særlig vægt på følsomme områder, f.eks. parker og offentlige anlæg eller skolegårde. Anvendelsen af pesticider skal i disse områder holdes på et absolut minimum, og der skal, hvor det er muligt, anvendes ikkekemiske alternativer. Det kan efter min opfattelse endda betyde, at man må sende en skoleklasse ud for at luge i skolens grønne områder.

Et totalt forbud imod plantebeskyttelse i områder, hvor der er særlige arter af flora og fauna, vil ikke være i overensstemmelse med målsætningerne om bevaringen af levesteder. Anvendelsen af pesticider er faktisk nødvendig, hvis disse områder skal bevares. Plantebeskyttelsesmidler er dyre, og landmændene ønsker ikke at benytte flere plantebeskyttelsesmidler end nødvendigt. Yderligere afgifter medfører konkurrence på verdensmarkedet. Afgifterne vil medføre, at der købes billigere produkter uden for EU's grænser, og det vil ikke være fremmende for bæredygtigheden.

Vi ønsker den samme grad af beskyttelse og samme standard i hele EU. I mange lande har de foreslåede foranstaltninger karakteriseret god praksis i en del år. Derfor er det uhyre vigtigt, at reglerne om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler harmoniseres, og Kommissionens strategi er derfor hensigtsmæssig. Det er op til os alle nu - og man kan opfatte dette som en opfordring - at vedtage et direktiv, der holder bureaukratiet på et minimum, samtidig med at det lever op til vores forventninger. Jeg håber på Deres støtte.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Hr. formand! Jeg tillader mig at tage ordet, fordi jeg ikke rigtigt forstår, hvad der foregår. Jeg deltog i Miljøudvalgets forhandlinger om de forskellige betænkninger, men jeg

har indtryk af, at den af fru Klaß netop forelagte betænkning ikke er den, udvalget godkendte enstemmigt, men snarere udtryk for hendes personlige holdning. Derfor vil jeg gerne vide, om vi kunne få en mere objektiv fremstilling af Miljøudvalgets holdning til denne meget vigtige betænkning.

Christa Klaß (PPE-DE), ordfører. - (DE) Hr. formand! Jeg ønsker at klarlægge for fru Isler Béguin, at der ikke var enstemmighed i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer. Vi havde helt klart en anden holdning, og de fleste medlemmer af PPE-DE-Gruppen var imod den holdning, hvortil hun henviser. Jeg har meget tydeligt understreget, at jeg støtter Kommissionens forslag.

Irena Belohorská, ordfører. - (SK) Temastrategien for bæredygtig anvendelse af pesticider, som er et ikkelovgivningsmæssigt politisk dokument, der ledsager direktivet, er en reaktion på den nuværende situation, hvor de risici, der er forbundet med anvendelse af pesticider, ikke er faldende. I dag er pesticidrester i fødevarer over de acceptable grænseværdier: 44 % af al frugt er kontamineret med pesticider, hvoraf 5,5 % indeholder pesticidrester op til de maksimale grænseværdier. Der blev endda fundet pesticidrester over de fastsatte grænseværdier i frugt, der sælges på Europa-Parlamentets område. Formålet med betænkningen er at minimere de farer og risici for sundheden og miljøet, der opstår som følge af anvendelse af pesticider.

Jeg ønsker først og fremmest at understrege, at anvendelsen af pesticider er forbundet med udviklingen af ondartede tumorer eller immunologiske og andre neurotoksiske defekter. Derfor fandt jeg det overraskende (desværre var det en kedelig overraskelse), at Kommissionens tekst kun overfladisk omhandler de sundhedsrisici, der er forbundet med anvendelsen af pesticider, især ved deres kumulative virkning. Gravide kvinder, børn og fostre er de grupper, der er udsat for størst risiko. Selv om jeg er fortalere for at beskytte planterne, mener jeg, at vi først og fremmest skal beskytte folkesundheden. Der er helt klart en forbindelse i relation til klimaændringerne. Den globale opvarmning vil bringe flere skadegørere, og vi kan ikke fortsætte i det uendelige med at øge anvendelsen af pesticider.

De nationale handlingsplaner, der indeholder medlemsstaternes individuelle målsætninger for nedbringelse af risici, er den vigtigste del af hele processen. Forslaget, hvori Kommissionen forkaster det kvantitative reduktionsmål for anvendelsen, er efter min opfattelse utilstrækkeligt. Formuleringen "at reducere farerne ved og afhængigheden af pesticider" er upræcist defineret og vil ikke opmuntre medlemsstaterne til at begrænse anvendelsen af pesticider.

Temastrategien er en generel tekst, som ikke indeholder en detaljeret løsning til beregning af mængderne. Mine kolleger og jeg foreslår imidlertid følgende til direktivet: en nedbringelse på 50 % af de farligste stoffer, som, hvis de anvendes i store mængder, er kræftfremkaldende og mutagene stoffer. Det er ikke på nuværende tidspunkt nødvendigt at begrænse anvendelsen af biologiske pesticider og pesticider, der ikke er farlige. Det såkaldte behandlingsindeks vil blive anvendt for andre pesticider. Der vil blive taget højde for de specifikke karakteristika og betingelser i medlemsstaterne. Det skal understreges, at kvantitative indikatorer i de nationale handlingsplaner ikke pålægger samme begrænsning af anvendelsen af pesticider i alle lande. Der vil blive taget højde for de enkelte landes specifikke geografiske forhold og landbrugspraksis.

Det er korrekt, at en automatisk begrænsning af anvendelsen ikke nødvendigvis medfører mindre risici, men i mange tilfælde vil der være mindre risici. Temastrategien og direktivet skal omhandle både foranstaltninger til beskyttelse af afgrøder og anvendelse af biocider. Beskyttelsen af havmiljøet imod kontamination fra pesticider skal styrkes gennem etablering af bufferzoner langs vandløb. Selv om jeg støtter forbuddet imod sprøjtning fra luften, accepterer jeg, at det vil være muligt at gøre undtagelser i særlige tilfælde, når der ikke er mere bæredygtige alternativer. Når der skal foretages sprøjtning fra luften, vil offentligheden blive informeret med relevante midler om tidspunktet for sprøjtning, områdets beliggenhed og det anvendte stof. Strategien er ikke rettet imod landmænd. Jeg mener, at alle disse foranstaltninger kan træffes uden radikale nedskæringer i landmændenes budgetter. Dette blev påvist med erfaringen i Danmark. Alle skal erkende, hvor vigtigt det er for landmænd at være konkurrencedygtige, og vi skal sikre, at deres produkter ikke erstattes af landbrugsprodukter fra udviklingslandene.

Jeg ønsker at konkludere med at fremlægge mine synspunkter om ændringsforslagene. Jeg kan ikke tilslutte mig ændringsforslag 4, ifølge hvilket navnet på temastrategien skal ændres. Selv om jeg ønsker, at man skal anvende pesticider med omtanke, mener jeg, at vi skal lade den officielle titel være, som den er. Det er trods alt en officiel titel i Den Europæiske Unions Tidende, og jeg synes, at titlen er udmærket. Jeg ønsker endvidere at nævne ændringsforslag 3 og 5, som omhandler boligområder. I ændringsforslag 3 foreslås det, at man tilføjer "bymæssig". Jeg opfatter dette som "byområde", hvorved man udelader de personer, der bor i landdistrikter. "Boligområder" er både vagt og upræcist. Jeg foreslår endvidere at ændre formuleringen i

punkt 8, idet "practitioner" (fagmand) er en dårlig oversættelse, på fransk hedder det endda "médecin". Hr. formand, jeg ønsker at slutte af med at takke alle, der har arbejdet med denne betænkning.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE), ordfører. - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg har det privilegium at introducere en betænkning, der i morgen vil give Parlamentet mulighed for at stemme for et gennembrud i retning af bedre sundheds-, miljø- og forbrugerbeskyttelse. Ifølge Eurobarometer er anvendelsen af pesticider en af de europæiske forbrugeres største bekymringer, og det har udvalget taget højde for.

Der anvendes over 220.000 t pesticider i Europa om året. Dette tal udgør 25 % af den globale anvendelse af pesticider på kun 4 % af hele verdens landbrugsjord. Udryddelsen af højrisikopesticider skal efter vores opfattelse være det vigtigste punkt i forordningen. Disse pesticider har kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske egenskaber samt neurotoksiske, immunotoksiske eller hormonelle virkninger.

Forordningen vil være et meget stort bidrag til opnåelse af mere sikker anvendelse af pesticider, men vi skal også inkorporere regler om mindre farlige pesticider. Det skal være forbudt at markedsføre de aktive stoffer, der oftest opdages i koncentrationer, som overstiger EU's grænseværdier, da de derved har bevist, at de desværre ikke kan kontrolleres.

Det glæder os endvidere, at substitutionsprincippet, der allerede var et uhyre vigtigt skridt i retning af bedre sundhedsbeskyttelse, da det blev inkorporeret i EU's forordning om kemikalier, også skal indgå i forslaget til forordning, idet substitution er et særlig vigtigt incitament for konkurrencen i pesticidindustrien. Det er en skandale og intet mindre end et forsøg på at sprede panik i forhold til fornuftige advarsler om, at op imod halvdelen af alle pesticider evt. kan forsvinde fra markedet.

Jeg ønsker at takke Kommissionen for at have fastlagt disse strenge substitutionskriterier, da anvendelsen af pesticider skal overvåges nøje. De skal - ifølge et forslag fra Miljøudvalget i Parlamentet - godkendes for en periode på højst fem år. I Kommissionens forslag reguleres endvidere håndteringen af tilfælde, hvor der udvikles resistens.

Et andet vigtigt punkt i forslaget til forordning er opnåelse af bedre beskyttelse af sårbare grupper. Som alle ved, er fostre, spædbørn og børn særligt udsatte for de giftige virkninger af farlige kemikalier. Derfor glæder det mig, at Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer har foreslået, at beslutninger om godkendelse af aktive stoffer og vurderingen af de risici, som de medfører, foretages med henvisning til de mere sårbare grupper i samfundet.

Det glæder mig især at kunne oplyse, at vi endvidere har indført regler om mærkning, da fødevarer, som ikke opfylder kravene i direktiv 2006/215, skal være forsynet med en erklæring herom. Det er et meget stort skridt i retning af større gennemsigtighed, da undersøgelser, ikke mindst en undersøgelse foretaget af en ikke-statslig miljøorganisation i Parlamentets supermarked, har vist, hvor risikable varer, især hverdagsvarer, kan være. Målte værdier var op imod 200 gange højere end de grænseværdier, der normalt er fastsat for børne- og babymad.

Større gennemsigtighed af hensyn til disse sårbare grupper, men også af hensyn til forbrugere og personer, der bor i nærheden af landbrugsjord, betyder også større støtte til Europa generelt, da det er på tide at holde op med at famle i blinde med hensyn til sporbarhed. Rapporter, lister over godkendte pesticider, aflæsning af restindhold og først og fremmest toksikologiske og økotoksikologiske data skal hurtigst muligt være tilgængelige for alle, og lokalbefolkningen skal informeres om forestående sprøjtning af afgrøder gennem et centralt oplysningssystem. Med pesticidpasset vil det være muligt gennem detailkæder at spore, hvilke pesticider der er anvendt og hvornår. Det vil skabe konkurrence, og forbrugerne vil naturligvis opnå de største fordele af konkurrencen mellem producenter, der udelukkende producerer sikre produkter.

En anden af vores målsætninger er, at forordningen skal sikre høje miljøstandarder. Derfor er Miljøudvalget imod forslaget om at opdele Europa vilkårligt i tre zoner, der ikke er baseret på miljø- eller klimakriterier eller landskabsformer. Derudover, hr. kommissær, var der ikke stor støtte til forslaget i Rådet. Vi ønsker ligesom Rådet at fremme et bedre frivilligt samarbejde i Europa om godkendelse af produkter. Jeg ønsker endvidere at gentage, at der er stærke retlige forbehold, da der ikke er indgået regeringsaftaler inden for disse zoner om at håndhæve obligatorisk gensidig anerkendelse af tilladelser til at anvende pesticider. Sådanne bestemmelser findes allerede i EU-sammenhæng i traktaterne, men der findes ikke noget retsgrundlag for gensidig anerkendelse inden for de definerede zoner.

EU's borgere ønsker ikke giftige fødevarer. Jeg håber, at forordningen også vil forbedre Europas rygte i erhvervssammenhæng, for det vil gøre Europa et bedre sted for forbrugerne at bo, og det vil være generelt

gunstigt - ikke blot for miljøet og forbrugerne og i relation til dyresundhed, men helt generelt for producenter og landmænd, da de vil have flere incitamenter til at være innovative og mere konkurrencedygtige.

Jeg ønsker at slutte af med at sige varmt tak til skyggeordførerne, der har indgået i et fantastisk samarbejde om betænkningen. Jeg håber, at den nye forordning om pesticider vil gøre det muligt for os at hæve sundheds- og miljøbeskyttelsen til nye højder i Europa.

Neil Parish (PPE-DE), ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter - (EN) - Hr. formand! Vi er nødt til at indse, at vi er nødt til at producere fødevarer i Europa - i sidste måned reducerede vi de udtagne landbrugsarealer til nul for at føre 10 % af jorden tilbage til produktion - og vi har brug for de nødvendige redskaber til at udføre opgaven.

Vi vil alle sammen gerne have sikre fødevarer og kemikalier, men - og Kommissionen håndterer dette på den rette måde - det skal gøres ved hjælp af et risikobaseret system i lighed med det, der anvendes til Reach: Hvis et kemikalie er sikkert at bruge, kan det bruges, men hvis ikke det er sikkert at bruge, bør det tages ud af markedet. Sådan bør det håndteres hele vejen igennem.

Klimaforholdene har stor betydning for, hvornår man skal sprøjte, så der er brug for fleksibilitet med hensyn til, hvornår og hvordan man sprøjter. Der findes nu satellitsystemer, der kan sikre, at der sprøjtes på rette tid, og man kan faktisk reducere mængden af sprøjtemidler og kemikalier. Tag f.eks. i år, der har været et ekstremt vådt år i mange dele af Europa. I mit eget land Storbritannien kan man ikke købe økologiske kartofler, fordi man ikke kunne sprøjte dem og holde kartoffelskimlen væk. Der er derfor meget få økologiske kartofler at få. Vi har brug for de nødvendige redskaber, og derfor kan vi ikke gå ind for en procentuel årlig reduktion. Vi er nødt til at gå efter et fornuftigt risikobaseret system.

Og hvad angår 10-meter zonerne, findes der - tro det eller ej - kemikalier, som kan bruges i vandløb. Der findes et kemikalie ved navn Roundup, der faktisk kan sprøjtes på flod- eller åbredde. Skal vi forbyde, at det anvendes i en zone på 10 meter fra et vandløb, når det faktisk kan bruges på bredderne af et vandløb? Lad os være fornuftige. Vi har brug for fødevarer sikkerhed, fødevarerproduktion og sikre fødevarer i Europa. Lad os alle samarbejde herom.

Dorette Corbey (PSE), ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi. - (NL) Hr. formand! Jeg synes, at ét minut til to udtalelser er meget lidt, men okay, jeg vil forsøge at være så kortfattet som muligt.

Pesticider er nyttige og nødvendige, og uden disse midler bliver det vanskeligt at brødføde 6 milliarder mennesker. Der skal dog stadig gøres meget for at reducere pesticiders skadelige indvirkning på miljøet og sundheden. Markedsføring af nye midler er en langvarig og stadig dyrere proces. For industrien er det godt, at godkendelser kan forløbe hurtigere, men Parlamentet kræver med rette, at medlemsstaterne beholder retten til at afvise midler på deres territorium.

Industrien koncentrerer sig stadig mere om de store afgrøder, nemlig de fem vigtigste, dvs. ris, korn, majs, soja og bomuld, for her kan de tjene mange af udgifterne ind igen. Men selvfølgelig er det vigtigt, at også de mindre afgrøder beskyttes ordentligt, og hvad det angår, har Udvalget om Industri fremsat en række gode forslag. Udvalget om Industri har også nogle gode forslag om at indføre incitamenter til at udvikle mere bæredygtige produkter. Også det er meget vigtigt.

Jeg har endnu en bemærkning om brugen af pesticider. Den obligatoriske bufferzone på 10 m fra overfladevand er ikke nogen god idé for nogle medlemsstater. Jeg er derfor glad for det ændringsforslag, som PSE-Gruppen har stillet herom. Overfladevand bliver nu et af bedømmelseskriterierne ved godkendelsen, og på det grundlag har medlemsstaterne ret til selv at indføre en bufferzone for produkter.

Alt i alt synes jeg, at det er en velafbalanceret og realistisk holdning, som Parlamentet her har indtaget.

Manuel Medina Ortega (PSE), ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget. - (ES) Hr. formand! Kommissionens forslag i forbindelse med betænkningen indeholdt et dobbelt retsgrundlag, nemlig artikel 37, stk. 2, om landbrugspolitik og artikel 152, stk. 4, litra b), om sundhedsbeskyttelse.

Retsudvalget har undersøgt forslagene. Det ansvarlige udvalg stillede f.eks. forslag om ophævelse af artikel 37, stk. 2, og inkorporering af artikel 175, stk. 1, ved at ophæve artikel 37, stk. 2, og bibeholde artikel 152, stk. 4, litra b), og tilføje artikel 175, stk. 1.

Det vigtigste aspekt vedrørende retsgrundlaget er at rette forhandlingen imod målsætning og indhold, og der er enighed i Retsudvalget om, at den relevante artikel er 152, stk. 4, litra b), og at der ikke er nogen grund til at henvise til artikel 175, stk. 1.

Efter vores opfattelse er dette helt tydeligt, og der er hverken behov for det dobbelte retsgrundlag, der er foreslået af Kommissionen eller det dobbelte retsgrundlag, som er foreslået af det ansvarlige udvalg. Alt, hvad der kræves, er en henvisning til artikel 152, stk. 4, litra b), da formålet med direktivforslaget er at beskytte folkesundheden.

Anja Weisgerber (PPE-DE), ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. - (DE) Hr. formand! Som ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om Breyer-betænkningen om en forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ønsker jeg at kommentere forslaget.

I forslaget til forordning er det vigtigt, at vi finder en balance mellem følgende interesser: på den ene side er der forbrugernes interesse i sunde fødevarer uden pesticidrester, dvs. forbrugernes interesse i sikre plantebeskyttelsesmidler, som ikke er til fare for folkesundheden og miljøet, samt rent drikkevand, og på den anden side er der forbrugernes interesse i et fast udbud af friske produkter til overkommelige priser og hjemmedyrkede grøntsager og frugt frem for frugt og grøntsager fra lande uden for EU, hvor der stort set ikke er kontrol med anvendelsen af pesticider.

EU's landmænd har brug for visse plantebeskyttelsesmidler, hvis de skal bekæmpe resistens. Det kan imidlertid ikke lade sig gøre uden en række bestemte plantebeskyttelsesmidler. Samtidig ønsker de sikre, risikofrie beskyttelsesmidler. Derfor mener vi også, at påviselige kræftfremkaldende stoffer skal forbydes. Med hensyn til de andre godkendelseskriterier har vi dog i sinde at forlade os på videnskabelige beviser og basere vores tilgang på de maksimale grænseværdier. Det er en afbalanceret midterholdning, hvorved forbrugerne beskyttes, samtidig med at priserne på hjemmedyrkede grøntsager og frugt er overkommelige og underlagt tilstrækkelig afprøvning.

Hvad angår informering af naboer kan jeg ikke se, hvorfor vi skal have bureaukratiske procedurer til informering af naboer og lokalbefolkning - som ikke engang har anmodet om oplysninger - om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, hvis vi har strenge godkendelseskriterier og afprøver plantebeskyttelsesmidlerne grundigt. Hvad skal forbrugerne bruge disse oplysninger til? Hvordan skal landmændene i praksis informere alle naboer og beboere i lokalområdet, inden de anvender plantebeskyttelsesmidler? Det er af disse grunde, at jeg er stærkt imod forslaget fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, hvorved dette krav pålægges, og jeg opfordrer også til, at Kommissionens foreslåede bestemmelse om offentlig oplysning afvises på nuværende tidspunkt, for hvis vi har sikre plantebeskyttelsesmidler, er der ikke noget behov for disse bureaukratiske procedurer.

Jeg har en meget kort kommentar til forslag om zoner. Vi har brug for mere harmonisering. Det er også det vigtigste punkt for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. De bestemmelser, der foreslås i Breyer-betænkningen, vil resultere i 27 nationale godkendelseszoner. Vores målsætning er trods alt harmonisering under hensyntagen til synspunkterne i medlemsstaterne, der kan tilpasse denne godkendelse til deres egne betingelser for anvendelse. Jeg ønsker derfor indtrængende at opfordre Parlamentet til at støtte harmoniseringsindsatsen og bakke op om Kommissionens forslag om zoner.

Kyösti Virrankoski (ALDE), ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter. - (FI) Hr. formand! Det spørgsmål, der drøftes, om anvendelse og markedsføring af bæredygtige pesticider, er meget vigtigt. Spørgsmålet omhandler både bæredygtigt landbrug og folkesundhed. Det er derfor beklageligt, at kommissæren for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter ikke deltager i forhandlingen lige nu.

I løbet af dette årtusinde har menneskeheden skullet overvinde skadegørere, skadedyr, ukrudt og sygdomme i planter og afgrøder. Disse forhold har medført, at udbyttet er blevet mindre, og at det i perioder har været uegnet til konsum. I de sidste årtier er kampen i nogen grad vundet, hovedsageligt på grund af nye plantebeskyttelsesmidler. Samtidig har der imidlertid været en vis sundhedsrisiko.

Direktivforslaget, som vi drøfter, er meget ufleksibelt. Formålet er generelt at forbedre situationen omkring folkesundheden. Der er dog ingen tydelig analytisk klarlægning af farerne ved plantesygdomme og ukrudt, hvortil der anvendes pesticider i forsøget på at bekæmpe disse forhold. Det er meget uheldigt, da den bedste løsning i dette tilfælde ikke nødvendigvis er den rette løsning. Bæredygtigt landbrug kan blive sat mange år tilbage. Forbud imod anvendelse af pesticider er ikke nødvendigvis en god løsning, selv ikke i forhold til folkesundheden.

Ambroise Guellec, for PPE-DE-Gruppen. - (FR) Hr. formand! Det er et vigtigt, komplekst og vanskeligt emne, vi forhandler om i dag. Bekæmpelse af skadegørere og afgrødestyring er en stor udfordring både med hensyn til fødevarer sikkerheden og med hensyn til beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten.

Derfor må vi fortsat regne med en fornuftig brug af pesticider. Imidlertid bør risiciene i forbindelse med anvendelsen navnlig for menneskers sundhed vurderes objektivt, og midlerne for at opnå den programmerede begrænsning af brugen fastlægges nærmere. Beslutningsforslaget om temastrategien på dette område indeholder efter min mening udmærkede svar på de grundlæggende spørgsmål, vi står over for, og jeg vil gerne sige tak til vores ordfører, fru Belohorská, og tak for det glimrende samarbejde, vi har haft om denne tekst.

Jeg har dog et par bemærkninger. Kerneproblemet i risikostyringen kan ikke adskilles fra spørgsmålet om, hvor store mængder pesticider der anvendes. Giftige eller meget farlige stoffer skal afskaffes som et uomgængeligt udgangspunkt. For de øvrige pesticiders vedkommende bør subsidiaritetsprincippet finde anvendelse. Det er op til medlemsstaterne ud fra en fælles ramme at opstille deres egne mål, deres tidsplan og nationale kriterier for begrænsning af pesticidanvendelsen. Nationale handlingsplaner kan også tilpasses de særlige forhold i det enkelte land. Beskyttelse af vandmiljøet er ligeledes af største betydning og skal sikres konsekvent med randzoner, som afgrænses ud fra de lokale forhold.

Til sidst vil jeg tilføje, at den foranstaltning, vi ønsker at indføre, ligger i logisk forlængelse af Reach-direktivet. Og jeg vil sammenfatte pesticiddebatten med: "så lidt som muligt, så meget som nødvendigt".

Dan Jørgensen, for PSE-Gruppen. - Hr. formand! Mine britiske kolleger bruger nogle gange talemåden "An apple a day keeps the doctor away". Og sådan burde det også være! Frugt og grønt er normalt en sund spise, men sådan er det desværre ikke altid. I alt for mange tilfælde er der pesticidrester på frugt og grønt, og det er selvfølgelig direkte negativt for den menneskelige sundhed. Derfor er det så vigtigt et emne, vi beskæftiger os med her. Derfor er det så vigtigt, at vi benytter disse stoffer på en bæredygtig måde, således at vi kan reducere anvendelsen i de tilfælde, hvor vi bruger for mange stoffer. Vores natur tager skade, vores miljø tager skade, sundheden tager, og grundvandet kan tage skade.

Derfor synes jeg også, at der er grund til at kritisere Kommissionen, ikke mindst fordi De, hr. Kyprianou, er kendt - også i mit eget land - som en mand, der går meget op i forbrugernes interesser og gør meget for at sikre miljø og sundhed. Jeg forstår ikke, hvordan De kan stå her i dag og forsvare et forslag fra Kommissionen om zoneinddeling, som vil tvinge europæiske lande til at sænke deres miljøbeskyttelse. Tvinge europæiske lande til at sænke beskyttelsen af forbrugerne.

Lad mig bare give et par eksempler på, hvad det vil betyde, hvis vi godtager det forslag, som De har stillet: I Danmark er omkring 100 pesticider tilladt. Vi har reduceret brugen af pesticider med ca. 50 % siden starten af firserne. De vil sikkert være enig i, at det egentlig er en ret fornuftig ting at gøre. Hvis Deres forslag bliver gennemført, vil vi i Danmark ikke desto mindre blive tvunget til at fordoble antallet af pesticider. Fordoble antallet af pesticider! Det vil formentlig betyde, at vi vil få meget svært ved at fortsætte med at drikke vort grundvand urensset, som vi gør i dag.

Dette spørgsmål er faktisk ikke kun et rent nationalt anliggende for mig. Jeg udtaler mig på vegne af hele Den Socialdemokratiske Gruppe og heldigvis også på vegne af det store flertal, der stemte en holdning igennem i Miljøudvalget. Der er nemlig masser af eksempler. I hver eneste zone er det selvfølgelig sådan, at alle lande på nær ét vil blive tvunget til at godkende pesticider, som de ikke har godkendt i dag. Lad mig give et eksempel på én afgrøde, nemlig majs: I Storbritannien bruger man i dag til majs pesticider, der indeholder omkring 15 aktivstoffer. I Ungarn bruger man 57 aktivstoffer og i Polen 37, men hvis Kommissionens forslag bliver gennemført, skal alle lande altså godkende pesticider, der indeholder op til 57 aktivstoffer. Dvs. at man i Storbritannien skal firdoble niveauet. Det kan da ikke være EU's opgave at tvinge lande til at bruge flere pesticider. Det vil gå ud over miljøet, det vil gå ud over sundheden, det vil gå ud over grundvandet! Det kan virkelig ikke være det, der er meningen.

Jeg håber, at De vil bakke op om det, vi har foreslået i Miljøudvalget - også for at gøre livet lettere for industrien. Det ligger i det kompromis, vi har vedtaget i Miljøudvalget: Vi siger ikke gensidig obligatorisk godkendelse af pesticider, men gensidig obligatorisk godkendelse af data. Og vi taler heller ikke kun om zoner, men om data i hele Europa. Det vil gøre livet meget lettere for industrien. Samtidig giver vi faktisk landene ret til at sige nej, hvis de har klimatiske forhold, der kræver det.

Til sidst vil jeg, hvad angår reduktionsmålene, sige til hr. Dimas, at det er utrolig positivt, at vi kommer af med de allerfarligste stoffer - stoffer, der giver kræft, stoffer, der går ud over børns udvikling osv. Disse stoffer

skal vi selvfølgelig have væk fra markedet. De er også helt unødvendige. Derudover synes jeg, at vi skal gå skridtet videre og også lave et generelt reduktionsmål for alle stoffer. Det skal selvfølgelig være noget, der fastsættes individuelt i de enkelte lande, men hvis vi samtidig sammenkobler det med det europæiske reduktionsmål på omkring 20 %, mener jeg, at vi er ambitiøse. Jeg mener dog trods alt stadigvæk, at det er på et stadie, hvor det kan lade sig gøre. Det vil betyde meget for sundheden og for miljøet i Europa.

I forhold til den begrundelse, som man har brugt fra Kommissionens side for ikke at indføre disse reduktionsmål, har vi introduceret et behandlingshyppighedsindeks, som tager højde for de ting, De ellers har fremhævet.

Anne Laperrouze, for ALDE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, kommissærer, mine damer og herrer! Flere medlemsstater er ganske vist begyndt at tage forholdsregler for at begrænse risiciene i forbindelse med pesticider, men tendensen til at anvende pesticider er forskellig fra land til land. F.eks. er visse stoffer forbudt i nogle medlemsstater, men findes alligevel på markedet, fordi de netop er tilladt i en anden medlemsstat. Derfor bør de gældende regler på området harmoniseres, således at der hersker ensartede betingelser i hele EU. ALDE-Gruppen går ind for streng begrænsning af pesticider, men erkender samtidig, at anvendelsen er en nødvendighed og en kendsgerning.

Vi har nogle ændringsforslag, som vil gøre det lettere at gennemføre direktivet, samtidig med at princippet om at fremme mere sikre og ikkekemiske alternativer bibeholdes. Min gruppe ønsker, at målsætningen for nedbringelse af de anvendte mængder koncentrerer sig om de farlige stoffer. Vi er medansvarlige for et ændringsforslag til artikel 4 om nationale handlingsplaner, hvor der fastsættes et mål for nedbringelse af behandlingens hyppighed på fællesskabsplan på 20 % inden for 10 år og for de giftige stoffers vedkommende på 50 % inden 2013.

Nogle vil nok finde det paradoksalt, at min gruppe har stillet et ændringsforslag vedrørende samme artikel 4 om at give medlemsstaterne mulighed for at vælge en risikobaseret fremgangsmåde. Denne fremgangsmåde for risikobegrænsning svarer egentlig bedre til realiteterne, men den er sværere at beregne end en kvantitativ begrænsning. Vi stillede dette ændringsforslag, fordi vi ønsker, at drøftelserne mellem institutionerne efter afstemningen ved førstebehandling også omfatter dette spørgsmål.

Nu vil jeg komme ind på et par præcise punkter. Med hensyn til beskyttelse af vandområder virker det mere hensigtsmæssigt at træffe foranstaltninger afhængig af det geologiske miljøes beskaffenhed i stedet for at fastsætte en minimumsafstand for randzonerne. Det virker rimeligt at søge at beskytte særlige opholdssteder som parker, legepladser og omkring skoler, fordi anvendelsen af pesticider i disse områder bør begrænses til det allernødvendigste, ja endog forbydes, og der bør foretrækkes ikkekemiske metoder.

Det meget følsomme spørgsmål om sprøjtning fra luften blev behandlet yderst fornuftigt i Kommissionens forslag med et principielt forbud og mulighed for velbegrundet dispensation. Alligevel er Miljøudvalgets tekst forsvarlig. Selv om jeg forstår behovet for at informere offentligheden om sprøjtning med pesticider, tror jeg, det må overlades til medlemsstaternes myndigheder at bestemme informationens art, omfang og formidlingskanal. Vi står nemlig over for så forskelligartede geografiske områder og fremgangsmåder, at det ikke virker troværdigt at ensrette.

ALDE-Gruppen søger derfor at skabe en balance, hvor hverken bruger eller producent straffes, men med en streng, konsekvent lovgivning, således at brugerne kan beskytte deres afgrøder, producenterne sælge mindre skadelige produkter og forbrugerne købe sunde varer og leve i et sundt miljø.

Wiesław Stefan Kuc, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! De tre forelagte betænkninger er uløseligt forbundet med hinanden. EU gør alt for at begrænse de negative følger af pesticiders virkning på miljøet, forhindre deres akkumulering i jordbunden, vandet og planterne. Gennem de seneste år er der gjort meget for at minimere følgerne. Forskningsenheder, der har skabt moderne præparater med en mere selektiv virkning, har spillet en særlig rolle i denne forbindelse. Men vi skal huske på, at pesticider tidligere var af meget dårligere kvalitet, at de blev anvendt i meget større doser - doser, der var mange gange større - og derfor skyldes forureningen af vores miljø den tidligere brug. Ud over de nye direktiver skal vi derfor supplere lovgivningen med et direktiv om deaktivering og ødelæggelse af forældede pesticider.

Jeg vil gerne anmode om et større engagement i denne sag, for til trods for årenes gang bliver der flere problemer frem for færre, og risikoen vokser frem for at blive mindre, hvilket blev vist på det seneste ngo-forum i Chişinău.

Marie Anne Isler Béguin, for *Verts/ALE-Gruppen*. - (FR) Hr. formand, kommissærer! Selv om jeg ønsker fru Breyer tillykke med det glimrende resultat, billiger jeg ikke forsvaret af pesticider i øvrigt, for det er absolut påkrævet at fjerne de farlige pesticider fra vores miljø og kroppe. Jeg håber, Parlamentet i morgen ved afstemningen vil støtte de mest ambitiøse holdninger og ikke give efter for industriens nyeste sirener, som lokker til en dødbringende økonomi. Hvis vi afskaffer kræftfremkaldende, mutagene og reproduktionstoksiske pesticider såvel som stoffer, der skader vores nervesystem, hormonfunktion og immunforsvar, vil det virkelig gavne vores helbred.

Vi må også bifalde vores kollegers indsats for at skaffe forbrugerne, som er "uskyldige" ofre for farlige kemikalier, gennemsigtige informationer. Jeg vil sige til kommissærerne, at det var på høje tid. I dag bruges insektdræbende, svampedræbende og forskellige ukrudtsbekæmpende midler mere systematisk end nogensinde før. I Frankrig f.eks. har statens og den kemiske industris fælles forvaltning, om jeg så må sige, af den offentlige pesticidpolitik hidtil fortrængt borgernes forventninger om folkesundhed og miljøhensyn, ladet hånt om økotoksiske og statistiske undersøgelser, der kæder kemikalier sammen med forskellige sygdomme, og undladt at tage de seneste advarsler fra lægestanden til efterretning - og jeg tænker bl.a. på det, der kaldes Parisappellen eller Grenelle Miljørunden i Frankrig. Den kemiske industri gør sig umage for at bagatellisere pesticidernes indvirkning.

Men nu efter forureningen af vandmiljøet med ukrudtsmidlet atrazin, som alle har hørt om, og decimeringen af bibestanden forsøger kemiindustrien at få os til at glemme, at Frankrig stadig er den største pesticidbruger i EU. Hvert år bliver der hældt 70-80.000 t pesticider ud i naturen i Frankrig. Så hvad pesticidpakken angår - i modsætning til Reach - må Parlamentet ikke lade sig bringe i miskredit. Borgernes krav er ikke svækket, hvilket fremgår af de talrige skriftlige henvendelser, vi modtager, hvor vi opfordres til at handle hurtigt og kraftigt.

Nogle påpeger faren ved at indånde pesticider fra sprøjtning i gartnerier f.eks. i Sydfrankrig, andre er foruroliget over herbicidspredningen i offentlige parker og kræver pesticidfri zoner.

FORSÆDE: Martine Roure

Næstformand

Jiří Maštálka, for *GUE/NGL-Gruppen*. - (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg ønsker at takke ordføreren, fru Belohorská, for betænkningen om en temastrategi for bæredygtig anvendelse af pesticider.

Efter min opfattelse er det lykkedes ordføreren at udarbejde et dokument, hvor der tages højde for og skabes en passende balance mellem behovet for bæredygtig konkurrencedygtig landbrugsproduktion i Europa og fremme af anvendelsen af pesticider udelukkende, hvor der er meget få negative konsekvenser for folkesundheden og miljøet.

Jeg bifalder, at ændringsforslaget om forsigtighedsprincippet med hensyn til menneskers sundhed og beskyttelse af vand- og landøkosystemer, som jeg medunderskrev, er inkorporeret.

Ligesom ordføreren, fru Belohorská, beklager jeg også, at virkningen på sundheden kun berøres let i temastrategien, selv om det vigtigste resultat, der kunne forventes af temastrategien, er en reduktion af de negative konsekvenser for sundheden ved anvendelsen af pesticider. Jeg mener, at det vil være op til Kommissionen at afslutte arbejdet i denne sammenhæng i fremtiden.

Ud fra synspunktet om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen bifalder jeg de punkter i betænkningen, som ikke blot fremhæver behovet for tilstrækkelige oplysninger, men også for relevante beskyttelsesforanstaltninger og regelmæssige kontroller af udstyr.

Vi står med et instrument med mange konkrete effektive mekanismer til at begrænse - og forbedre sikkerheden for - anvendelsen af pesticider.

Johannes Blokland, for *IND/DEM-Gruppen*. - (NL) Fru formand! Under forhandlingen om pesticider har jeg hele tiden forsøgt at indtage en realistisk og afbalanceret holdning mellem på den ene side miljøinteresser og på den anden side producenternes og forbrugernes interesser. Jeg vil komme nærmere ind på en række aspekter af disse betænkninger.

Et af forslagene går ud på at basere politikken på en reduktion af anvendelsen af pesticider. Det er jeg meget skeptisk over for. Man kan nemlig godt reducere den samlede mængde pesticider, men ofte er netop de mest anvendte pesticider de mindst farlige. Risiciene er derfor næsten de samme.

Jeg går meget mere ind for en politik, der er baseret på en nedbringelse af risikoen. Nederlandene har ført en sådan politik siden 2000, og denne har vist sig at resultere i en reduktion af risiciene for miljøet med 86 %. En anden negativ virkning af en reduktion af anvendelsen af pesticider er, at der dermed er færre forskellige pesticider til rådighed, og der vil derfor hurtigere opstå resistens.

Et andet punkt er indførelsen af bufferzoner omkring vandløb. Miljøudvalget har vedtaget et ændringsforslag om at skabe en bufferzone på 10 m. For et land med meget vand som Nederlandene er disse 10 m et problem. Det betyder nemlig, at 35 % af landbrugsarealet ikke må sprøjtes.

Til sidst vil jeg gøre opmærksom på, at det ikke kun er en standard, der er vigtig, men at det også er uomtvisteligt, at håndhævelse er vigtig. I øjeblikket er denne mangelfuld, at dømme efter de overskridelser af standarden, som vi jævnligt oplever, hvad angår produkter, som er bestemt for konsum, selv i Europa-Parlamentet.

Andreas Mölzer, for ITS-Gruppen. - (DE) Fru formand! Som alle ved, har man længe formodet, at der er en sammenhæng mellem pesticider, der anvendes inden for landbruget, eller genetisk modificerede fødevarer på den ene side og forskellige sygdomme på den anden side. Når der endda detekteres pesticider i drikkevandet rundt omkring, er det helt klart på høje tid at sætte skub i det langsommelige EU-bureaukrati.

Det vil stadig vise sig, hvor langt vi egentlig kan gå i retning af at opfylde den gældende målsætning om at reducere anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler. Vi er naturligvis alle bekendt med de ambitiøse målsætninger, der alligevel ikke opfyldes. Efter min opfattelse er den planlagte erstatning af kræftfremkaldende stoffer langt fra nogen fantastisk bedrift, det er tværtimod en nødvendighed. Faktisk er det på høje tid, at disse stoffer erstattes.

Hvis vi overvejer, at EU tegner sig for en fjerdedel af al anvendelse af pesticider i verden, selv om EU kun har 4 % af landbrugsjorden i verden, er problemstillingen meget klar og tydelig. Disse statistikker viser endvidere, at vores EU-støtteordninger har ledet konventionelt landbrug i den forkerte retning.

Der er naturligvis en generel mistanke blandt forbrugerne - og det er ikke helt uden grund - om, at kreative landmænd forsøger at omgå de fastsatte grænseværdier med kombinationer af tilladte plantebeskyttelsesmidler. På grund af manglende forskning på området for den gensidige påvirkning af produkter er det på høje tid, at der gribes ind for at bekæmpe denne praksis. Derudover skal der sættes en stopper for den fortsatte stigning i maksimale koncentrationer i de senere år i lyset af den store fare, som disse koncentrationer udgør for højrisikogrupper som f.eks. børn.

Import af økologiske produkter fra den anden ende af verden er ikke blot i strid med de forskellige miljømålsætninger, men også en af årsagerne til stigende handel og et vedvarende bevis på EU's fejlslagne støttepolitik. Vores støtteordninger skal derfor revideres, især med henblik på at yde mere støtte til de europæiske landmænd, der forsøger at undgå at anvende pesticider. Hvis vi i stedet vælger at blive ved med at chikanere landmændene med bureaukratiske forhindringer, skal vi ikke blive overraskede, hvis de til sidst kaster håndklædet i ringen i frustration, mens man i Bruxelles er overrasket over den kroniske nedgang i landbruget.

Jim Allister (NI). - (EN) Fru formand! Jeg er fristet til at sige, at det ville være godt for os alle med en politisk pesticid mod den hastigt voksende EU-lovgivning. Når jeg ser på nogle af disse ændringsforslag og forslag - f.eks. forslaget om indførelsen af en 10-meter regel - fornemmer jeg en høj grad af overdreven regulering.

Efter min mening er vi nødt til at se nogle kendsgerninger i øjnene. Uden en kontrolleret brug af pesticider i landbruget vil vi tvinge en større del af produktionen til mindre regulerede regioner i verden, hvilket vil bringe kvaliteten og fødevarerens sikkerhed i fare. Det vil måske interessere flere at vide, at mange golf- og bowlingbaner uden fungicider og pesticider til at beskytte og helbrede sygdomme i fin græstørv ville blive ukrudtsinficerede og umulige at spille på.

Ikke desto mindre skal man kontrollere brugen af pesticider, men vores tiltag skal baseres på videnskabelig stringens og være praktisk anvendelige på landbrugs- og gadeplan. Efter min mening er de skærende adfærdskodekser, der regulerer brugen i mit land, utilstrækkelige, og jeg vil derfor stemme imod disse dogmebaserede ændringer, som nogle ønsker at indføre.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Fru formand, hr. kommissær! Det er en skam, ingen repræsentanter for landbrugssektoren er inddraget i denne forhandling, for det ville have været yderst interessant også at høre landmændenes stemme her kort inden reformen af den fælles landbrugspolitik.

Det gælder om at sikre det europæiske landbrugs fremtid og produktionen af kvalitetsfødevarer i tilstrækkelige mængder, men også om at fremme forskning og beskytte indhentede data. Den største udfordring består naturligvis i at beskytte menneskers helbred og forhindre vedvarende forekomst af giftige stoffer i vand- og naturmiljø. Men vi må også tænke på landbefolkningen, som bør beskyttes bedre, for det er landboerne, som er i direkte kontakt med disse produkter, og ofte bliver de rådgivet af pesticidforhandlere, som ikke vil fortælle dem, at videnskabsfolk begynder at spekulere over sammenhængen mellem eksponering for pesticider og den støtte fremgang af visse sygdomme, f.eks. Parkinsons og Alzheimers sygdom, prostatakræft, hjernesvulster og fosterskader. Det bliver derfor nødvendigt at opstille strenge regler for produkternes adgang til markedet. Forskningen skal fremmes med bedre databeskyttelse. Desuden bør der satses på forskningsprogrammer om biologisk bekæmpelse, som vil være et godt eksempel på innovationen. Og landmændene må efterhånden kunne købe disse produkter til en overkommelig pris.

Endelig vil jeg påpege over for kommissæren, at der i forbindelse med beskyttelse af bier var planlagt nogle langsigtede test i henhold til direktiv 91/414, men de har ikke fundet sted. Det er altså ikke nok med tekster, de skal også gennemføres og håndhæves. Jeg erkender, at det vigtigste er forordningen om markedsføring, men jeg synes, fru formand, at vi har haft en følelsesladet forhandling, hvor kemiindustriens lobbyisme til tider har været yderst upassende.

Anne Ferreira (PSE). - (FR) Fru formand, kommissærer, mine damer og herrer! Alle de nu foreliggende sundheds- og miljødata, som jeg ikke vil opremse her i aften, bør tilskynde Parlamentet til en fast beslutning om at begrænse brugen af pesticider og om anvendelsesbetingelserne. Det kræver, at vi sætter kvantitative mål for nedbringelsen. Det fremgik af forhandlingerne forud for afstemningen på plenarmødet, at der er stor forskel på medlemsstaternes praksisser såvel som politiske tilgang, hvilket i sidste ende fører til kompromiser, som støtter nærhedsprincippet. Jeg håber derfor ikke, dette nærhedsprincip vil narre os, for det giver en smidighed, som i virkeligheden kunne blive et påskud til at underbyde vores politik og underfortolke den politiske vilje og borgernes ønsker, som ytrer sig i dag bl.a. om eksponeringen af udsatte befolkningsgrupper og om randzonernes bredde langs vandløbene.

Hvis nærhedsprincippet skal give mening i forbindelse pesticider, bør det tjene en mere omfattende overvejelse af landbrugs- og miljøspørgsmålene i hver enkelt europæisk region. Det forudsætter, at forskning og teknologioverførsel intensiveres, at alle berørte parter inddrages - dvs. landmænd, forskere, ngo'er, fagfolk inden for sundhedssektoren og fødevarerindustri - og at der gennemføres grundige undersøgelser i hvert enkelt geografiske område, således at de sammen kan fastlægge bedste praksis og finde ikkekemiske alternativer, som passer til jordbunden, klimaet og afgrøderne. Det foregår allerede i nogle få regioner.

Jeg foreslår derfor, at Kommissionen arbejder på at udbrede denne løsningsmodel og også fremmer udvekslingen af erfaringer mellem regionerne, samtidig med at fællesskabslovningsens håndhævelse overvåges.

Holger Krahmer (ALDE). - (DE) Fru formand! Mange af mine kolleger mener, at vi har brug for strenge regler for håndtering af plantebeskyttelsesmidler, og de har ret, men samtidig kan vi ikke bare ignorere virkningen af den lovgivning, som vi vedtager. Faktum er, at plantebeskyttelsesmidler er en vigtig del af moderne landbrug.

Der er f.eks. forordningen om godkendelse. Vi er i færd med at forbyde hele grupper af aktive stoffer på grundlag af udelukkelseskriterierne, blot på grund af en abstrakt idé om farlighed. Med denne tilgang ignoreres den aktuelle risiko ved anvendelse af de pågældende stoffer i landbruget. Det medfører, at vi forbyder aktive stoffer, der overhovedet ikke udgør problemer i praksis. Som følge deraf vil der ikke være tilstrækkeligt med aktive stoffer til rådighed i fremtiden til bekæmpelse af sygdomme.

Hvis der udelukkende anvendes et par aktive stoffer, vil der hurtigt blive udviklet resistens over for pesticider. Der vil ikke være pålidelige midler til at håndtere de mange problemer med sygdomme. Og det er formentlig de nye højder, som fru Breyer netop har henvist til. Når man når til dette punkt, vil Europas fødevarerforsyningsikkerhed nå et nyt lavpunkt. I stedet for at indføre et totalforbud bør vi fastsætte en pålidelig godkendelsesprocedure med undersøgelse af den aktuelle risiko forbundet med anvendelsen af hvert enkelt stof.

Det næste eksempel er forbundet med den strategiske tilgang til dette spørgsmål, hvor vi argumenterer for et europæisk reduktionsmål for anvendelse af plantebeskyttelsesmidler. Det har imidlertid slet ikke noget at gøre med de risici, der er involveret i anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler.

Kommissionen har fastsat målsætninger for reduktion af den aktuelle risiko. Det er en god idé, som vi skal holde fast i. Helt overordnet bør vi fokusere på det, der kan lade sig gøre, nemlig effektiv kontrol med

sygdomme kombineret med relevant risikostyring. Det er også et spørgsmål om at fastslå, hvordan det stigende behov for rå vegetabiliske materialer skal opfyldes i fremtiden.

Tidligere har innovative plantebeskyttelsesmidler bidraget til, at produktionen er steget hurtigere end efterspørgslen i forbindelse med landbrugsjord. Vores målsætning for fremtiden skal ikke medføre, at denne udvikling sættes tilbage.

Gintaras Didžiokas (UEN). - (LT) Fru formand! Jeg tror ikke, at der er nogen i Parlamentet, som vil hævde at økologi, et sundt miljø og folkesundhed ikke er vigtigt. Jeg er sikker på, at der ikke er nogen EU-borgere, som nogensinde vil mene det.

Men mine damer og herrer, når vi træffer beslutninger, drøfter lovgivning og fastsætter og gennemfører regler, som mange hundrede tusinde borgere skal følge, og som utvivlsomt vil have betydning for mange millioner borgere, kan vi ikke basere disse beslutninger på følelser og gode hensigter. Vi skal opfylde målsætningen på en afbalanceret og fornuftig måde. En af de vigtigste målsætninger for landbrugssektoren er at levere fødevarer af god kvalitet til overkommelige priser. EU er kendt for sine høje standarder for fødevarerproduktion og de strenge landbrugsregler, der er fastsat for medlemsstaterne. Samtidig er der konstant pres på landbruget i EU om at være konkurrencedygtigt og producere kvalitetsfødevarer.

Vi er ikke i en situation, hvor vi kan ignorere disse faktorer, når vi drøfter bestemmelser om plantebeskyttelsesmidler. De synspunkter, som Kommissionen og Udvalget om Landbrug og Landdistrikter har givet udtryk for, har levet op til forventningerne hos alle interesserede parter. Men ikke desto mindre har de ændringsforslag, der er stillet, eller de ændringsforslag, der er stillet på tidspunktet for drøftelsen i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, givet anledning til stor bekymring.

Hvis disse ændringsforslag accepteres, kan konsekvenserne være uforudsigelige. De udgør risici, ikke blot for landbruget og fødevarerindustrien, men også for naturen. Betyder det, at genetisk modificerede organismer vil få adgang til EU-markedet? Virkningen på de traditionelle afgrøder vil være enorm, hvis 90 % af plantebeskyttelsesmidlerne udelukkes fra markedet.

Mine damer og herrer! Jeg ønsker endnu en gang indtrængende at opfordre Dem til at basere Deres beslutning på fornuftige videnskabelige beviser og god praksis og ikke på rygter og følelser. Jeg håber, at Deres stemme vil afspejle holdningen hos alle de involverede parter, og at resultatet vil være afbalanceret og korrekt, således at landbruget ikke ødelægges, og EU's borgere ikke pludselig står uden europæiske fødevarer, og millioner af mennesker ikke risikerer at miste deres arbejde i miljøbeskyttelsens navn.

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). - Fru formand! I morgen tidlig skal jeg til købmanden for at købe drikkevand på flaske. Det gør man i mange lande, fordi man har ødelagt grundvandet med forurening. Så kommer vandet til kemisk rensning, som om det var en beskidt jakke. Det bliver fyldt op med klor og smager lige så dårligt, som det er dyrt. I Danmark har vi en guldåre i undergrunden: rent grundvand. Vi drikker det direkte som drikkevand uden først at sende vandet på renseri. Det er sundere end flaskevand, det smager bedre, og det er meget, meget billigere.

Men det betyder også, at vi skal passe på det og forbyde sprøjtegift, hvor giften kan gå i grundvandet. Derfor forbyder Danmark 13 sprøjtegifte, hvoraf de 12 er fundet i drikkevandet. Det vil vi gerne blive ved med, og derfor beder jeg kollegerne om at stemme for et ændringsforslag om at tillade beskyttelseszoner. Vi har allerede fået forslaget vedtaget i de tidligere regler, de skal nu gentages for ikke at blive ophævet. Sidst fik vi hjælp fra et stort flertal her i Parlamentet og senere fra Kommissionens formand, José Manuel Barroso. Tak! Vi fik ingen hjælp fra den danske landbrugskommissær, som sammen med den danske fødevarerminister, der også er fra Venstre, hellere vil støtte landmændenes mulighed for at ødelægge vores drikkevand. Det er trist, at Landbrugsrådet stadig bestemmer i Venstre. Det er meget kortsigtet at gå efter lidt ekstra kornudbytte og betale milliarder af kroner for at rense grundvandet. Traktaten slår fast, at forurenere selv skal betale. Det har jeg stillet som ændringsforslag, og jeg beder kollegerne om støtte til traktatens krav. Ingen har ret til at forgifte vores fælles jord og drikkevand.

Pilar Ayuso (PPE-DE). - (ES) Fru formand, kommissærer! Med forslaget til forordning, der er udarbejdet af Kommissionen med henblik på at erstatte direktiv 91/414/EF, fremmes harmoniseringen af godkendelsesprocedurer og forbrugerbeskyttelse. Imidlertid er der i resultatet, som er opnået i Miljøudvalget, ikke taget højde for målsætningen om at fremme harmoniseringen, og de foranstaltninger, som har til formål at beskytte forbrugerne og miljøet, tilsidesættes helt uhensigtsmæssigt.

Betænkningen er baseret på en total mangel på tillid til de eksisterende metoder for landbrugsproduktion i EU. Landmændene er imidlertid ikke de eneste, der vil mærke konsekvenserne. Der vil også være konsekvenser for forbrugerne, idet mange afgrøder vil ophøre med at være bæredygtige, hvorved det vil være nødvendigt med yderligere import med deraf følgende konsekvenser for fødevarer sikkerheden.

Der er ikke taget tilstrækkeligt hensyn til den omstændighed, at godkendelsen og anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler allerede er underlagt streng kontrol, både af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Med forslaget mindskes endvidere antallet af aktive stoffer fra 1.100, der var tilladt i 1991, til 148, der er anført på listen i bilag I til forslaget. Ud af disse 148 stoffer er kun 34 insektgifte, nematocider eller acaricider, der er de mest nødvendige stoffer for dyrkningen af afgrøder i Middelhavslandene i Europa, hvor risikoen for insektangreb er størst i hele EU. Insekter er ikke blot til skade for planter, men de overfører også meget alvorlige sygdomme til mennesker.

Kommissionens forslag om at opdele EU i tre zoner med henblik på gensidig anerkendelse af plantebeskyttelsesmidler skal genindføres. Kriterierne for udelukkelse af pesticider skal være baseret på reelle risikoanalyser. Uden en risikoanalyse er det umuligt at afgøre virkningen af disse stoffer på sundheden eller miljøet.

Endelig ønsker jeg at understrege, at det er dosis, der bestemmer virkningen.

Frédérique Ries (ALDE). - (FR) Fru formand! Jeg var klar over, at aftenens forhandling havde en særlig betydning, fordi det, der står på spil her og nu, er vores tilgang til fremtidens landbrug i Europa og behovet for at skifte fra et intensivt landbrug, som tydeligvis forurener alt for meget, til et bæredygtigt landbrug, som skåner biodiversiteten. Denne udfordring må Europa tage op. De mange skandaler og risikoen for helbredet har nemlig gjort offentligheden meget fjendtligt indstillet over for anvendelsen af pesticider. Desuden ønsker størstedelen af landmændene selv, at EU hjælper dem med at omlægge deres praksisser, så de ikke længere skal vælge mellem sundhed og større rentabilitet. Endelig anmoder biavlere i hele Europa indtrængende om en streng lovgivning, som forbyder markedsføring af pesticider uden forudgående vurdering af følgerne.

I morgen er det derfor vigtigt, at vi bekræfter Miljøudvalgets ambitiøse godkendelse af fru Breyers, Klauß' og Belohorskás tre betænkninger. Vi må bekræfte, at helbred og miljø skal prioriteres højest, at der bør træffes særlige foranstaltninger for de mest sårbare befolkningsgruppe, at forsigtighedsprincippet også skal gælde de allerfarligste stoffer. Vi må bekræfte, at anvendelsen af ikkekemiske alternativer skal fremmes, at sprøjtning fra luften skal forbydes generelt. Kort sagt må vi omsætte vores europæiske medborgeres bekymringer i konkret handling. Som fru Isler Béguin også bemærkede, har virkelig mange skrevet til os og krævet et dopingfrit landbrug hurtigst muligt.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Fru formand! Det er nødvendigt at anvende plantebeskyttelsesmidler - pesticider - under fastsatte betingelser. Små landbrug er dominerende i Polen, og deres indehavere sparer på de dyre pesticider, da de har for få penge, og det medfører til tider tab på grund af skadedyrsaktivitet.

Jeg støtter alle tiltag, der har til formål at sikre fornuftig brug af plantebeskyttelsesmidler, herunder rådgivning, skoling, forskning, økonomisk støtte til moderne plantebeskyttelsesudstyr, indføring af midler til erstatning af pesticider. Midlerne skal være miljø- og sundhedsvenlige og i overensstemmelse med landmændenes interesser.

Når der er fare for høsttab, kan uvidenhed og manglende hjælp til landmænd resultere i ukontrolleret brug af pesticider. Et gammelt problem, der endnu ikke helt er løst, udgøres af oplagringssteder med stærkt giftige pesticider og en efterfølgende rekultivering af jorden. Stederne eksisterer eller har tidligere eksisteret i landene fra den tidligere Sovjetblok. De forgifter vandet og jorden. Denne bagage kan svække følgerne af de tiltag, der er udarbejdet i dokumenterne.

Urszula Krupa (IND/DEM). - (PL) Fru formand! Producenterne er tvunget til at fremstille fødevarer med et ideelt udseende og markedsfører pesticider, der ikke blot er skadelige for miljøet og økonomien, men især for menneskers sundhed. Jeg håber, at de diskuterede dokumenter vil resultere i, at kvaliteten af de indtagede fødevarer bliver bedre, samt at produktionsmetoderne ændres til mere økologiske. Der skal samtidig anvendes mere naturgødning til gødning af jorden. I forbindelse med den uetiske, skrupelløse eksport af mange skadelige substanser til tredjelande, vil jeg gerne citere følgende ordsprog, der er populært i Polen: "Behandl andre, som du selv vil behandles". Det skal især gøres, eftersom de farlige pesticider vender tilbage i form af fødevarerprodukter, som de rige lande senere opkøber billigt, hvormed de ødelægger menneskers helbred.

Ud over de generelle retningslinjer skal der udarbejdes strategier for bæredygtig anvendelse af pesticider på national plan, eftersom man her kan iværksætte passende tiltag. Mængden af plantebeskyttelsesmidler skal reduceres mest de steder, hvor der anvendes flest pesticider.

Peter Baco (NI). - (SK) Fru formand! Jeg bifalder i høj grad, at det i alle tre betænkninger kræves, at de personer, der er involveret i alle faser af anvendelsen af pesticider, skal være højt kvalificeret. Handlingsplaner, integreret forvaltning og strenge importforanstaltninger er også eksempler på positive aspekter af betænkningerne. Både forbud om sprøjtning fra luften og de situationer, hvor sprøjtning fra luften kan overvejes, skal være formuleret helt præcist uden vage vendinger.

Ligeledes er forslaget om et reduktionsmål for anvendelse ikke tydeligt defineret og medfører for mange risici på grund af den uselektive anvendelse. Slovakiet anvender f.eks. i gennemsnit under 1 kg pesticider pr. hektar, hvorimod andre lande anvender op imod 8 kg. Det betyder, at der er lande, hvor anvendelsen af pesticider helt klart er reduceret, og lande, hvor anvendelsen af pesticider endda bør øges. Jeg foreslår derfor, at vi under afstemningen skal tage højde for henstillingerne fra ECPA (European Crop Protection Association) eller alternativt under førstebehandlingen undlade at vedtage betænkning A6-0347/2007 og A6-0359/2007 og følge de afbalancerede henstillinger fra Kommissionen.

Marianne Thyssen (PPE-DE). - (NL) Fru formand, kære kommissærer, mine damer og herrer! Det er på tide, at vi udformer temastrategien for bæredygtig anvendelse af pesticider, og det er også godt, at vi gennemfører en del af den med det samme. I betragtning af den store indvirkning på kvaliteten af fødevarer, folkesundheden, miljøet og vores landbrugs bæredygtighed - alt sammen noget, der vækker bekymring - har ikke blot ordførerne og skyggeordførerne, men også hele vores gruppe brugt meget tid på denne pakke. Særligt fire punkter vil jeg gerne nævne.

For det første er det fornuftigt at reducere anvendelsen af pesticider yderligere. Det skal dog virkelig føre til en mindre indvirkning på miljøet, og derfor er vi imod, at den anvendte mængde udelukkende reduceres. Vi ønsker en reduktion af den faktiske indvirkning, baseret på en videnskabelig evaluering af risikoen.

For det andet indtager vi en lignende holdning, når det gælder de sprøjtefrie zoner omkring vandløb. Også her går vi ind for en indfaldsvinkel, som er baseret på risiko, og vi synes, at medlemsstaterne bedre end vi er i stand til at foretage ansvarlige valg, der delvist baseres på de kriterier, som er fastlagt i rammedirektivet om vand.

For det tredje undrer jeg mig over, hvorfor Parlamentet, som jo er tilhænger af et indre marked med en høj grad af beskyttelse af forbrugere, sundhed og miljø, skulle være imod et første skridt i retning af harmonisering på dette område. Vi foretrækker Kommissionens forslag om zoner med intern, gensidig anerkendelse og vil også gerne have, at der indføres en frivillig, gensidig anerkendelse mellem zoner.

Endelig modsætter vi os den generelle orientering af naboer, som ordføreren, fru Breyer, går ind for i sin betænkning. For en strengt reguleret aktivitet er denne orientering ikke blot overflødig, men den fører også til overflødig angst og frustrationer. Det kan da ikke være meningen, at vi går i retning af en slags privat gennemtvungelse. Det er et samfund, som vi ikke ønsker og ikke går ind for.

Bogdan Golik (PSE). - (PL) Fru formand! Dagens forhandling har afgørende betydning for det europæiske landbrug og miljøbeskyttelsen.

Der findes lige mange tilhængere og modstandere af brug af plantebeskyttelsesmidler. Jeg synes dog, at landmændene skal følge princippet: "så få pesticider som muligt, men tilpas mange", og producenterne og distributørerne skal følge et forsigtighedsprincip, der skal være det vigtigste, når det handler om forbrugernes liv og sundhed. Princippet skal anvendes i alle de tilfælde, hvor der hersker tvivl om markedsføringen af nye pesticider som følge af utvetydige forskningsresultater eller for lidt tid til endegyldigt at kunne fastslå, om det pågældende produkt eller den pågældende substans er skadelig for mennesker og dyr.

I forbindelse med en bæredygtig anvendelse af pesticider synes jeg endvidere, at man skal tage følgende skridt: Kommissionen og medlemsstaterne skal for det første sørge for periodiske skolings-, rådgivnings- og uddannelsesprogrammer, der minimum delvist finansieres af pesticidproducerende koncerner. Man skal koordinere overvågningen og indsamlingen af data om pesticiders skadevirkning på menneskers sundhed og miljøet. Der skal ligeledes findes langsigtede forskningsprogrammer, og de forurenende enheder skal straffes. Man skal indføre et koordineret system til indsamling af oplysninger om produktion, import, eksport, salg, distribution og anvendelse af pesticider, og systemet skal være offentligt tilgængeligt for borgerne. Man skal opfordre til landbrugspraksis, der fremmer anvendelse af små pesticiddoser, hvilket vil bidrage til en

generel ændring i brugen af disse præparater. Man skal gennemføre passende kontroller og indføre et forbud mod import af landbrugs- og fødevarerartikler til EU, når produkterne er produceret ved hjælp af kemiske midler.

Jan Mulder (ALDE). - (NL) Fru formand! Plantebeskyttelsesmidler er stadig væsentlige for landbrugsproduktionen og fødevarerforsyningerne i Europa. Det store spørgsmål er altid, hvilken indflydelse det har på konkurrenceforholdene med resten af verden, hvis vi træffer visse foranstaltninger i Europa. Hvis vi er for strenge i Europa og ikke kan pålægge resten af verden de samme regler, betyder det, at vi i Europa konsumerer produkter, som vi ikke har lov at producere her, og det forekommer mig at være forkert.

Det er selvfølgelig altid væsentligt, at vi fortsætter med at evaluere de skadelige virkninger. Men vi kan ikke overdrive. Og jeg er enig med alle dem, der siger, at vi skal koncentrere os om risikoen og ikke om at reducere mængden. Bufferzoner på 10 m er også katastrofale for bl.a. Nederlandene og bør fjernes fra forordningen.

Sidste punkt er orientering af naboerne. Hvis noget er godkendt, hvorfor skal naboerne så orienteres? Det er en fuldstændig overflødig lovgivning.

Michael Henry Natrass (IND/DEM). - (EN) Fru formand! De britiske pesticider blev gennemkontrolleret i 1985. Virksomheder som f.eks. Syngenta siger, at landbrugerne ikke skal nægtes adgangen til de redskaber, de har brug for.

Disse regler fjerner os fra princippet om en god og videnskabeligt funderet lovgivning. F.eks. er bekæmpelse af ukrudt i fortove 400 gange dyrere uden kemikalier. Golf- og friluftsidrætsindustrien siger, at det er umuligt at pleje græstørvn uden pesticider. Ifølge plantebeskyttelsesagenturet Crop Protection Agency vil et forbud mod brugen af pesticider kræve en forøgelse af det opdyrkede areal på mellem 65 % og 200 % og reducere produktiviteten. Ifølge Corbett Farms har man i år kunnet se værdien af at sprøjte for at forebygge kartoffelskimmel. Pesticider er dyre, og der bruges mindst muligt af dem for at beskytte vores afgrøder. Beslutningerne om, hvordan og hvornår der skal sprøjtes, skal træffes med udgangspunkt i de enkelte marker. En arbitrær reduktion i brugen kan ikke være videnskabeligt funderet.

Fru formand! Jeg vil bede Dem om at udrydde EU's skadelige bestemmelser. UKIP stemmer imod.

Richard Seeber (PPE-DE). - (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg ønsker først og fremmest at takke ordførerne og skyggeordførerne. Det siger sig selv, at vi alle er meget optaget af sundheds- og forbrugerbeskyttelse, og denne meget følelseladete forhandling viser de forskellige parlamentsmedlemmers stærke følelse af engagement.

Det er ikke desto mindre vigtigt, at vi træffer en beslutning på grundlag af de eksisterende fakta og ikke straks leder efter syndebukke. Det vil være meget let, især med denne lovgivningspakke, at udpege en bestemt erhvervsgruppe som syndebuk. Med det vil være meget forkert. Det skal slås fast fra starten, at alle i Europa har brug for en funktionsdygtig landbrugssektor, og heri indgår anvendelsen af en vis mængde plantebeskyttelsesmidler.

Vedrørende specifikke aspekter af Klaf-betænkningen ønsker jeg at sige, at det helt klart er et fornuftigt princip at fastlægge bestemte reduktionsmål, men jeg mener samtidig, at den kvantitative tilgang, der er vedtaget i denne sammenhæng, er for rigid. De enkelte medlemsstater skal overveje meget seriøst, hvad de kan gøre selv, da forestillingen om blot at reducere den samlede anvendelse af plantebeskyttelsesmidler og tro, at det vil fjerne miljøforureningen, er helt uden videnskabeligt grundlag. Hvad angår bufferzoner er der ikke noget galt med Kommissionens valgte strategi med at behandle subsidiaritet som det vigtigste element. De enkelte medlemsstater skal overveje, hvordan de ønsker, at disse bufferzoner skal reguleres. Vilkårlig fastlæggelse af grænser på 10 m i EU vil være uhensigtsmæssig. Men tilgangen, hvor man forsøger at finde ikkekemiske alternativer i følsomme områder, f.eks. områder, hvor der er særlige arter af flora og fauna, bør støttes fuldt ud.

Hvad angår fru Breyers betænkning er det vigtigt, at vi støtter konceptet med tre zoner. Det vil være en alt for snæver tilgang at begrænse anvendelsesområdet for godkendelser til enkelte medlemsstater. Der skal især fokuseres på udelukkelseskriterier. Det er hensigtsmæssigt fuldt ud at forbyde CMR1-stoffer, men hvad angår CMR2-stoffer er jeg endvidere fortaler for at anvende videnskabelige oplysninger som grundlag for beslutninger om godkendelse.

Evangelia Tzampazi (PSE). - (EL) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det lovforslag, som vi skal stemme om, har til formål at fastlægge et højt niveau af sundheds- og miljøbeskyttelse ved at oprette

europæiske modeller til opnåelse af bæredygtig anvendelse af pesticider og regler for markedsføring på det europæiske marked.

Jeg mener, at vi ved at støtte forslaget fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed om at reducere anvendelsen af pesticider med 20 % i Europa sender et stærkt signal. Vi skal stramme kontrollen af den rationelle anvendelse af pesticider og vigtigst af alt fremme forskningen med henblik på at finde alternative plantebeskyttelsesmetoder.

Samtidig er forslaget om ophævelse af zoneordningen og obligatorisk gensidig anerkendelse afbalanceret og hensigtsmæssigt. I lyset af landmændenes og industriens bekymring vil det være muligt for medlemsstaterne at gennemføre bedre miljøbeskyttelse i tråd med deres lokale betingelser.

Endelig ønsker jeg at fremhæve det særlige behov for at beskytte den sekundære anvendelse. Jeg vil opfordre Dem, mine damer og herrer, til at støtte forslaget om at oprette en europæisk fond til fremme af forskning. Vi vil dermed sikre landmændenes indtægtsgrundlag, beholde vores særlige nationale produkter, som er en del af den europæiske landbrugstradition, og fremme den europæiske landbrugsøkonomi betydeligt.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke Dem for muligheden for at sige nogle få ord om disse tre betænkninger.

For det første mener jeg, at vi i Europa skal være i stand til at fremstille europæiske afgrøder, frugter og grøntsager, der ikke udgør en sundhedsrisiko for mennesker. Vi skal imidlertid nå dette mål på en afbalanceret og fornuftig måde, så vi beskytter menneskets sundhed uden at straffe landbruget.

Vi ønsker ikke at indføre restriktioner, der har en negativ indvirkning på det europæiske landbrug, så vi til sidst er nødt til at importere enorme mængder af fødevarer over store afstande uden de store muligheder for at kontrollere mængden af pesticider, der anvendes til fremstillingen af disse importerede fødevarer.

For det andet støtter jeg forslaget om en videnskabeligt funderet risikovurdering, der vil vise sig brugbar for medlemsstaterne.

Endelig mener jeg, at en randzone på 10 meter er en standardløsning, der skal ændres for at give medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til lokale forhold. Som sagde nævnt kan ikke engang Europa-Parlamentet lovgive om hele kontinentets klima- og jordbundsforhold.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Fru formand! Temastrategien og rammedirektivet om plantebeskyttelsesmidler er udfordrende lovgivningsmæssige projekter og en afspejling af den grundlæggende udfordring, som EU står over for med hensyn til miljøpolitikken, hvor miljø- og sundhedsbeskyttelse skal kombineres effektivt i en politik under hensyntagen til de sociale realiteter.

Vi skal erkende, at anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler og pesticider har meget store økonomiske fordele. Korrekt anvendelse af disse stoffer er for at være helt ærlig en afgørende forudsætning for fødevarerproduktion i moderne tid. Samtidig er plantebeskyttelsesmidlernes negative konsekvenser for miljøet og især vandområderne meget virkelige. Hvordan kan vi så anvende disse stoffer på en måde, hvor vi fortsat kan drage fordel af pesticider og samtidig mindske de negative virkninger?

Jeg kommer fra et land, hvor landbruget er et respekteret erhverv, og hvor det nationale landbrug betragtes som vigtigt. På den anden side er miljøet meget skrøbeligt. F.eks. har Finland næsten 200.000 søer og mange hundrede tusinde andre vandområder og et af verdens mest forurenede have. Diffus vandforurening er et meget stort miljøproblem, og plantebeskyttelsesmidler er en del af problemet. Det er en ligning, som er svær at løse, og det er derfor kun rigtigt, at der i direktivet tages højde for forskellene mellem medlemsstaterne. Vi har naturligvis brug for visse standarder i EU, men de midler, der anvendes i Finland, skal ikke være de samme som de midler, der anvendes i f.eks. Luxembourg.

Derfor betyder miljøproblemerne, at vi skal koncentrere os om målsætningerne og lade medlemsstaterne selv træffe beslutninger om midlerne. Et godt eksempel på dette er "bufferzonerne", som utvivlsomt spiller en vigtig rolle i beskyttelsen af vandområderne. Jeg er overbevist om, at bufferzoner, der passer til hver enkelt situation og er i overensstemmelse med Kommissionens forslag, er den rette løsning. Hvis vi på nuværende tidspunkt beslutter at fastsætte præcist beregnede grænseværdier for alle, er der en reel fare for, at man i mange medlemsstater vil gå fra asken til ilden. Jeg skal måske hellere sige, at man i medlemsstaterne ikke vil kunne løse problemet effektivt eller tilfredsstillende.

Dan Jørgensen (PSE). - Fru formand! Der er altså nogle misforståelser i nogle af kollegernes indlæg her i dag. Derfor er jeg glad for, at jeg har fået ordet for anden gang. Der er tre misforståelser! For det første, når man taler om reduktionsmål: Der er kolleger, der siger, at det slet ikke kan lade sig gøre. Der er forskel på landene, og man kan ikke bare lave et fælles europæisk reduktionsmål. Nej, det kan man ikke! Det er heller ikke det, vi gør. Det, vi gør, er, at vi siger, at det fælles europæiske reduktionsmål skal være 20 %, men det betyder jo måske 30 % i nogle lande og 10 % i andre lande. De nationale reduktionsmål skal netop laves på baggrund af nationale handlingsplaner, altså national action plans. Så det er en misforståelse at nære frygt på det punkt. Oven i købet tager vi hensyn til, at 1 g af ét pesticid undertiden kan være mere farligt end et helt kilo af et andet pesticid. Derfor har vi netop indført behandlingshyppighedsindekset som en del af denne reduktionsforpligtelse. Jeg kunne godt tænke mig, at Kommissionen også siger et par ord om dette, når De får ordet om lidt igen, hr. Dimas!

Den anden misforståelse vedrører zonerne. Man mener, at hvis vi ikke vil have zonerne, vil det næsten være en hån mod det indre marked. Nej, tværtimod! Ved at ophæve denne tåbelige idé om zoner og sige, at vi stadig vil indføre gensidig datadeling, siger vi, at hele EU sådan set er en zone, hvor vi deler data. Men det er klart, at vi ikke kan sige gensidig obligatorisk anerkendelse af pesticider, netop fordi der er forskellige geografiske, klimatiske og miljømæssige forhold i hvert enkelt land. Jeg tror næsten, at alle i denne sal, der har talt i dag, er enige på dette punkt.

Og den tredje grundlæggende misforståelse er, at dette vil ødelægge landbrugets konkurrenceevne. Nej! I Danmark har vi reduceret brugen af pesticider siden firserne med 50 %, uden at det er gået ud over landbrugets konkurrenceevne. Pesticider er dyre at bruge, så jo mindre man bruger af dem, forudsat at man bruger dem rigtigt, jo bedre for konkurrenceevnen.

Anders Wijkman (PPE-DE). - (SV) Fru formand! Der er ikke meget tid, og jeg ønsker hovedsageligt at give udtryk for min støtte til medordføreren for Breyer-betænkningen i PPE-DE Gruppen, Erna Hennicot-Schoepges. Det er efter min opfattelse meget uheldigt, at hovedparten af PPE-DE-Gruppen har valgt at ignorere fru Hennicot-Schoepges' råd om flere vigtige punkter og ikke at støtte de vigtige forslag i betænkningen. Jeg er naturligvis enig i, at kravet om at fremlægge oplysninger 48 timer inden sprøjtning er upraktisk og ikke vil fungere, men det er ikke rimeligt at konkludere, at vi ikke har brug for et krav om fremlæggelse af oplysninger overhovedet. Fru Hennicot-Schoepges' forslag er som kompromisløsning afbalanceret.

Et andet vigtigt spørgsmål er afskæringskriterier for følsomme stoffer især. Vi skal i vores beslutning være konsekvente med de beslutninger, der træffes i Parlamentet med hensyn til den nye Reach-lovgivning om kemikalier. Et af de grundlæggende principper i denne sammenhæng er at udfase stoffer, hvor det er vanskeligt at fastsætte grænseværdier for risici i forbindelse med kritiske stoffer. Vi skal naturligvis også følge dette spor, da det drejer sig om stoffer, der kommer i kontakt eller sandsynligvis vil komme i kontakt med fødevarer.

Jeg støtter endvidere forslaget fra ordføreren, fru Breyer, om zoner. Da jeg så Kommissionens forslag, fandt jeg, at det var interessant at forsøge at opdele Europa i zoner, der er relativt identiske, hvad angår betingelser for vegetation, klima osv. Forslaget om de pågældende zoner er desværre for vilkårligt. Jeg kan ikke støtte forslaget, og medlemsstaterne skal efter min opfattelse have mulighed for at beholde retten til at afvise forskellige præparater, selv om lande i nærheden har godkendt anvendelsen heraf. Jeg havde håbet på at rejse yderligere spørgsmål, men tiden er gået.

Esther De Lange (PPE-DE). - (NL) Fru formand! Lige uden for min landsby ligger et enestående landbrugsområde, "det grønne hjerte", mellem store byer som Amsterdam, Rotterdam og Utrecht. Nu er det endnu et grønt landbrugsområde, men bufferzonen på 10 m, som Miljøudvalget har foreslået, ville gøre landbrug i dette område næsten umuligt, selv om det netop er landbruget, som holdet dette område grønt.

I sidste uge lod jeg det komme an på en prøve, men mellem de mange kanaler kunne jeg næsten ikke finde arealer, som var 20 m brede. Den, som kender lidt til Nederlandene, ved jo, at dette ikke blot er tilfældet i "det grønne hjerte". Det nederlandske landbrug kendetegnes af mange kanaler mellem græsgangene. Det betyder, at bufferzoner på 10 m for Nederlandene er ensbetydende med tab af 800.000 ha landbrugsområde. Det er 35 % af vores landbrugsareal.

Jeg vil derfor opfordre medlemmerne til ikke at støtte dette forslag, også med henblik på landbrugsproduktionen, som er nødvendig i Europa og resten af verden, således som formanden for Landbrugsudvalget sagde. Det betyder for øvrigt ikke, at jeg ikke støtter målsætningen, nemlig beskyttelse af naturen og folkesundheden. Denne ambition støtter vi alle sammen. Jeg tror blot, at denne ambition bedre kan føres ud i livet, hvis det sker på grundlag af risikoanalyser og nedbringelse af risikoen.

Alternativet - en reduktion af anvendelsen - lyder ganske vist meget simpelt - en generel reduktion på 20 % - men det giver ikke den bedste beskyttelse for forbrugerne, fordi det kun er mængderne, der tages i betragtning, og ikke den endelige virkning, den endelige risiko. Inden for disse rammer synes jeg for øvrigt også, at det er vanskeligt at forstå Den Liberale Gruppens pinlige spagat. Den går nemlig både ind for en generel reduktion på 20 % og for, at der gøres noget ved risikoen.

Til sidst har jeg endnu to punkter. Hvad angår godkendelsessystemet, vil jeg blot sige, at tre klimazoner bør foretrækkes frem for 27 medlemsstater, idet der selvfølgelig lægges vægt på nationale omstændigheder. Endelig vil jeg opfordre Kommissionen til ikke at overse de små afgrøder mellem alle disse store stridspunkter.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (FR) Fru formand! Disse pesticidrester findes efterhånden alle steder, i fødevarer, vand, vores væv, modermælk og også - og det der formentlig det mest foruroligende - i vores ufødte børns kroppe. Vi begynder kun lige at skimte de foruroligende langsigtede konsekvenser af disse allestedsnærværende pesticidrester: kræft, hormonforstyrrelser, nedsat frugtbarhed hos mænd, svækket immunforsvar, nervedegenerationssygdomme.

Derfor siger jeg ja og atter ja til en begrænsning, og for at sætte skub i tingene støtter jeg min kollega fru Hennicots forslag til Breyer-betænkningen, og for at spare yderligere tid vil jeg særligt betone et punkt, som jeg finder grundlæggende, og som PPE-Gruppens medlemmer i øvrigt er uenige om, nemlig orientering af lokale beboere og naboer inden pesticidbehandling. Det forekommer mig fornuftstridigt, at en del af vores gruppe anbefaler ikke at udlevere nogen form for information til lokale beboere og naboer i tilfælde af pesticidbehandling af bestemte områder med den begrundelse, at hvis kemikalierne er godkendt på forhånd, er det fordi, de ikke er skadelige.

Sprøjtning med pesticider fra luften er almindeligt, især i skove og vinmarker. Det indebærer risiko for afdrift af stoffer mod beboede eller følsomme områder, og der bør derfor fastsættes strenge regler herfor. Det er vigtigt, at naboer, som risikerer eksponering, bliver underrettet af landmændene inden sprøjtning. Personer, som lider af luftvejssygdomme såsom astma, kan blive hårdt angrebet, hvis de ikke informeres i forvejen. Formidlingen og udførelsen af denne information vil ikke nødvendigvis betyde flere administrative byrder, sådan som visse kolleger hævder. Det vil formentlig være tilstrækkeligt at opsætte enkle skilte med datoerne for sprøjtning i nærheden af beboelser i risikoområderne.

Til sidst vil jeg stærkt anbefale, at landbruget omstilles til en ny generation praksisser, som er miljøvenlige og dermed bidrager til landbrugssektorens modernisering.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Fru formand! For at skabe en bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler skal man begrænse risikoen på fornuftig vis. Vi skal opfylde dette mål ved at gennemføre indholdet i direktivet om en bæredygtig anvendelse af pesticider. Hvert land er forpligtet til at forberede en plan i overensstemmelse med direktivets retningslinjer. Hvert land skal gøre det under hensyntagen til de lokale betingelser og med respekt for forskelle.

Vi er først og fremmest forskellige, hvad angår landbrugets udviklingsniveau, jeg gentager: landbrugets udviklingsniveau. De lande, der regnes blandt de nye EU-medlemmer, er ofte meget tilbagestående i udviklingsniveau. Det vil gå ud over os, forbrugerne, hvis man reducerer landenes pesticidanvendelse sammenlignet med det nuværende anvendelsesniveau. Det vil ske, hvis man ved reduktionen ikke tager hensyn til den nuværende brug af disse midler, der er forholdsvis lav.

Vi har også forskellige landskaber. I Polen kan de enorme skovstrækninger udelukkende beskyttes mod skadedyr ved hjælp af indgreb fra luften. Vi har over for det naturlige miljø pligt til at beskytte skovene, og det er Parlamentets opgave at fastsætte regler for, at midlerne til beskyttelse af det naturlige miljø anvendes sikkert.

I direktivet siges der meget om den vigtigste faktor med henblik på at indføre en bæredygtig anvendelse af pesticider, nemlig landmændenes viden. Det er en opgave for os alle at støtte uddannelse, skabe vilkår, så man kan nå frem til alle landmænd. Ændringsforslaget om midlertidige nationale regler for tilladt pesticidmængde udsættes, og derfor er jeg tilhænger af at skabe en mekanisme, så man hurtigst muligt kan udskifte gamle præparater med mere moderne og sikrere præparater. Jeg anmoder om støtte til denne mekanisme.

Direktivets retningslinjer skal tilskynde til rationelle handlinger frem for at virke demotiverende for både medlemsstaterne og landmændene.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. - (EL) Fru formand! Jeg ønsker at takke talerne for deres positive input på aftenens møde. Jeg ønsker endvidere helt kort at give udtryk for Kommissionens synspunkter om bestemte vigtige spørgsmål, der er rejst.

Lad mig starte med temastrategien og især de punkter, der ikke er dækket af direktivet.

Først og fremmest glæder det mig, at temastrategien for bæredygtig anvendelse af pesticider støttes i betænkningen. Forslaget om at fastsætte ny lovgivning til håndtering af risikoen forbundet med anvendelse af pesticider er særlig positivt.

Jeg er enig i, at det er vigtigt med yderligere forskning i virkningerne af kombineret og kumulativ anvendelse af pesticider på sundheden. Substitutionsprincippet er efter min opfattelse af afgørende betydning, da de farligste stoffer dermed fjernes fra markedet og erstattes af mere sikre alternative løsninger, hvoraf nogle er ikkekemiske.

Endelig indeholder betænkningen fra fru Belohorská, der er vedtaget af Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, forslag om visse yderligere foranstaltninger, som er særlig positive.

Lad mig tage fat på spørgsmålet om rammedirektivet. Mange af de ændringsforslag, der er vedtaget af Europa-Parlamentet, indeholder relevante klarlæggelser og kan accepteres. Der er dog andre ændringsforslag, som kan medføre uønskede resultater. Jeg ønsker først og fremmest at kommentere de grundlæggende ændringsforslag, som Kommissionen i princippet kan acceptere i deres helhed eller delvist.

Kommissionen kan delvist acceptere forslaget om, at medlemsstaterne fastsætter individuelle målsætninger i deres nationale handlingsplaner om begrænsning af anvendelsen af de farligste pesticider. Faktisk er fastsættelsen af målsætninger i overensstemmelse med direktivets generelle målsætning om at mindske risikoen forbundet med anvendelse af pesticider. Det er imidlertid ikke nødvendigt at fastsætte en overordnet permanent målsætning for begrænsning af anvendelsen af pesticider på EU-plan ud over fastsættelsen af de nationale målsætninger, og derfor undertegnes denne målsætning ikke af Kommissionen. Den generelle begrænsning af anvendelsen af pesticider indebærer ikke nødvendigvis en tilsvarende begrænsning af risici: de pågældende risici varierer alt efter de forskellige stoffer. Derfor skal foranstaltninger til begrænsning af disse risici generelt fokuseres på de farligste stoffer.

Kommissionen kan i princippet acceptere fastsættelsen af en minimal afstand for bufferzoner på marker ved siden af vandområder, da det vil medføre yderligere miljøfordele. Vilkarlig og generel fastsættelse af en grænse på 10 m er imidlertid ikke rimelig. Kommissionen vil foretrække, at medlemsstaterne har en vis fleksibilitet og selv kan fastsætte afstanden for bufferzoner i tråd med deres egne geografiske karakteristika.

Kommissionen kan endvidere acceptere visse relevante klarlæggelser for andre spørgsmål, f.eks. teknisk uddannelse og certificering. Der er dog ændringsforslag, som Kommissionen ikke kan acceptere.

For det første er Kommissionen overbevist om, at obligatorisk opfyldelse af fælles generelle regler om integreret bekæmpelse af skadegørere for professionelle brugere af pesticider er en grundlæggende foranstaltning, som kan mindske afhængigheden af pesticider. Det er af stor miljømæssig betydning i EU og vil bidrage til udviklingen af en bæredygtig og konkurrencedygtig landbrugssektor. Jeg kan derfor ikke acceptere udelukkelsen i ændringsforslag 86 af denne usædvanligt vigtige foranstaltning, der er indeholdt i Kommissionens forslag.

For det andet er Kommissionen enig i, at der skal træffes foranstaltninger til beskyttelse af den del af befolkningen, der bor tæt på marker, hvor der foretages sprøjtning fra luften. Kommissionen mener dog, at det ikke er rimeligt med et totalt forbud imod anvendelse af pesticider i såkaldt "følsomme" områder. Disse foranstaltninger skal træffes af medlemsstaterne og de lokale myndigheder. Hvis det nogensinde bliver nødvendigt og i helt særlige og sjældne tilfælde, hvor den eneste effektive metode er anvendelsen af pesticider, kan der være tale om at træffe beslutning om risici for folkesundheden eller biodiversiteten.

For det tredje kræver en sådan beslutning, selv om Kommissionen har forpligtet sig til at arbejde på at udvide direktivets anvendelsesområde til at omfatte biocidholdige produkter, en grundig undersøgelse og gennemførelse af visse aspekter af direktivet om pesticider. Når der foreligger flere oplysninger gennem det revisionsprogram, der er forudset i direktivet om biocider, vil vi bedre kunne håndtere anvendelsen af biocider.

For det fjerde kan Kommissionen ikke støtte tilføjes af en henvisning til artikel 152, stk. 4, i traktaten, da der i direktivforslaget helt tydeligt er fokuseret på miljøbeskyttelse, som allerede omfatter spørgsmålet om folkesundheden.

For det femte er der på nuværende tidspunkt ikke noget effektivt system til differentiering af skatteprocenter i overensstemmelse med den risiko, som de pågældende pesticider medfører, selv om fastlæggelsen af skatter og afgifter følger princippet om, at "forureneren betaler". Derfor foretrækker Kommissionen, at skatter og afgifter pålægges på EU-plan - ikke på nuværende trin - men indtil der er foretaget en undersøgelse om spørgsmålet.

Fru formand, Kommissionen kan acceptere 121 ud af de 166 ændringsforslag, der er stillet. Ud af de 121 ændringsforslag kan Kommissionen acceptere 25 i deres helhed og 96 i princippet. Jeg vil fremlægge en fyldestgørende liste over Kommissionens indstilling til ændringsforslagene for Europa-Parlamentets sekretariat.

Jeg ønsker endnu en gang at takke alle, der har bidraget til aftenens forhandling, og især ordførerne for deres indsats. Mange tak for Deres opmærksomhed.

Markos Kyprianou, medlem af Kommissionen. - (EL) Fru formand! Jeg vil starte med at minde medlemmerne om EU's nuværende grundlæggende politik til fremme og støtte af sunde madvaner. Frugt og grøntsager er afgjort meget vigtige i en sund kost. Det er uhyre vigtigt at huske. Vi har således to målsætninger i dag. Vi skal garantere frugt- og grøntsagsproduktionen, og dette er en særdeles god lejlighed til at støtte produktionen og landbruget generelt. Derudover skal vi sikre, at frugt og grøntsager er velegnet til konsum. Vi mener, at det i Kommissionens forslag er lykkedes at håndtere denne dobbelte udfordring på en afbalanceret måde.

Jeg har fulgt forhandlingen i Parlamentet med stor interesse. Der er fremlagt meget seriøse argumenter, og vi vil tage dem alle med i betragtning. Da der ikke er tilstrækkelig tid, vil jeg ikke gå i detaljer med alle spørgsmålene. Jeg vil blot berøre to eller tre spørgsmål, som er rejst i dag, og som efter min opfattelse er meget vigtige.

Hvad angår spørgsmålet om beskyttelse af sårbare grupper først og fremmest er jeg enig i, at vi skal beskytte de pågældende grupper, og der er taget højde for disse foranstaltninger i forslaget til forordning. Vi er derudover også villige til at acceptere ændringsforslaget til den inkluderede definition af sårbare grupper, ganske enkelt fordi det medfører endnu større beskyttelse. Jeg har dog en kommentar til importerede produkter, selv om det ikke er direkte forbundet med det spørgsmål, som vi drøfter. Jeg ønsker at understrege, at disse også overvåges med henblik på pesticidrester takket være en anden forordning om de maksimalt tilladte grænseværdier for pesticidrester. Vi har inspektionsregler, der også sikrer forbrugerbeskyttelse i forbindelse med import.

Mere generelt er godkendte kriterier en meget vigtig del af lovgivningen. Det vigtigste formål med forslaget er at beskytte folkesundheden og miljøet. Det er uhyre vigtigt, og det må vi ikke glemme. De foreslåede godkendelseskriterier er nødvendige for at opfylde denne målsætning, således at Kommissionen ikke kan acceptere nogen afvigelse fra disse kriterier. Det fremgår tydeligt af forhandlingen og nogle af ændringsforslagene, at Europa-Parlamentet også er enig i disse målsætninger. Visse ændringsforslag kan endda styrke disse kriterier. Kommissionen mener, at de foreslåede kriterier skal sikre et højt beskyttelsesniveau uden helt at fjerne muligheden for plantebeskyttelse. Kommissionen kan derfor ikke acceptere ændringsforslag, der evt. vil underminere kriterierne.

Endelig ønsker jeg at nævne det kontroversielle spørgsmål om gensidig anerkendelse, der er opstået ved at indføre de forskellige zoner i denne sektor. Jeg mener, at vores forslag er misforstået til en vis grad. Jeg vil først og fremmest minde om, at det nye forslag har til formål at indføre strengere kriterier, der skal gennemføres på grundlag af zoner. Det skal vi huske, for det vil sikre bedre beskyttelse af sundheden og miljøet. Vi skal samtidig stræbe efter et fælles marked - et indre marked - og dermed undgå en unormal situation, hvor der på den ene side er et indre marked for landbrugsprodukter og på den anden side et opdelt marked for plantebeskyttelsesmidler. Hvis vi især tager de særlige træk for klimaet og jordbunden i betragtning, er en opdeling af separate zoner uundgåelig. Spørgsmålet er imidlertid ikke enkelt eller ligefremt, og derfor har jeg forudset eventuelle misforståelser. Selv om medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger for at beskytte sig selv, vil eksperter fra andre medlemsstater under beslutningsproceduren, hvor det er nødvendigt med godkendelse fra den første medlemsstat i den pågældende zone, kunne spille en aktiv rolle i godkendelsesproceduren og derved kunne vurdere omstændighederne for hele zonen. Beslutningen vil med andre ord ikke blive truffet alene og unilateralt af en medlemsstat, der hører under zonen, men repræsentanter for de andre medlemsstater i den pågældende zone vil deltage i proceduren. De vil være i stand til at fremlægge deres synspunkter og overbevise andre om de særlige forhold, der hersker i deres lande.

Jeg ønsker også at henlede opmærksomheden på beskyttelse af vandressourcer. Det er også et følsomt spørgsmål, som en række parlamentsmedlemmer har rejst. I forslaget - og rammedirektivet om vandpolitiske foranstaltninger - er der taget højde for behovet for at beskytte vandressourcerne. Hvis det fremgår tydeligt

at risikovurderingen, at de tilladte grænseværdier vil blive overskredet i følsomme områder med de foreslåede betingelser for anvendelse, kan og skal den involverede medlemsstat droppe anvendelsen af pesticider i det pågældende område. Hvis den pågældende medlemsstat derudover kan bevise, at al landbrugsjorden er et følsomt område, kan den undlade at godkende det pågældende produkt. Der er derfor taget fuldt ud højde for de særlige træk og behovet for at beskytte vandressourcerne i proceduren i den nye forordning. Selv om Kommissionen anerkender de kommentarer, der er fremlagt, kan den ikke acceptere ændringsforslag til godkendelsessystemet på grundlag af zoner.

Som jeg har nævnt, er der over 250 ændringsforslag, og der er ikke tid til at gennemgå dem i detaljer. Jeg kan se, at vi stadig ikke er enige, men jeg forventer, at vi vil nå til enighed i løbet af proceduren og forhandlingen.

Betænkning af Klass (A6-0347/2007)

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 2, 3, 6, 17, 26, 49, 52, 53, 60, 61, 66, 68, 76, 94, 95, 97, 103, 105, 106, 107, 108, 109, 111, 115 og 117.

Kommissionen kan principielt eller delvist acceptere ændringsforslag 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 24, 25, 27, 31, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 42, 43, 44, 45, 47, 48, 50, 51, 54, 56, 59, 62, 63, 64, 65, 67, 70, 71, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 85, 87, 90, 92, 93, 100, 101, 110, 112, 113, 114, 116, 118, 119, 122, 126, 128, 129, 130, 131, 133, 134, 135, 136, 137, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 160, 163, 164 og 165.

Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag 1, 5, 16, 22, 23, 28, 29, 30, 32, 37, 40, 41, 46, 55, 57, 58, 69, 72, 73, 77, 84, 86, 88, 89, 91, 96, 98, 99, 102, 104, 120, 121, 123, 124, 125, 127, 132, 138, 139, 157, 158, 159, 161 og 162.

Kommissionen tilbageholder sin holdning til ændringsforslag 166.

Betænkning af Breyer (A6-0359/2007)

Kommissionen kan acceptere eller acceptere, såfremt formuleringen ændres, følgende ændringsforslag: 9, 11, 20, 22, 26, 29, 31, 32, 33, 36, 41, 43, 45, 49, 51, 56, 57, 64, 67, 75, 78, 79, 82, 84, 92, 93, 96, 102, 107, 112, 114, 119, 124, 130, 131, 140, 145, 153, 155, 156, 157, 159, 160, 167, 170, 181, 184, 190, 195, 196, 197, 201, 203, 206, 212, 213, 215, 217, 220, 254, 258, 274, 282, 283, 286 og 301.

Kommissionen kan acceptere ændringsforslag 4, 5, 6, 7, 10, 14, 18, 19, 21, 24, 25, 27, 34, 39, 46, 50, 53, 54, 59, 61, 62, 63, 66, 76, 77, 80, 87, 89, 94, 95, 98, 99, 100, 108, 109, 115, 116, 121, 122, 123, 133, 134, 136, 149, 163, 169, 175, 176, 177, 180, 183, 188, 189, 193, 199, 209, 218, 225, 233, 243, 244, 248, 251, 252, 268, 279, 284, 290, 296, 297, 300, 302 og 305.

Kommissionen kan ikke acceptere ændringsforslag 1, 2, 3, 8, 12, 13, 15, 16, 17, 23, 28, 30, 35, 37, 38, 40, 42, 44, 47, 48, 52, 55, 58, 60, 65, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 97, 101, 103, 104, 105, 106, 110, 111, 113, 117, 118, 120, 125, 126, 127, 128, 129, 132, 135, 137, 138, 139, 141, 142, 143, 144, 146, 147, 148, 150, 151, 152, 154, 158, 161, 162, 164, 165, 166, 168, 171, 172, 173, 174, 178, 179, 182, 185, 186, 187, 191, 192, 194, 198, 200, 202, 204, 205, 207, 208, 210, 211, 214, 216, 219, 221, 222, 223, 224, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 245, 246, 247, 249, 250, 253, 255, 256, 257, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 269, 270, 271, 272, 273, 275, 276, 277, 278, 280, 281, 285, 287, 288, 289, 291, 292, 293, 294, 295, 298, 299, 303, 304 og 306.

FORSÆDE: Mechthild ROTHE

Næstformand

Gyula Hegyi (PSE), skriftlig. - (EN) Pesticider er blandt de farligste kemikalier, da de er beregnet til at dræbe, og da de bevidst slippes løs i miljøet og påføres fødevarer. Kun omkring 1 % af pesticiderne når faktisk målet. Når vi udarbejder love om brugen af pesticider, skal vi derfor huske på, hvad der er i de forskellige aktørers interesse. Det er i landbrugernes interesse at få den størst mulige høst af kvalitetsprodukter til lave omkostninger. Hvis de kan nå dette mål med færre pesticider, kan de reducere udgifterne og få sundere produkter. Det er i borgernes interesse at få sikre og billige produkter og pesticidfrit drikkevand. Det er derfor i næsten alles interesse at bruge færre samt mere sundhedsvenlige pesticider.

Hvis vi ønsker en betydelig reduktion i brugen af pesticider i Europa, har vi brug for effektive nationale reduktionsplaner med fokus på de lokale forhold og udnyttelse af lokale muligheder.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. - (EN) Hr. formand! Jeg støtter essensen i denne betænkning, da den forbedrer den nuværende lovgivning vedrørende plantebeskyttelsesmidler på en måde, så forbrugerne får større tillid til de fødevarer, de spiser, og så de personer, der er i direkte kontakt med produkterne - f.eks. producenter, landbrugere og leverandører - får tydeligere retningslinjer vedrørende brugen af pesticider. Endelig vil den overordnet set være med til at sørge for en sikker fremstilling af landbrugsprodukter i EU.

Det er imidlertid vigtigt at pointere, at en øget lovgivning på dette område kun vil være effektiv, hvis der gennemføres tilstrækkeligt med kontroller i medlemsstaterne. I øjeblikket kunne det se ud til, at skønt der er nogen kontrol af restkoncentrationer i levnedsmidler, så er den ikke tilstrækkelig til at give forbrugerne ordentlige garantier for disse produkter. Der skal træffes skridt for at sikre, at foranstaltningerne under denne lovgivning håndhæves gennem en effektiv overvågning.

Péter Olajos (PPE-DE), skriftlig. - (HU) Fru formand, mine damer og herrer! Vi har nu drøftet lovgivningspakken om plantebeskyttelsesmidler i mange måneder. Vi har i denne periode drøftet mange synspunkter og inkorporeret dem i teksten. Som følge af denne proces tror jeg, at det udkast, vi har foran os, er en tekst, som er baseret på kompromis i mange henseender, og som opfylder så mange krav som overhovedet muligt. Der er imidlertid nogle spørgsmål, som man ikke kan indgå kompromiser om. Når det drejer sig om menneskers sundhed, kan man ikke tage størst hensyn til de økonomiske interesser. Dette stykke lovgivning handler ikke om den europæiske landbrugssektors konkurrenceevne, men om at beskytte EU-borgernes sundhed. Vi har endvidere erfaret, at reglerne i de forskellige medlemsstater varierer meget. Ungarn har nogle af de strengeste regler. Vi har i Strasbourg drøftet, om der skal etableres en bufferzone på 5 eller 10 m ved siden af vandløb, hvor man i Ungarn i årtier har haft bufferzoner på 50 m og i nogle områder bufferzoner på op til 500 m. Og selv om vores landmænds anvendelse af plantebeskyttelsesmidler er 15 gange lavere end i Nederlandene, bugnede Europas interventionslagre, den gang de stadig eksisterede, med majs fra Ungarn. I lyset af disse forhold vil jeg opfordre mine kolleger til at stemme for strenge afskæringskriterier i morgen. På grundlag af kompromisforslaget vil disse afskæringskriterier blot finde anvendelse på 29 stoffer ud af over 600 stoffer. Det er ikke for høj en pris at betale for at sikre, at dokumenterede kræftfremkaldende og giftige stoffer fjernes fra menuen. Selv om forskelle som følge af specifikke nationale forhold påvirker vores stemmer, er vi enige i denne sammenhæng. Lad os derfor bruge vores stemme, således at vi kan sætte os ned og spise med god samvittighed.

Zita Pleštinová (PPE-DE), skriftlig. - (SK) Ligesom vi har medicin til behandling af mennesker, har vi også medicin til behandling af planter. Pesticider kan med god grund kaldes medicin, da pesticider er medicin til bekæmpelse af sygdomme, og ukrudt. De skal naturligvis anvendes i overensstemmelse med de fastsatte regler. Forkert anvendelse vil resultere i fejl i organismen, som kan manifestere sig som kræft.

Mine damer og herrer, vores tilgang til dette spørgsmål skal være baseret på videnskabelige analyser. Vi skal ikke ligge under for det hysteri omkring anvendelsen af pesticider, som vi har set i Europa-Parlamentet. Europas selvforsyning af fødevarer er faldende, og fødevarerindustrien er i stigende grad afhængig af verdensmarkedet. Vi skal huske, at mangel på fødevarer kan føre til stigende fødevarerpriser.

Efter høring af eksperter er der nogle af ændringsforslagene i forbindelse med direktiv 91/414/EØF og rammedirektivet om bæredygtig anvendelse af pesticider, foreslået af Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, som jeg ikke kan tilslutte mig. Disse nye komponenter afviger fra princippet om fokuseret og relevant lovgivning baseret på en videnskabelig tilgang.

Jeg erkender, at vi har behov for en harmoniseret europæisk lovgivning om pesticider for at fremme fødevarers sikkerhed. Når dette er sagt, skal vi dog ikke forhindre landmændene i at anvende de redskaber, der er til rådighed, til at producere sikre, næringsrige og tilgængelige fødevarer.

Jeg kan derfor ikke støtte betænkningerne fra Christa Kläß og Hiltrud Breyer, vedtaget af Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer. Jeg vil udelukkende stemme for betænkningerne, hvis ændringsforslagene fra PPE-DE-Gruppen vedtages.

15. Det fuldstændige forhandlingsreferat (ændring af forretningsordenens artikel 173) (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Richard Corbett for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om ændring af artikel 173 i Europa-Parlamentets forretningsorden om det fuldstændige forhandlingsreferat (2007/2137(REG)) (A6-0354/2007).

Richard Corbett (PSE), ordfører. - (EN) Fru formand! Jeg tager ordet på vegne af Udvalget om Konstitutionelle Anliggender for at foreslå en ændring af måden, hvorpå Parlamentet gemmer vores forhandlinger. Vi kender alle det fuldstændige forhandlingsreferat, som vi får dagen efter forhandlingerne med den enkelte talers indlæg på originalsproget. Det fortsætter uændret. Der bliver ingen ændringer i registreringen af, hvad alle har sagt på originalsproget.

Det, som Udvalget om Konstitutionelle Anliggender foreslår, er en ændring af måden, hvorpå vi bevarer det flersprogede forhandlingsreferat. I stedet for en gradvis oversættelse af forhandlingerne, hvor der nogle måneder senere foreligger en komplet skriftlig oversættelse på hvert enkelt sprog, foreslår vi en overgang til et system med en elektronisk opbevaring af billedoptagelser af forhandlingerne samt lydoptagelser fra tolkekabinerne på hvert enkelt sprog, som alle borgere allerede dagen efter kan få adgang til på internettet. Det giver en mere levende adgang til forhandlingerne end blot en tør tekst. Det bliver tilgængeligt med det samme i stedet for flere måneder senere.

Jeg må tilstå, at jeg i første omgang selv var noget skeptisk over for denne idé. Jeg har altid betragtet en komplet papirprotokol over alt, hvad der er blevet sagt, og i hvilken folk kan kigge mange år fremover, som en fast bestanddel af Parlamentets eksistens. Men ved nærmere eftertanke og efter at have lyttet til argumenterne er jeg nu overbevist om, at vi kan bevare denne flersprogede tilgang, selv om det sker i en ny form.

Problemet med det gamle system består dels i, at oversættelserne ikke blot koster mange penge, men vigtigere endnu at de først er tilgængelige flere måneder senere. I øjeblikket offentliggøres de i elektronisk form på internettet. De trykkes ikke længere i De Europæiske Fællesskabers Tidende. Meget få mennesker læser dem eller bruger dem på grund af forsinkelsen. Med det nye system til bevarelse af forhandlingerne på "web-tv" bliver de tilgængelige allerede dagen efter, mens de stadig har politisk aktualitet, og mens folk fortsat er interesseret i dem.

Vi var også bekymrede over, at historikere - der af alle mulige forskningsmæssige årsager er tilbøjelige til at se tilbage på parlamentsforhandlinger længe efter, at vi har glemt dem - kunne blive rystede over, at der ikke længere ville findes en trykt version men kun en visuel flersproget version. Vi skrev til forskellige foreninger for historikere med flere, og til min overraskelse svarede de, at de også fandt det mere interessant med en mere livlig protokol end blot den trykte, oversatte tekst. Når man ser en forhandling på skærmen, fornemmer man forhandlingens stemning. Man kan se talernes kropssprog, og man får langt mere end ved blot at læse en tør tekst.

Ikke desto mindre indeholder vores betænkning en række forslag om sikkerhedsforanstaltninger. For det første vil vi bevare det fuldstændige flersprogede forhandlingsreferat, som vi får allerede næste dag. Det foreligger som tidligere i alle originalsprogene. For det andet vil alle medlemmer af Europa-Parlamentet have en garanteret ret til at anmode om en oversættelse, hvis vedkommende har brug for den i sit politiske arbejde. Oversættelsen af ethvert indlæg skal hurtigt stilles til rådighed for det medlem, der anmoder om det. For det tredje sigter vi efter, at Præsidium kan beslutte at bede om en skriftlig oversættelse af en særlig vigtig forhandling, som så fortsat vil blive offentliggjort i skriftlig form på alle sprog. For det fjerde, når ekstra sprogversioner alligevel er tilgængelige, fordi de tilfældigvis er blevet oversat - f.eks. til et højtideligt møde, hvor statsoverhoveder taler, og hvor der er lavet oversættelser - vil de også blive anbragt på Parlamentets hjemmeside. Når der forefindes oversættelser på andre sprog, vil vi derfor gøre brug af dem. Endelig beder vi Præsidium om at følge den teknologiske udvikling for at se, om f.eks. maskinoversættelser fremover kan være et ekstra værktøj, der i det mindste kan give en idé om indholdet af forhandlingerne.

Afslutningsvis vil jeg sige, at det her er et rimeligt forslag, hvis fordele opvejer ulemperne. Det er ikke kun et spørgsmål om omkostninger. Det handler også om at være et moderne parlament og gøre vores forhandlinger tilgængelige langt hurtigere og i en langt mere brugbar form.

Ingo Friedrich, for PPE-DE-Gruppen. - (DE) Fru formand! I min gruppe stemmer vi frit, så jeg har ikke mandat til at tale på vegne af alle mine kolleger. Vi diskuterer igen det grundlæggende spørgsmål om, hvorvidt en tjenesteydelse i Parlamentet er penge værd, eller om vi skal spænde livremmen ind på grund af nødvendige nedskæringer af omkostninger. Lad mig sige indledningsvis, at jeg også anser det nye koncept med videooptagelser for at være en god idé, som ikke bør forkastes. De, der ønsker at få et umiddelbart indtryk af vores parlamentariske arbejde, kan få det, og det er godt, og sådan bør det være.

Dette mener jeg dog ikke er tilstrækkeligt, for arkivering af skriftligt materiale er ganske enkelt en vigtig service. Jeg kan give Dem fire begrundelser. For det første gør alle parlamenter i verden deres forhandlinger

i plenum tilgængelige i skriftlig form og arkiverer dem, så folk kan gennemse dokumenterne og læse, hvad der er blevet diskuteret i parlamentet.

For det andet giver en videooptagelse et livligt og meget interessant indtryk, men vi ved også, at kvaliteten af de mundtlige oversættelser, på grund af forhandlingernes hektiske karakter, ikke er på højde med det, vi har brug for.

Det ved vi internt fra vores sager i Tabling Office. Vi har selv etableret et Tabling Office for at sikre, at indlæg og officiel dokumentation er absolut korrekt. Fordi vi arbejder med så mange sprog, må vi udvise særlig omhu. Vi ønsker at fortsætte med samme omhu for vores forhandlingsdokumenter.

For det tredje har de forskere, der har udtrykt deres synspunkter om emnet, måske ikke fuldt ud forstået konsekvenserne, for selv om de måske får et levende dokument, er der en grundlæggende mangel på seriøsitet i den forslåede fremgangsmåde. Desuden er det langt nemmere at analysere en forhandling i plenum, hvis forskeren kan slå et udtryk som "pesticider" eller "CO₂" op og blive henvist direkte til en forhandling om dette. Det forekommer mig, at det ikke er muligt med videooptagelser. Kort sagt mener jeg, at det er pengene værd at bevare de skriftlige dokumenter, og jeg er for skriftlig arkivering.

Costas Botopoulos, for PSE-Gruppen. - (EL) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg tror, at dagens debateme fra et politisk synspunkt drejer sig om to punkter, som er lige vigtige, som ordføreren, hr. Corbett, sagde. På den ene side de tekniske spørgsmål: Hvordan kan vi rent teknisk gennemføre oversættelse bedre og økonomisere med ressourcerne? På den anden side er der spørgsmålet om at sikre, at størst mulig mangfoldighed i holdninger, flersprogethed og gennemsigtighed i Parlamentets arbejde kommer til udtryk. Her er det vigtigt at understrege, at i en politisk forsamling som vores, som selvfølgelig er både multietnisk og politisk bredt sammensat, er sproget overordentligt vigtigt. Sprog er ikke bare et kommunikationsmiddel; det er, og har altid været, et kulturens udtryk, en mulighed for at udveksle idéer, og må det fortsætte sådan længe. Det tekniske spørgsmål må ikke overskygge debatten om lighed og dækning af alle emner på alle sprogene i fuld lighed.

Lad mig påpege et andet praktisk spørgsmål: Hvordan opnår vi den dækning på en økonomisk forsvarlig måde? Her viser sig forskellige problemer. Det første er nedprioriteringen af det skrevne ord, der allerede er omtalt som en vigtig sag. Jeg mener, at vi i politik bør bevare det skrevne ord. Det andet problem, som skal tages i betragtning, er den varige dokumentation af Parlamentets virksomhed. Til slut, hvis De vil tillade mig at afslutte, fru Formand: Hvordan kan vi gøre Parlamentets arbejde umiddelbart tilgængeligt for offentligheden, der, så vidt jeg ved, ikke altid har adgang til internettet?

Andrew Duff, for ALDE-Gruppen. - (EN) Fru formand! Hr. Friedrich og jeg har stillet nogle ændringsforslag, der ikke tilstræber at erstatte gammel teknologi med ny, men som skal supplere det gamle med det nye. Det forekommer helt urimeligt at standse 50 års praksis med at offentliggøre en skriftlig tekst, så snart nye medlemsstater kommer med i Parlamentet, og jeg finder det meget vigtig for historikernes forskning, at vi fortsætter vores hidtidige praksis.

Det trykte ord er den primære kilde, der skal bevares af hensyn til forskningens konsekvens, gennemsigtighed og enkelthed i en tid, hvor vi søger at fremme studiet af Europa-Parlamentet. Vi bør udvise selvrespekt som institution og for evigt bevare den nuværende praksis.

Zdzisław Zbigniew Podkański, for UEN-Gruppen. - (PL) Fru formand! Kommissionens initiativ, der har til formål at ændre artikel 173 i Europa-Parlamentets forretningsorden får mig til at gruble over EU. Hvem er dette EU for? For ideologer eller folk? Hvis det skal være for folk, hvorfor foreslår man så løsningsmodeller imod folk? Hvad vil man skjule for folk? Ja, skjule. For intentionen om at begrænse adgangen til oplysninger i ens eget sprog fører til dette. Hvorfor krænker man de grundlæggende borgerrettigheder og diskriminerer folk afhængigt af datoen for tiltrædelse af EU, nationens størrelse og styrke? Hvad har princippet om gensidig respekt og demokrati til fælles med forsøget på at fremtvinge en situation, hvor borgerne fra de gamle EU-medlemsstater modtager materialer fra Europa-Parlamentet på deres sprog, herunder skriftlige, men hvor borgerne fra de nye medlemsstater henvises til internetsider, hvor de kan lytte til optagelser fra møderne. Man er ikke opmærksom på, at mange borgere i de nye medlemsstater ikke har råd til at have internet derhjemme. Det vedrører flere millioner folk, man nægter flere millioner folk adgang til oplysninger. Det lyder som en vittighed at begrunde forslaget med omkostninger. Betyder det, at vi har råd til omkostninger, der udgør hundredvis af millioner euro, til overflødig administration, vedligeholdelse af dobbelte, ja endog tredobbelte parlamentslokaler, men at vi ikke har råd til at informere borgerne, skatteyderne om, hvordan EU bruger pengene, og hvilke planer EU har?

Mine damer og herrer! Hvis vi respekterer os selv og folk, findes der kun en løsning, og der må ikke ændres ved dette. Vi skal opfylde artikel 96, hvor der står, at "Parlamentet skal sikre størst mulig gennemsigtighed i sit arbejde".

Johannes Voggenhuber, for *Verts/ALE-Gruppen* -(DE) Fru formand! Gang på gang har Parlamentet måttet kæmpe med en meget vag holdning til demokrati fra Det Europæiske Råds side. Det kan medføre, at antallet af sæder i Parlamentet øges med et uden konsultation, hvorefter de simpelthen taler om 750 plus en og tror, at de dermed holder sig inden for lovens rammer. Det, der imidlertid fylder mig med ængstelse, er tanken om, at denne holdning er ved at gribe om sig her i Parlamentet på en sådan måde, at nogle medlemmer gerne tilsidesætter de mest grundlæggende principper til fordel for de mest trivielle pragmatiske overvejelser.

Det virker så enkelt ved første øjekast. Forretningsordenen forpligter os til den største gennemsigtighed i vores aktiviteter - ikke i en eller anden forældet forstand af gennemsigtighed, og heller ikke en form for gennemsigtighed, der er svækket af pragmatisme og cost-benefit-beregninger, men den yderste gennemsigtighed. Den audiovisuelle præsentation passer ikke til denne beskrivelse. En audiovisuel præsentation kan bruges i propagandaøjemed eller være en kilde til hurtig information, men den giver ikke mulighed for en seriøs analyse af de ord, der bliver sagt i Parlamentet, og af de diskussioner og forhandlinger, der finder sted her. Det kan der ikke være nogen tvivl om.

Flersprogethed er et førende princip i Parlamentet, og parlamentariske debatter udgør kernen i vores aktivitet. At være i kontakt med befolkningen er vores fornemmeste opgave. Hvis vi blot tænker et øjeblik alvorligt over dette, kan vi ikke benægte, at et parlament, som adskiller sig fra alle andre parlamenter i verden ved ikke længere at arkivere transkriptioner af dets debatter, derved ofrer en del af sin parlamentariske identitet.

Hvad angår omkostningerne, så ville det være meget enkelt at skære i disse ved at transskribere tolkningen af forhandlingerne frem for at oversætte dem. Det ville også give et billede af forhandlingens livlighed og videregive den på den måde, den faktisk er forstået og ført.

Bernard Wojciechowski, for *IND/DEM-Gruppen*. - (EN) Fru formand! Europa-Parlamentet er som Babelstårnet - en allegori af Habsburg-imperiet, der var fuldt af sykofanter. Det er EU's forsøg på at bygge et internationalt imperium baseret på en ensrettet trosbekendelse med føderalister, liberale, kosmopolitter og sykofantiske humanistiske tænkere.

Tårnet var imidlertid en vanvittig idé. Dets endelige sammenbrud tilskrives sproglige forskelle eller det, som man i EU kalder "flersprogethed". Corbett-betænkningen synes at nægte Europas nationer retten til at kommunikere effektivt. Hr. Corbetts idé om at udfærdige Europa som et flersproget dokument er ligesom at vente på Godot, hvilket er en kommunikativ stagnation.

Betænkningen er en måde at skabe en afledning fra et virkeligt problem på. For at kommunikere og forstå hinanden har vi brug for en dialog, ikke en monolog. Det eneste instrument til dette formål er derfor en oversættelse til alle 22 officielle sprog. Ellers bevæger vi os i retning af det kommunikative kaos.

Men da oversættelsen af mine indlæg til polsk undertiden ikke engang gengiver 50 % af det, som jeg har sagt, bør mit ændringsforslag 2 medtages i betænkningen.

Jeg vil opfordre alle medlemmerne til at stemme for de ændringsforslag, der har til formål at bevare oversættelsen til alle 22 sprog, samt til at forkaste hr. Corbetts ændringsforslag 1, der er stillet som udvalgets ændringsforslag på afstemningslisten.

Richard Corbett (PSE), *ordfører*. - (EN) Fru formand! Hr. Podkański antyder, at Udvalget om Konstitutionelle Anliggender krænkede forretningsordenen. Ifølge forretningsordenen skal alle sprog behandles ens, og udvalget foreslår blot, at vi i stedet for en skriftlig oversættelse af det fuldstændige forhandlingsreferat på alle sprog får en audiovisuel oversættelse på alle sprog. Forslaget diskriminerer ikke nogle sprog. Det er ganske enkelt et spørgsmål om, hvorvidt vi har et skriftligt forhandlingsreferat eller et audiovisuelt forhandlingsreferat. I begge tilfælde skal sprogene behandles ens.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 24. oktober.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Alexander Stubb (PPE-DE), *skriftlig*. - (EN) Hr. formand! Vi ved alle, at hr. Corbetts betænkning om forretningsordenen er et følsomt emne. Ønsker vi virkelig, at alle indlæg skal oversættes til alle sprog, eller er det tilstrækkeligt, at en audiovisuel version af indlæggene på alle sprog straks gøres tilgængelig på internettet?

Jeg vil ikke gentage argumenterne fra hr. Corbett, som jeg støtter i denne sag. Jeg vil bare understrege, at vi befinder os i flersprogethedens kerne. Spørgsmålet er, hvordan vi bedst støtter dette grundlæggende EU-princip.

Vi kan vælge mellem at bruge mindst 10 millioner euro årligt på oversættelser, som praktisk taget ingen læser, eller at bruge det samme beløb på vigtigere og mere presserende ikke-oversatte tekster. Det siger sig selv, at jeg vælger det sidste. Derfor støtter jeg hr. Corbetts tilgang.

16. CO₂-emissioner fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Chris Davies for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (2007/2119(INI)) (A6-0343/2007).

Chris Davies (ALDE), *ordfører*. - (EN) Fru formand! Først vil jeg gerne stille kommissæren et anklagende spørgsmål. Nogle af os har i årenes løb flere gange påpeget, at bilfabrikanterne ikke opfyldte betingelserne for den frivillige aftale om at reducere emissioner. Hvordan kan det så være, at vi godt fem år efter, at det først stod klart, fortsat ikke har en lovgivning med krav til fabrikanterne om at leve op til de vedtagne mål, for med hver måneds forsinkelse bliver det vanskeligere at leve op til de ambitioner, der oprindeligt var mulige?

Det danner rammerne for dagens forhandling. Den gennemsnitlige emission fra nye biler ligger nu på lidt mindre end 160 g CO₂/km - hvilket er langt fra målsætningen om 140 g inden 2008. Det er derfor ikke overraskende, at parlamentsmedlemmerne ønsker at straffe bilfabrikanterne for at have brudt deres tilsagn. Det er ikke desto mindre et faktum, at bilfabrikanterne ikke har brudt nogen lov, og uanset hvad vi synes om det, ligger emissionsniveauet der, hvor det gør.

Kommissionen har bekendtgjort, at den ønsker at fastholde den mellemsigtede målsætning med en frivillig aftale om 120 g inden 2012, men at 10 g heraf nu vil blive nået gennem supplerende foranstaltninger. Det vil jeg kalde noget politisk sludder: Det har sløret målet og fået nogle fabrikanter til at tro, at de kan udnytte biobrændstoffer til at undgå markante designændringer.

Men i betragtning af den aktuelle situation, er Kommissionens mål og tidsplan så fortsat hensigtsmæssig, for i den seneste tid har reduktionen i de gennemsnitlige emissioner kun lige oversteget 1 g pr. år? Kommissionen foreslår, at det øjeblikkeligt skal forvandles til 5 g pr. år. Det er et mål, der kan nås - og den nødvendige teknologi findes - men til hvilken pris?

Emissionsreduktioner skal gøres til en prioritet for bilfabrikanterne, men de skal nås til de lavest mulige udgifter. Det betyder, at industrien skal have konkrete mål og tilstrækkelig tid til at gennemføre ændringerne. Disse forbedringer kan presse prisen på nye biler i vejret, men til gengæld betyder reducerede emissioner forbedret brændstoføkonomi, så bilkøberne kommer til at spare penge, når de kører i bilerne. Hvis det gribes an på den rette måde, kan vi gøre noget, der er godt for miljøet og for brugerne såvel som for bilproduktionens fremtid.

Det debatteres her i Parlamentet, om miljøforkæmpere i en lovgivningsforberedende betænkning som denne skal presse på for at sende et stærkt signal til Kommissionen om at være hård, eller om vi skal forsøge at være realistiske i udformningen af foranstaltninger, der faktisk kommer til at ligge tæt på den endelige udgave, når dagen er omme. Derfor beder jeg Parlamentet om at rive sig løs fra Kommissionens holdning og anbefale, at målet for gennemsnitlige emissioner fra nye biler ikke skal opstilles for 2012 men for 2015, og at det skal være på 125 g, som udelukkende skal opnås ad teknisk vej.

Lad os endelig fremme brugen af supplerende foranstaltninger til at reducere emissioner, men det skal være som en tilgift til og ikke som en erstatning for disse tekniske forbedringer. Til de medlemmer, der finder dette utilstrækkeligt, vil jeg blot sige, at vi i næste uge stemmer om CARS 21-rapporten, og at henstillingen i den er på 135 g inden 2015. Vi kan ende med at stemme om en ting i denne måned og om noget andet i næste måned. Hvis jeg kan hjælpe med at samle de forskellige holdninger fra Udvalget om Industri, Forskning og

Energi og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, vil det efter min mening styrke Parlamentets holdning og indflydelse.

Efter min mening bør fabrikkerne have helt klare mål uden plads til at sno sig. I denne betænkning insisteres der på, at en manglende overholdelse af målsætningerne skal resultere i skrappe bøder. Jeg foreslår en intern handelsmekanisme for at give fabrikkerne størst mulig fleksibilitet samt incitamenter til at producere lavemissionskøretøjer. Men i sidste instans er det bødeordningen, der betyder noget, og som formentlig vil prøve Kommissionens beslutsomhed.

Det er lige så vigtigt, at der opstilles langsigtede mål om at reducere emissionerne til under 100 g inden 2020. Med den fornødne tid og et absolut krav er jeg overbevist om, at fabrikkerne vil kunne skaffe reduktioner på næsten 40 % i løbet af de næste 13 år.

Til slut vil jeg blot berøre den måde, hvorpå man fremmer salget af biler. Fabrikkerne hævder altid, at de reagerer på forbrugerefterspørgslen, men det tror jeg ikke på. Efter min mening former de forbrugerefterspørgslen. Undersøgelser har vist, at en meget høj andel af reklamebudgettet går til at fremme bilsalget på basis af kraft, størrelse og hastighed.

Bilindustrien formodes at udarbejde en frivillig reklameadfærdskodeks, men vi har brændt fingrene på frivillige kodekser, og alle sådanne foranstaltninger må betragtes med en vis skepsis. Det er på tide, at reklamerne giver forbrugerne flere oplysninger om køretøjernes brændstoføkonomi og emissionsresultater. Disse oplysninger skal være let synlige og ikke stå med små typer. Vi skal tilskynde bilfabrikanterne til at konkurrere med, at deres biler er sikre, smarte og miljøvenlige.

Til slut vil jeg blot sige, at de europæiske bilfabrikanter producerer fine køretøjer. Virksomhedernes tekniske ekspertise er beundringsværdig, men de har i for lang tid ignoreret deres produkters bidrag til den trussel, der hedder klimaændring. For planetens skyld og til gavn for en industri, der skal holde sig helt fremme i den teknologiske verdensklasse, er det nu på tide, at lovgiverne styrer dem sikkert i en mere grøn retning.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. -(EL) Fru formand! Vejtransport skal sammen med andre økonomiske sektorer være med til at bidrage til indsatsen for at nedbringe CO₂-emissioner i et forsøg på at opfylde Kyotoprotokollens mål og vores fremtidige forpligtelser for 2020 og fremover.

Vejtransport er den anden højeste kilde til drivhusgasemissioner i EU. Personbiler alene udgør 12 % af EU's totale emissioner. Det er værd at bemærke, at mens de totale emissioner fra de 27 medlemsstater i EU faldt med næsten 8 % i perioden mellem 1990 og 2005, så øgedes emissionerne fra vejtransport i den samme periode med 25 %. Her vil jeg minde om, at Kommissionen fra 1995 har sat et mål på 120 g, og det var bilindustrien klar over. Lad mig også minde om, at der var en frivillig aftale om at nedbringe CO₂-emissionerne til 140 g pr. kilometer inden 2008. Kommissionen indså, at dette mål ikke ville blive nået af bilindustrien, som selv erkendte det. Som en naturlig konsekvens gennemførte Kommissionen sidste februar en ny undersøgelse af Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissioner fra nye biler, med obligatorisk lovgivning baseret på en integreret tilgang, hvorved det europæiske mål om nedbringelse af emissioner fra nye biler til 120 g i 2012 vil blive nået.

Behandlingen af problemet med CO₂-emissioner fra biler forventes også at bidrage til en forhåbentlig styrket EU-energiebeskyttelse, ved at reducere vores afhængighed af importerede fossile brændstoffer. Det vil naturligvis føre til en reduktion af forbrugsudgifterne til brændstof.

Jeg har med glæde bemærket, at Deres betænkning bifalder vores initiativ ved at fremme en lovgivende ramme til at reducere CO₂-emissioner, og jeg takker ordføreren, hr. Davies, for hans indsats, ligesom jeg takker fru Harms og hr. Bulfon fra henholdsvis Udvalget om Industri, Forskning og Energi, og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, for deres forslag til emnet.

Betænkningen sætter seriøse mål for nedbringelse af CO₂, og understreger, at større og mere langsigtet fremgang er nødvendig. Udfordringen er nu at omforme denne politiske støtte til praktisk handling.

Den foreløbige rapport foreslår forskellige vigtige områder at arbejde med, og jeg vil gerne kommentere to af disse.

For det første peger Deres betænkning på det legitime behov for, at bilindustrien får en tidsbegrænsning for at kunne tilpasse sig gnidningsløst til de nye lovgivende ordninger. Som nævnt tidligere, stammer denne strategi for reduktion naturligvis fra 1995. Sidste måned ved Frankfurt Motor Show, var det klart, at den europæiske bilindustri havde levet væsentligt op til udfordringen i vores nye forslag. På kort tid var det

lykkedes bilfabrikanterne at komme frem med økonomisk overkommelige tekniske løsninger, som er særdeles brændstoeffektive. Jeg er fuldstændig overbevist om, at vi med vores reviderede strategi og de nært forestående lovgivningsmæssige rammer vil kunne tilbyde bilfabrikanterne ensartede konkurrencevilkår. Miljøvenlighed skal være motivationen, ikke konkurrence baseret blot på bilens størrelse eller motorens kapacitet. Vi ser allerede de første resultater. Nu hvor prisen på benzin når rekordhøjder, må vi ikke spilde nogen chancer for at sætte ambitiøse mål for nedbringelse af CO₂-emissioner i den europæiske bilindustri. Det vil være et stærkt incitament til innovation og fornyelse. Det vil også åbne for større eksport til nye lande, hvor der er stor efterspørgsel på brændstoeffektive biler.

For det andet peger Deres betænkning på behovet for, at nogle vigtige parametre bliver taget i betragtning i en fremtidig lovgivning, som de, der bestemmes af social indvirkning, og overkommelige priser for forbrugerne. Selvfølgelig er retfærdig behandling vigtig for alle parter. Jeg vil gerne understrege, at vi er fast besluttet på at foreslå en lovgivning for at vurdere alle bilfabrikanters situation og undgå en uforsvarlig konkurrenceforvridning. Det altovervejende mål vil blive fordelt mellem bilfabrikanterne på en social retfærdig måde, der er mulig at fastholde. Den integrerede tilgang, vi foreslår, vil hjælpe sektoren med at forberede sig på de fremtidige udfordringer, og vil forhindre en uretfærdig byrde på enkelte virksomheder eller for sektoren i det hele taget.

Disse foreløbige kommentarer sammenfatter, hvad jeg har at sige.

Rebecca Harms (Verts/ALE), ordfører for udtalelsen fra Udvalget for Industri, Forskning og Energi. - (DE) Fru formand, hr. kommissær! Jeg vil sige til hr. Davies, at vi skal huske klart, hvorfor det er nødvendigt at diskutere disse strenge bindende emissionsværdier. Årsagen er den, at sidstnævnte ved en frivillig aftale indgået mellem Kommissionen og bilindustrien for mere end 10 år siden, bevidst og egenrådigt ikke har opfyldt målene for den. Den nuværende situation er, som vi ved, ikke bare opstået på grund af uheldige omstændigheder eller uforudsete begivenheder, men er et spørgsmål om beslutninger taget af producenternes topledelse.

Derfor er jeg noget forundret over den klare besked, De sender med Deres ændringsforslag - som jeg først så i dag, selv om det måske har eksisteret i længere tid - at på trods af, hvad der er besluttet i Miljøudvalget, så har De ikke længere nogen interesse i at lægge pres på innovationspotentiale og innovationskraft i bilindustrien i Europa.

Efter min mening kan vi kun nå Europas klimamål gennem de strenge grænseværdier, som oprindeligt blev foreslået af Kommissionen. Det er også min mening, og de påpegede det med rette, hr. Dimas, at vi ikke vil ikke være i stand til at opnå sikkerhed for energiforsyningen til vores transportbehov medmindre vi straks sikrer, at biler bliver mere effektive, for vi kan ikke bare se til, mens olie, som er både kostbar og svært tilgængelig, hver dag bliver sløset væk på vores veje.

Nu til det tredje punkt, som Industriudvalget, hvis udtalelse jeg er ordfører for, tillægger så stor betydning, og der drejer sig om behovet for at sikre, at viden og kunnen hos ingeniører og udviklere i bilindustrien, bliver bragt i spil og at disse gode ingeniører ikke længere bliver kvalt i en misledende forvaltningspolitik. Jeg er ganske overbevist om, at intet andet end, effektive, klimavenlige og økonomisk overkommelige men smarte biler ville være på markedet inden for ganske kort tid, og at de, som letter presset for innovation i dag ved at sætte virkelig meget bløde tidsgrænser for at opnå reduktionsmålene, vil være ansvarlige, hvis bilindustrien ikke kan klare sig i konkurrencen i det lange løb, og hvis job går tabt inden for bilproduktionen i Europa.

Det er vist ikke nødvendigt at nævne, at den globale bilindustri, vil forandres til ukendelighed - hvis vi accepterer de underliggende præmisser i vores klimapolitik og i vores FN's klimapolitik - og at de, som nu bremser op i processen med at reducere emissionsgrænserne, vil være ansvarlige, hvis bilindustrien i Europa går helt til bunds, og ansvarlige for en situation, hvor vi ikke længere tager vores klimapolitik alvorligt.

Wolfgang Bulfon (PSE), ordfører for udtalelsen fra Udvalget for Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse. - (DE) Fru formand! Jeg anerkender bilen som et universelt transportmiddel, og jeg anerkender, at bilindustrien har bidraget til europæernes velstand. Men jeg tror ikke på bilen som en fetich. Derfor er det mig ufatteligt, at fabrikanter designer biler, som kan køre over 200 km i timen.

At bygge effektive, miljøvenlige biler er nødvendigt, når man tager alle beviserne på klimaændringer i betragtning. Hertil kommer, at Europa er forpligtet til at være et godt eksempel for de voksende nye markeder. Det er i sidste instans forbrugernes valg, der afgør, hvilke biler der bliver kørt i i de kommende år. Derfor har jeg i Udvalget for Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse argumenteret for en gennemsigtig og mere

letforståelig information om emissionstillene for køretøjer. Jeg opfordrer hermed Kommissionen til at tage denne betænkning som anledning til at fremlægge et ambitiøst lovforslag, og til at gøre det snart.

Martin Callanan, for PPE-DE-Gruppen. - (EN) Fru formand! Først vil jeg gerne takke hr. Davies rigtig mange gange for hans store indsats med denne betænkning samt for hans utroligt konstruktive samarbejde. Jeg er glad for på vegne af min gruppe at støtte målet om 125 g inden 2015, som skitseret af hr. Davies. Det er et mål, der er utroligt miljømæssigt ambitiøst, men det også opnåeligt for en meget succesrig europæisk industri med hundredtusindvis af ansatte, og vi skal sørge for, at den europæiske industri forbliver succesrig. Jeg er overbevist om, at de europæiske bilfabrikanter fortsat vil producere nogle af de mest miljøvenlige biler i verden, og disse nye mål - som, og det skal vi aldrig glemme, er nogle af de skrappeste i verden - vil hjælpe dem med at lave endnu renere biler i fremtiden.

Men den manglende brik i denne forhandling er naturligvis forbrugerefterspørgslen. Vi skal sikre os, at forbrugerne efterspørger renere og mere miljøvenlige biler, og her spiller medlemsstaterne en meget vigtig rolle gennem deres skattesystemer, der med rette er et anliggende for dem. De kan imidlertid i høj grad påvirke forbrugerefterspørgslen ved at introducere de rette miljøvenlige beskatningsordninger.

Efter min mening har vi også brug for bidrag til nedbringelse af CO₂ fra alle de beslægtede sektorer: fra olieselskaberne, fra biobrændstofproducenterne, fra dækproducenterne osv., der alle kan yde et bidrag og hjælpe os med at nå vores ambitiøse mål.

Jeg har også stillet nogle ændringsforslag for at udvande de efter min mening meget præskriptiveannoncørkrav, som hr. Davies har medtaget i sin betænkning. Jeg finder dem uforholdsmæssigt skrappe i forhold til problemet, og jeg er sikker på, at fabrikanterne og annoncørerne, hvis de får chancen derfor, kan nå frem til en lige så effektiv bindende frivillig kodeks.

Sammen med hr. Davies har jeg også stillet et ændringsforslag om at anerkende bidraget fra de mindre fabrikanter, der ikke har et enormt produktsortiment, hvormed de kan udligne emissionskravene. Forhåbentlig vil Kommissionen tage hensyn hertil under udformningen af lovgivningen.

Marie-Noëlle Lienemann, for PSE-Gruppen. - (FR) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det haster, siger alle. Al Gore har fået Nobelprisen, fordi han ringede med alarmklokken, og EU er nu tvunget til at skride til handling, for problemet er jo ikke nyt. Der var en frivillig aftale, hvor bilproducenterne havde forpligtet sig til 140 g CO₂ pr. kilometer i 2008, men aftalen er ikke blevet overholdt. Jeg minder om, at Parlamentet selv havde fastsat et mål på 120 g i 2005 og senest i 2010. Der er i dag ingen undskyldning for at slække på disse målsætninger. Det er derfor påkrævet med et ambitiøst, klart og bindende direktiv hurtigst muligt. Det skal tilstræbe at sætte mål i to tempi.

I første omgang er målet på kortere sigt 120 g CO₂ for nye biler og 10 g yderligere nedbringelse med de supplerende foranstaltninger. Men det skal gå hurtigt, og vi bifalder derfor afstemningen i Miljøudvalget om at nå emissionsmålet i 2012 og fastsætte bindende emissionsmål med virkning fra 2009, således at alle køretøjer opfylder målsætningen i 2012.

I anden omgang finder vi det væsentligt at fastsætte et mål for 2020, nemlig 95 g i 2020, 70 g i 2025, med en mellemliggende frist i 2016, hvor der skal gøres status. Derfor billiger vi Miljøudvalgets ambitiøse køreplan, for vi mener, at den både gør kravene overskuelige og tvinger os til at overvinde den teknologiske kløft, for ellers vil det aldrig lykkes at opfylde Kyotoprotokollen. Ja, det bliver naturligvis bekosteligt, og det bliver problematisk at prissætte køretøjerne. Det bør først bemærkes, at ikke alle køretøjer og bilfabrikker nåede samme effektivitetsniveau efter den frivillige aftale.

Ja, små biler skal begunstiges i forhold til store biler, og vi må indføre afgiftsordninger, nye praksisser, endog i visse tilfælde forbud navnlig i byområder, for at forhindre disse store biler, bl.a. firhjulstrækkere, i at forurene vores byer dagen lang og udlede store mængder CO₂. Det er så meget desto vigtigere, som bilfabrikkernes fortjenstmargener vokser jo flere store biler, de producerer. Vi må derfor styre markedet således, at fabrikanter af små, mindre forurenende biler opnår en bedre rentabilitet end dem, der fremstiller store og meget forurenende biler, og vi forventer, at Kommissionen ud over at fastsætte krav og standarder også foreslår strategier med dette formål for øje.

Endelig vil jeg fremhæve, hvor vigtigt det er, at køberne er velinformeret, så de kan finde vej i denne jungle, og navnlig at komme vildledende reklamer til livs. Derfor har min gruppe stillet et ændringsforslag om at påbyde et energieffektivitetsmærke i skala A-G på alle biler for at tilskynde forbrugerne til en miljøvenlig adfærd.

Holger Krahmer, for ALDE-Gruppen. - (DE) Fru formand! Når det drejer sig om at diskutere CO₂-emissioner, taler vi meget hurtigt om biler, ganske enkelt fordi vejen til en persons dårlige samvittighed går via hans bil. Her har vi årsagen til, at Fru Harms, De Grønne og mange andre miljøorganisationer så gerne taler om biler.

Vi har at gøre med et frivilligt løfte, der er brudt - ingen tvivl om det - og derfor har vi brug for regulering. Vi har ikke noget alternativ. Det, De kommer her og fortæller os, fru Harms, om den frivillige aftale, som bilindustrien strategisk og med vilje har torpederet, forekommer mig at være langt ude. Lad mig lige minde om, at et marked ikke kun omfatter dem, der tilbyder produkter, men også dem, der efterspørger dem. Vi er også selv med til at skabe efterspørgsel, og når vi nu snart bliver kørt hjem af kørselstjenesten, bruger vi lige netop de biler, som ikke lever op til målene, som bilindustrien har forpligtet sig til.

Jeg ville gerne se et initiativ fra De Grønne. Hvis Deres intentioner er ærlige, så sørg venligst for, at de små biler, som lever op til næste års frivillige mål, bliver bestilt til Parlamentet. I en kommende lovgivning er det tvingende nødvendigt for os at sikre, at de ønskede reduktioner kan modstå en cost-benefit-analyse. Stern-rapporten, som De og De Grønne gerne citerer, beregner, at ud af 13 mulige forholdsregler er dem, som retter sig mod biler i den øverste prisklasse, faktisk de mindst effektive. Enhver, der stiller strenge politiske krav til emissionsgrænser og mere effektive biler, skal være klar over, at der er en udviklings- og produktionscyklus på fem til syv år. Det er ved ikke at anerkende dette, at vi risikerer job - ikke ved at anerkende det.

Derfor er jeg glad for, at vores ordfører har gjort netop det ved at sige, at enhver frist før 2015 er urealistisk. I morgen skal Parlamentet stemme for et af de forslag, der ligger på bordet, og det skal siges, at ligegyldigt hvad det er, hvilket år der bliver nævnt, og hvilken gennemsnitsværdi der bliver sat, så vil det blive endnu mere strengt og ambitiøst, end noget andet system i verden. Det bør vi holde os for øje. Der er en ekstrem fin grænse mellem gulerod og stok for vores bilindustri, og når alt kommer til alt, må vi passe meget på at sikre, at vi virkelig sælger de bedste produkter, og ikke måske vores industri.

Claude Turmes, for Verts/ALE-Gruppen. - (EN) Fru formand! Efter min mening er tiden inde til at informere omverdenen om, hvad denne Callanan-Davies-aftale går ud på. Og hvad gør den så? Den udskyder indsatsen fra 2012 til 2015. Vi har beregnet CO₂-effekten: 125 g i 2015 er værre end 130 g i 2012. Og anden del af denne aftale er undtagelser for mindre producenter. Dvs. 300.000 biler om året, så der er ikke tale om "små mængder".

Efter min mening stammer det, vi stemmer om i denne uge - hr. Davies' initiativer - fra en grøn/liberal klimahelt, der er blevet til en klima-Judas. Det er virkelig utroligt: I stedet for at bruge det mulige centrum/venstre-flertal her i Parlamentet til 120 g i 2012 stiller man sig nu på de reaktionære konservatives side for at hjælpe bilindustrien med at vinde tid - det er bestemt ikke vejen frem.

Kartika Tamara Liotard, for GUE/NGL-Gruppen. - (NL) Fru formand! I de forløbne måneder har mine kolleger og jeg set temmelig mange repræsentanter for bilindustrien. Jeg tror ikke, der nogensinde er lobbyet så meget i forbindelse med en betænkning. Med alle mulige argumenter forsøgte bilindustrien at forhindre, at der træffes foranstaltninger for at begrænse CO₂-emissionerne eller i hvert fald udsætte disse foranstaltninger. Det ser ud til, at de har overbevist mange af mine kolleger, inklusive ordføreren, selv om Miljøudvalget heldigvis var sig sin opgave bevidst.

Lad mig være helt tydelig. Bilindustrien kan fuldstændigt takke sig selv for dette kommissionsforslag. Forsøg på at opnå en frivillig ordning var en trist fiasko. Det ser ud til, at kun indførelsen af obligatoriske standarder virker. Jeg synes, at klager over, at det alt sammen skal ske så hurtigt, er temmelig hykleriske, for industrien har i årevis vidst, at disse foranstaltninger er nødt til at blive truffet. Miljøet skal beskyttes nu, med drastiske foranstaltninger. Det er vi forpligtet til at gøre, over for os selv og over for fremtidige generationer.

Derfor opfordrer jeg til, at vi stemmer imod ændringsforslag 42, som hr. Callanan og hr. Davies har stillet. Dette ændringsforslag går ud på at forhøje den maksimale mængde af CO₂ og udsætte den aftalte dato fra 2012 til 2015. Dette prioriterer kommercielle interesser frem for miljøinteresser, og det kan vi absolut ikke tillade. Hr. Davies, hvad er det, De nu forsøger at gøre?

Malcolm Harbour (PPE-DE). - (EN) Fru formand! På vegne af mine kolleger i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse vil jeg gerne takke hr. Davies for hans håndtering af denne sag og i særdeleshed for hans lydhørhed og for en række innovative tiltag i hans betænkning. Jeg vil også takke vores ordfører hr. Bulfon, ligesom jeg vil takke hr. Davies for at have medtaget en række af vores forslag i hans betænkning.

Der har været megen debat og diskussion her i aften om, at bilindustrien mangler mål, og om hvordan vi kommer videre. Men jeg vil gerne gentage, hvad kommissæren sagde og bruge ordet "incitament". Dette program samt gennemførelsen af hr. Davies' program kræver milliarder og atter milliarder af euro i investeringer i nye produkter, og det kommer til at binde enorme ressourcer i maskinteknik og produktudvikling.

(Protest)

Jeg kan se, at mine kolleger fra De Grønne allerede ryster på hovedet. De tror åbenbart, at teknologien allerede findes, og at vi fra den ene dag til den anden kan ændre en ledende industri i denne retning. Det er helt urealistisk - hvor skal investeringerne komme fra? De skal komme fra bilvirksomhedernes overskud. Vi skal fastholde dette overskud, så det kan geninvesteres. Dette krav bliver den største ændring og det største vendepunkt, vi nogensinde har set inden for en vigtig industri. Lad os lige holde fast i det. Lad os ikke bare sidde her og fremsætte urealistiske krav. Det er en praktisk tilgang.

Men, mine damer og herrer, lad mig minde Dem om - og jeg nægter at acceptere denne form for hovering - at jeg bestemt ikke er lobbyist for bilindustrien. Jeg har længe hævdet, at vi skal opstille krævende mål. Vi bevæger os i retning af et lovmæssigt tiltag for første gang. Men De skal også lytte efter. Og lad mig blot fremføre endnu et punkt. Idéer om supplerende foranstaltninger og andre ting: Her taler vi om en fuldstændig ændring af folks tilgang til transport og motorkørsel. Disse nye køretøjer kommer på markedet i løbet af en lang tidsperiode. Men faktisk er de supplerende foranstaltninger, som vi taler om - forbrugerforanstaltninger, forbrugerinformation - de virkelige incitament, som vi skal bringe i spil. Jeg er ked af at overskride min taletid, fru formand, men De må indrømme, at jeg blev afbrudt af nogle kolleger på en helt unødvendig måde.

Matthias Groot (PSE). - *(DE)* Fru formand, hr. kommissær! Denne betænkning, som Chris Davies har udarbejdet på Miljøudvalgets initiativ, bør sende et signal til Kommissionen om, at Parlamentet er seriøst med hensyn til at reducere CO₂-emissioner. Når jeg ser de ændringsforslag, der er på bordet, bliver jeg imidlertid i tvivl.

Der er tre punkter, vi bør være opmærksomme på. For det første fra den 1. januar 2012, må nye biler i Europa ikke udlede mere end 120 g CO₂ pr. kilometer. Den dato eller emissionsgrænsen, bør der ikke røres ved. I 1998 indgik bilindustrien en frivillig forpligtelse til at reducere CO₂-emissioner fra nye biler. I lyset af nye rapporter om fortsatte klimaændringer, ser jeg overhovedet ingen grund til at røre ved hverken tidsfrist eller loftet for grænseværdier.

For det andet må en fremtidig lovgivning gøre det klart, at CO₂-emissioner fra alle biler skal reduceres. Store biler må bidrage mere, men små biler skal også bidrage, så vi kan nå de 120 g senest 2012.

For det tredje skal biler fortsat have en overkommelig pris. Her er jeg enig med den forrige taler. Jeg kommer fra et overvejende landbrugsområde, hvor folk er afhængige af biler til at bringe dem til og fra arbejde. Derfor må den fremtidige lovgivning udvise en balanceakt for at forene behovene for såvel miljø som økonomi.

Hvad skal strenge emissionsgrænser gøre godt for, hvis folk ikke længere har råd til nye biler og kører rundt i deres aldrende køretøjer? Det tager mere end 8 et halvt år at forny hele flåden af personbiler på Europas veje, og det skal vi have i bagehovedet, når vi får en ny lovgivning. Fremtidig lovgivning om CO₂ emissioner fra personbiler bør styres af såvel behovet for at garantere en bedre beskyttelse af klimaet som for en kørsel, det er muligt at betale

FORSÆDE: Marek SIWIEC

Næstformand

Péter Olajos (PPE-DE). - *(HU)* Hr. formand, mine damer og herrer! Tak. Jeg kunne begynde som i den gamle vittighed: Jeg har nogle gode nyheder og nogle dårlige nyheder. Hvilke vil De høre først?

Jeg vil starte med de gode nyheder: EU fører an i kampen om at bekæmpe klimaændringer. De 27 EU-lande gør nu mere end nogen andre steder i verden for at standse klimaændringerne. Nu til de dårlige nyheder: hvis tusindvis af videnskabsfolk rundt omkring i verden har ret, så er selv dét alt for lidt. Hvad skal vi så gøre?

Svaret levner ikke plads til tvivl: vi har brug for et paradigmeskifte. Det skal roses, at hr. Davies' betænkning påpeger en række vigtige elementer. Enhver der tror, vi vil have løst noget som helst ved at reducere kuldioxidemissioner fra det stigende antal køretøjer, vi bruger, til 120 eller 95 g, tager imidlertid alvorligt fejl.

Efter min mening kan og skal vi stemme for denne betænkning, og på samme tid må vi tvinge bilfabrikanterne til at producere mindre og mere effektive motorer. Men vi må ikke stoppe der. EU må også forpligte sig utvetydigt til en teknologisk forandring i transportsektoren. Alle tilgængelige midler må tages i brug for at fremme forskning, udvikling og innovation inden for området, og vi må holde op med at støtte konventionelle teknologier.

Medlemslandene må låne de bedste løsninger fra hinanden så snart som muligt, for at forsyne fabrikanter og forbrugere med legale, økonomiske og andre initiativer. Desuden, mens vi er ved emnet, tror jeg ikke, at eksempelvis biobrændsel er den ultimative løsning på vores problemer, især ikke de nuværende former for første generation af biobrændsel. Biobrændsel ser dog ud til, at være et nødvendigt skridt på vejen mod alternative brændselsformer, ligesom hydrogen og systemer med elektrisk propulsion samt mange andre systemer, der endnu ikke er meget brugt, eller som stadig mangler at blive udtænkt. Lad os hjælpe med at støtte disse ved denne afstemning og fremtidige lovgivning.

Linda McAvan (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil ikke kommentere den nye forbindelse mellem de britiske Liberale Demokrater og de Konservative, som hr. Callanan og hr. Davies har givet udtryk for her i aften. Måske er det en del af den nye kamp om lederskabet af de Liberale Demokrater, da nogle af deres ledere tilmed ligner hinanden!

Jeg vil gerne tale om vigtigheden af at fastholde ambitiøse mål. Det har nok ikke overrasket industrien synderligt, at Kommissionen talte om 2012 som en dato for målene eller om målniveauet, da vi selvfølgelig ved, at der har været talt om dem i mange år.

Tilbage i marts måned blev EU's ledere enige om at reducere de samlede CO₂-emissioner med 20 % inden 2020. Hvis vi skal nå dette mål, er vi nødt til at præsentere en lovgivning, der hjælper os hermed. Her står vi så ved den allerførste forhindring, og jeg synes ikke, at tiden er inde til at fejle her i Europa-Parlamentet. Folk holder øje med os derude. De vil gerne vide, at vi tager bekæmpelsen af klimaændringerne alvorligt.

Selvfølgelig skal vi arbejde med industrien, og hr. Davies taler om at straffe industrien. Ingen ønsker at straffe industrien, for som hr. Harbour netop har sagt, er bilindustrien en vigtig europæisk industri. Den er en stor arbejdsgiver, og vi skal samarbejde med den, fordi det kun er den, der kan skabe de ønskede ændringer.

Vi er derfor nødt til at samarbejde med bilindustrien, og vi skal lytte, og efter min mening har vi først og fremmest brug for et langsigtet projekt med tilslutning fra alle parter, så alle ved, hvor vi er på vej hen, og så alle kan forsøge at nå derhen.

Endelig har vi med hensyn til mærkning og reklame brug for et klart system med en mærkning af grønne biler, som alle forbrugere kan forstå, på samme måde som de forstår, hvordan deres hårde hvidevarer fungerer, når de køber dem. De producenter af hårde hvidevarer, der har fremstillet ineffektive produkter, har faktisk set deres produkter ryge ud af markedet. Vi skal se det samme ske med bilerne, og forhåbentlig kan vi samarbejde med industrien om at få et grønt mærkningssystem, som alle forstår.

Andres Tarand (PSE). - (ET) Hr. formand! Indtil videre har vores klimapolitik fokuseret hovedsagelig på energisektoren. Luftfart er den næste sektor, der vil blive indlemmet i EU's handelsordning for CO₂-emissioner. Landtransport har imidlertid en stor indflydelse på klimaændringer, og Davies-betænkningen er et aldeles velkomment initiativ. Bilindustrien har brug for klare, langsigtede mål for at reducere niveauet for CO₂-emissioner i udstødningsgasser, og jeg støtter hr. Davies' tilgang, som etablerer langsigtede grænser for CO₂-emissioner f.eks. i 2020 eller 2025.

Bilindustrien har haft masser af tid til at reducere niveauet af CO₂-emissioner. Vi bør ikke fortsat acceptere udsættelse, for de teknologiske løsninger eksisterer allerede. På samme måde håber jeg, at Parlamentet vil støtte det ændringsforslag, jeg har fremlagt til Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, ifølge hvilket bilindustrien skal reducere CO₂ i udstødningsgasser til 120 g pr. kilometer i 2012.

Malgorzata Handzlik (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske ordføreren med betænkningen. Når vi diskuterer spørgsmålet om Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne, skal vi huske på, at 2 millioner personer er ansat i bilindustrien alene i EU, og man skal yderligere medregne 10 millioner arbejdstagere, der er forbundet med sektoren. Industrien udgør 3,5 % af Europas BNP. Eksportværdien udgør 33,5 milliarder euro netto, og bilafgifterne bidrager med en indtægt på 365 milliarder for medlemsstaterne om året, og dette er lige så vigtigt.

Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne lykkes kun, hvis den får en afbalanceret udformning og indeholder tilstrækkelige tidsrammer til, at producenterne kan udarbejde passende teknologiske løsninger. Jeg støtter en passende overgangsperiode, da bilsektorens produktionscyklus er kompliceret, og en længere tilpasningsperiode er derfor påkrævet. Det lader således til, at 2015 er den bedste frist for bestemmelsernes indførelse, hvilket også skyldes, at Euro 6-forordningen træder i kraft på dette tidspunkt. Jeg synes ligeledes, at man skal anvende en integreret tilgang til CO₂-nedbringelsen. Gennemførte undersøgelser har vist, at hvis målet om 120 g/km udelukkende skal opfyldes ved hjælp af tekniske forbedringer af køretøjerne, vil det bevirke, at den gennemsnitlige salgspris for biler vil stige med ca. 3.600 euro, hvilket kan medføre, at mange bilmærker bliver mindre tilgængelige for den gennemsnitlige EU-borger.

Det er derfor den dyreste løsning at nedbringe CO₂-emissionerne alene ved hjælp af motorteknologi. Man kan nå frem til et niveau på 120 g ved anvendelse af andre løsninger, bl.a. via indførelse af biobrændstoffer i et større omfang end hidtil, indførelse af andre løsninger i køretøjerne såsom gearskifteindikatorer eller dæk med lav rullemodstand.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Hr. formand! Vejtransport er en vigtig kilde til forurening. I 2005 forårsagede transport, personbiler og lastbiler, 27 % af de samlede emissioner af drivhusgasser. Hvis vi vil gøre noget ved klimaændringerne, kan vi ikke komme uden om bilsektoren. Uden foranstaltninger vil udstødningen ikke falde, men stige.

Desværre har bilindustrien forsømt selv at tage initiativet. For mange år siden indgik bilproducenterne selv en aftale om at reducere emissionerne. Industrien har i de forløbne år produceret bedre og mere sikre biler. Der er gjort store fremskridt, men desværre er motorernes effektivitet alvorligt forsømt.

Målet på 140 g i 2008 vil derfor ikke nås, i hvert fald ikke på frivilligt grundlag. For at opnå effektivitet er der desværre behov for lovgivning. Lovgivningen skal sigte mod at opnå gennemsnitlige emissioner på 120 g i 2012 og ikke i 2015. Et

langsigtet mål på 80 g pr. kilometer er nødvendigt, fordi vi har opstillet en ambitiøs målsætning for 2020, og det skal også afspejles inden for bilindustrien.

Ivo Belet (PPE-DE). - (NL) Hr. formand, hr. kommissær! Personbiler er ansvarlige for 12 % af alle CO₂-emissioner. Det ved vi alle. Det er tydeligt, at denne sektor skal gøre sig alvorlige bestræbelser på at opnå de aftalte standarder for 2020. Det er også tydeligt, at vi skal være ambitiøse og stille strenge krav.

Det er ligeledes tydeligt, at bilproducenterne ikke vil være i stand til at gøre dette alene. Der er behov for en integreret strategi, således at de ikke skal påtage sig ansvaret alene. Der skal derfor træffes ledsageforanstaltninger. Der skal skabes bedre aircondition, bedre dæk og bedre veje, og chaufførerne - dvs. os alle - skal ændre adfærd i trafikken. Sektoren fortjener at blive støttet af myndighederne, for der arbejder et meget stort antal mennesker i bilindustrien, direkte eller indirekte.

Jeg opfordrer derfor først og fremmest de nationale regeringer til uopsætteligt at tilpasse deres skatter og afgifter på biler, således at forbrugerne af sig selv skifter til miljøvenlige biler. For det andet opfordrer jeg Dem, hr. kommissær, Kommissionen og Europa til at foretage en evaluering af det flerårige budget for 2009 for at investere endnu flere forskningsmidler i nye forskningsteknologier for biler med lave CO₂-emissioner. Jeg ved, at De for nylig bebudede et ambitiøst program vedrørende investeringer af 500 millioner euro i brintteknologi. Det er naturligvis fantastisk, men det er på mellemlang sigt. Der skal selvfølgelig også på kort sigt findes løsninger for den nye motorteknologi.

Jeg er overbevist om, hvad enten det nu bliver 2012 eller lidt senere, at de kloge bilproducenter vil nå målsætningen på 120 g meget hurtigere end planlagt, simpelthen - og jeg vil ikke være naiv - fordi forbrugerne, markedet, ønsker det. I den forstand er konteksten fuldstændigt ændret i de seneste par år. Derfor er det også vigtigt, at vi vedtager hr. Callanans kompromisforslag om marketing og reklame, for de er gennemsigtige. Det er et spørgsmål om at give forbrugerne tydelig information.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne påskønne kvaliteten af aftenens forhandling. Hvis tiden tillader det, vil jeg gerne kommentere tre af de emner, der har været debatteret.

Med hensyn til strategiens ambitionsniveau har Kommissionen foreslået sin strategi på baggrund af en grundig konsekvensanalyse. Vi har analyseret de forskellige muligheder for at reducere CO₂-emissioner fra biler under hensyntagen til målbarhed, overvågning og oplysningspligt.

På denne baggrund har vi foreslået en målsætning om 120 g CO₂ pr. kilometer gennem en integreret tilgang. 130 g bliver nået via personbilteknologi, og yderligere 10 g sikres gennem supplerende foranstaltninger inklusive mål for brændstoffektiviteten for lette erhvervskøretøjer samt øget brug af biobrændstoffer.

Efter vores mening er dette tiltag for at nå målet på 120 g den mest omkostningseffektive kombination af muligheder, og vi vil derfor foreslå en lovgivning i overensstemmelse hermed.

For det andet vil de lovgivningsmæssige rammer for gennemførelsen af den integrerede tilgang være den centrale søjle i vores reviderede strategi, men den kommer ikke til at stå alene. Som det understreges i betænkningen, vil indsatsen for at fremme forbrugerefterspørgslen efter brændstoffeffektive biler sætte os i stand til i betydelig grad at reducere både bilernes indvirkning på miljøet og EU-bilisternes brændstoffregning.

I forbindelse med revisionen i direktivet om mærkning af biler vil vi tage hensyn til Parlamentets henstillinger vedrørende forbrugeroplysninger.

For det tredje er Kommissionen enig i, at man skal overveje en mere langsigtet strategi for at skabe forudsigelighed for bilfabrikanterne. Vi vil således overveje mulighederne for en udvikling efter 2012 samt målsætningen om 120 g på baggrund af en konsekvensanalyse. I denne forbindelse vil Kommissionen tage hensyn til Parlamentets henstillinger vedrørende fremtidige emissionsmål.

Jeg har vist berørt nogle af de vigtigste bekymringer, der er blevet nævnt, og forhåbentlig vil plenarforsamlingen vedtage en beslutning, der i høj grad støtter Kommissionens forslag.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 24. oktober.

17. Energikilder og energiteknologi (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Herbert Reul for Udvalget om Industri, Forskning og Energi om konventionelle energikilder og energiteknologi (<http://www.europarl.eu.int/oeil/FindByProcnum.do?lang=2&procnum=INI/2007/2091>) (A6-0348/2007).

Herbert Reul (PPE-DE), ordfører. - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Da jeg har et par minutter ekstra, vil jeg starte med at takke Kommissionen, vores udvalgs sekretariat og de andre ordførere. Det var ikke så nem en opgave, og jeg er glad for, at vi har kunnet samarbejde på en objektiv måde og i videst muligt omfang nå til enighed om det, der ikke er et det mest ukomplicerede spørgsmål.

Vores arbejde var baseret på tre meddelelser fra Kommissionen, og det var målet med denne betænkning at komme med løsninger på de tre områder, som meddelelserne dækkede, hvilket lykkedes os med stort flertal i det korresponderende udvalg. Vi tog udgangspunktet i et bredt accepteret princip, som går igen i samtlige debatter om energipolitik. Det er et synspunkt, som Kommissionen og Parlamentet har tilfælles, og det går ud på, at energipolitik har tre hovedmål: konkurrenceevne, med andre ord overkommelige priser, miljøbeskyttelse og garanti for forsyningen. Konklusionen, som gik på, at løsningen ligger i den fortsatte udvikling af ny og eksisterende energiteknologi, var utvivlsomt den letteste del af betænkningen at arbejde med.

Teknologi er nøglen til disse tre mål. I en verden, hvor behovet for energi stiger støt, og forsyningen af fossile brændstoffer konstant svinder ind, er det derfor altafgørende, at vi investerer i forskning og innovation og forsøger at gøre fremskridt på disse områder. Vi behøver blot se på potentialet for at øge produktionseffektiviteten af kulfyrede elværker, som på nuværende tidspunkt i snit er 34 %, men som kunne øges til 55 % ved brug af avanceret teknologi. Hvis en tredjedel af de gamle elværker blev erstattet af moderne anlæg, kunne brændstofforbruget nedbringes med 30 %. Det er bare ét eksempel på de muligheder, som ny teknologi tilbyder.

Vi diskuterede desuden to energikilder, som er vidt forskellige, men som har det tilfælles, at de kan sætte sindene i kog blandt politikere. Ingen betvivler, at andelen af fossile brændstoffer, som udgjorde 79 % af EU's samlede interne brændstofforbrug i 2004, fortsat vil være høj i den umiddelbare fremtid. Uanset hvor længe det vil fortsætte sådan, er det en kendsgerning, at vi er nødt til at anvende fossile brændstoffer i nogen tid fremover. Kul spiller en vigtig rolle, bl.a. fordi det er en af de få energikilder, eller netop den primære energikilde, som vi råder over i Europa, selv om mængden af tilgængeligt kul varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Det er en betydelig fordel, navnlig med hensyn til energiforsyningsikkerheden.

Det betyder - og dette var et vigtigt punkt i vores diskussioner - at når vi siger, at kul har en fremtid, som Kommissionen glædeligvis har beskrevet det, må vi sikre, at de afgørende aspekter ved brugen af kul tages op. Et af de afgørende aspekter er CO₂-emissionerne. Én mulighed er højere effektivitet og bedre teknologi, og en anden er at bruge ny teknologi til at udskille CO₂ og lagre den under jorden - den berømte teknologi til CO₂-opsamling og -lagring (CCS).

Det er selvfølgelig lettere sagt end gjort, men flere ting tyder på, at det fungerer. Det har vi anerkendt i denne betænkning, og vi er fortalere for, at man fremmer udviklingen af CCS-teknologi, da den giver mulighed for, at vi fortsat får gavn af kul, som er en meget sikker energikilde for os i Europa. Derfor har vi også understreget, at vi skal træde varsomt, at kulstofopsamling kan nedsætte produktionseffektiviteten, og at det derfor er vanskeligt at skønne, hvornår CCS-teknologien kan opstartes. Det vigtigste er, at vi gør vores hjemmearbejde og formulerer hensigtsmæssige juridiske bestemmelser.

Den tredje og mest kontroversielle del af betænkning omhandler spørgsmålet om atomenergi. Atomkraftværker står for mere end 30 % af elproduktionen i Europa, og atomkraft har ubestridelige fordele, uanset hvilket politisk synspunkt man måtte have. Atomkraft er tilgængelig og prisbillig, og den leverer et betydeligt bidrag til forsyningssikkerheden. Atomkraft er en utroligt spændende og interessant mulighed, når det gælder om at nedbringe CO₂-emissioner, og jeg mener, det ville være uforsvarligt, hvis vi bare fejede denne type energi af bordet og ikke engang tog den op til overvejelse.

Det lykkedes os - dog ikke uden besvær - at finde formler, som kunne samle et stort flertal, og som udtrykte budskabet om, at disse tanker er faste bestanddele af en samlet debat, men at beslutningen om at vedtage eller forkaste dem er op til medlemsstaterne. Det er en ret vigtige pointe, men det er vores hensigt at bidrage til det område, som Europa bærer en del af ansvaret for, nemlig forsyningssikkerheden. Det er i den henseende fornuftig at oprette den europæiske gruppe på højt plan om nuklear sikkerhed og affaldshåndtering og EU-kerneenergiforummet, og det er utvivlsomt fornuftigt, som postuleret i det vejledende kerneenergi-program for Fællesskabet (PINC-afhandlingen), at fortsætte denne debat og ikke vende ryggen til potentielle løsninger, når vi diskuterer investeringer i ny teknologi.

At lave et energimix vil ikke sige, at man sorterer bestemte energikilder fra, men at man tager alle kilder i betragtning. Jeg håber, at det lykkes os at vedtage denne beslutning i morgen i den form, som blev vedtaget af et stort flertal i udvalget.

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne lykønske hr. Reul med hans betænkning. Den er den sidste betænkning fra Europa-Parlamentet som opfølgning på energi- og klimaændringspakken fra den 10. januar. De to øvrige betænkninger fra hr. Vidal-Quadras og fr. Thomsen har givet Kommissionen et vigtigt input til en videreformulering af forslagene.

Den første vedrører vores forberedelse af pakken vedrørende det indre marked, og den anden omhandler det fortsatte arbejde med direktivet om vedvarende energi. Jeg er også meget taknemmelig for det betimelige bidrag, som hr. Reul og Parlamentet vil levere vedrørende energiforsyning, rene fossile brændstoffer og atomkraft.

På mange områder er Kommissionen allerede på linje med Parlamentets opfordringer, og den arbejder med en række udestående emner, der nævnes i betænkningen.

Europa skal nå det vigtige mål om at bekæmpe klimaændringerne. For at gøre det - samt af hensyn til forsyningssikkerheden - har vi brug for højeffektive energiteknologier med lavt CO₂-udslip. Vi skal også bruge fossile brændstoffer på en mere bæredygtig måde. Og det bliver vanskeligt at nå vores klimaændringsmål uden at bruge atomkraft.

Først vil jeg gerne tale om energiinnovation. Kommissionen agter at præsentere den strategiske energiteknologiplan for EU sidst i november. Europa har med stor succes opstillet lovgivningsmæssige rammer for teknologier med lavt CO₂-udslip. Der er vedtaget mål for energibesparelser og vedvarende energi. Vi opbygger også et ægte indre marked. Der er ingen tvivl om, at det udgør grundlaget for den tredje industrielle revolution.

Det er imidlertid langt fra nok. Hvis vi udelukkende er afhængige af importerede teknologier med lavt CO₂-udslip, lever vi ikke op til målsætningen om forsyningssikkerhed og konkurrenceevne.

Ifølge Kommissionens igangværende analyser yder Europa ikke en tilstrækkelig indsats med hensyn til udviklingen af teknologier med lavt CO₂-udslip. Kort sagt er vi ikke i stand til at omsætte den

kvalitetsgrundforskning, der gennemføres i EU, til verdensledende teknologier. I dag fokuserer vi ikke tilstrækkeligt på at afstemme forskningen med erhvervslivets udvikling ved at bygge pilot- og demonstrationsanlæg i fuld kommerciel målestok.

Hvis Europa skal være verdensledende med hensyn til innovation vedrørende klimaændring og energisikkerhed, er det helt afgørende med en mere effektiv forvaltning af de ressourcer, der investeres i energiinnovation.

Vi har derfor brug for en bedre fælles strategisk planlægning på EU-plan samt en mere effektiv gennemførelse af energiteknologiske programmer og foranstaltninger.

Endvidere skal vi som nævnt i hr. Reuls betænkning mobilisere flere finansielle og menneskelige ressourcer til forskning i og demonstration af energiteknologi.

Vi har allerede hævet budgettet til energi med 50 % i det syvende rammeprogram og med 100 % i programmet vedrørende konkurrenceevne og innovation. Det havde ikke været muligt uden stærk støtte fra Europa-Parlamentet.

Medlemsstaterne bevæger sig også i denne retning, og jeg er overbevist om, at den private sektor vil gøre det samme, når rammevilkårene er i orden. Det gælder i særdeleshed for demonstrationsprojekter i industriel målestok og hurtig markedsføring samt de små og mellemstore virksomheders grundlæggende betydning.

Jeg vil nu vende mig mod anden del af betænkningen: udfordringerne vedrørende konventionelle energikilder. Vi må erkende, at disse energikilder kommer til at spille en vigtig rolle i energimikset i årene fremover.

Vi har det samme synspunkt: at vi er nødt til at overgå fra traditionelle til bæredygtige fossile brændstoffer. Inden årets udgang vil Kommissionen træffe yderligere foranstaltninger for at tage fat på brugen af moderne teknologier ved kraftfremstilling fra fossile brændstoffer.

Kommissionen vil specielt tage fat på spørgsmålet om de lovgivningsmæssige rammer for opsamling og geologisk lagring af CO₂. Vi vil fremsætte et lovforslag, der skal etablere lovgivningsmæssige rammer for retssikkerhed og for at sikre offentlighedens tillid til sikkerheden i forbindelse med CO₂-opsamling og -lagring (CCS). Jeg er også i færd med at udarbejde en meddelelse om politiske rammer til støtte for CCS.

Jeg er enig i, at CCS kræver en betydelig forskningsindsats for at blive kommercielt levedygtig. Derfor bliver CCS medtaget blandt de strategiske energiteknologier i den strategiske energiteknologiplan for EU. Det er også grunden til, at vi udvælger den til kommunikation i forbindelse med lovgivningsforslaget.

Sideløbende med den fortsatte indsats vedrørende forskning og udvikling skal EU gøre en indsats vedrørende demonstrationsanlæg. Sådanne projekter giver uvurderlige erfaringer. De vil gøre det muligt for os at optimere eksisterende teknologier og identificere og tilgodese de tilbageværende udfordringer.

Målet er klart: at få adskillige store demonstrationsanlæg driftsklare i EU inden 2015 og at indføre teknologien på markedet inden 2020. Det sker ikke uden et stærkt engagement fra den europæiske privatsektor samt stærke støttende regeringspolitikker. Kommissionen er klar til at føre an, men det bliver nødvendigt med fuld støtte fra medlemsstaterne og Europa-Parlamentet.

Nu kommer jeg til atomkraften. Det glæder mig, at Deres budskab vedrørende atomkraft er helt på linje med konklusionerne i vores meddelelse om et vejledende kerneenergi-program, der har udbredt støtte fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Det glæder mig også, at gruppen på højt plan om "nuklear sikkerhed og bortskaffelse af nukleart affald" afholdt sit første møde den 12. oktober. Gruppen har mandat til gradvist at udvikle en fælles forståelse og senere et højt nukleart sikkerhedsniveau.

Jeg kan tilslutte mig holdningen i betænkningen om, at det er helt afgørende med en åben dialog om atomkraft. Derfor har Kommissionen oprettet et nukleart forum efter de samme retningslinjer som de øvrige energifora. Formålet med det nukleare forum er at skabe øget debat om atomkraft og involvere alle relevante aktører.

Dette forums første møde - det såkaldte Bratislava/Prag-forum - finder sted den 26. og 27. november. Forhåbentlig vil det give større gennemsigtighed, i og med at et samråd bliver muligt mellem alle aktører. Jeg er glad for, at Europa-Parlamentet også vil deltage.

Jeg vil endnu en gang lykønske ordføreren og skyggeordførerne med deres udmærkede betænkning. Jeg takker Europa-Parlamentet for dets støtte og samarbejde. Vi bruger denne betænkning i vores fremtidige arbejde, og jeg ser bestemt frem til forhandlingen.

Margrete Auken (Verts/ALE), *ordfører for udtalelse fra Udviklingsudvalget*. - Hr. formand! Undskyld mig, men denne betænkning er altså ikke god, og det har arbejdsprocessen omkring den heller ikke været. Hvorfor har ITRE ikke lyttet til udtalelserne fra andre udvalg? På Udviklingsudvalgets vegne må jeg også beklage, at vi kun er blevet bedt om en udtalelse om Kommissionens kuludspil. Energieffektivitet og -besparelser og vores vigtigste kritik står alt for svagt. Og de er jo ellers helt afgørende for ulandene. Der er masser af energi at hente i besparelser, og der er kendte teknologier til rådighed, og det er i hvert fald for ulandene langt, langt vigtigere end CCS. Det er det i øvrigt også for ilandene. Og hvorfor glemmes olien helt? De høje oliepriser er en stor belastning for ulandene, især inden for transportsektoren, hvor olien er dominerende. Foruden effektiviseringer er der brug for andre transportmodeller. Men afgørende, hvis ulandene skal have udvikling, er vedvarende energi, og det er grotesk, at det nærmest ikke er med i betænkningen. Forslaget er unuanceret, og Udviklingsudvalgets holdning er slet ikke med, og jeg vil derfor opfordre alle til, at der bliver rettet op på dette i morgen.

Bogusław Sonik (PPE-DE), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer*. - (PL) Hr. formand! Jeg støtter Herbert Reuls holdninger om diversificering af energiproduktionen, diversificering af kilderne samt en forbedret effektivitet og udnyttelse. Det er ikke en nyhed for det videnskabelige miljø, der beskæftiger sig med udvinding af energi, at naturressourcerne bliver færre. De førende forskningscentre har gennem flere år observeret forbruget af naturlige ressourcer og har udarbejdet alarmerende rapporter herom. Rapporternes konklusioner viser entydigt, at det kan føre til en fremtidig energikrise i verdensøkonomien, hvis man fortsætter med kun at anvende konventionelle metoder til udvinding af energi. De færre råstofressourcer medfører, at Europa kommer til at importere endnu mere fra nabolandene, hvilket kan resultere i en gradvis afhængighed af leverandørerne. Vi har allerede flere gange set de negative følger af en sådan politik i forhold til nabolandene.

En af de vigtigste udfordringer, som EU står over for, er således at diversificere anvendelsen af energikilder og arbejde på at skabe nye teknikker til udvinding af energi. En positiv politik på dette område vil ikke blot være til gavn for samfundet og økonomien, men også for det naturlige miljø. På dette sted vil jeg dog gerne understrege, at det ikke er alle medlemsstater, der vil være i stand til at realisere politikken på kort tid. Det er forbundet med historiske forhold, der betyder, at energiindustrien gennem mange år har været tilbagestående i forhold til de gamle EU-stater. Som borger fra et sådan land vil jeg derfor gerne gøre opmærksom på, at stater såsom Polen, eller andre fra dette geografiske område, skal tilbagelægge en længere vej for at modernisere deres energiindustrier, end tilfældet er for landene fra Vesteuropa. Vær venligst opmærksom på dette særlige punkt. Med klimaændringerne in mente, især vedrørende de lande, hvor energiøkonomien i vid udstrækning er baseret på anvendelse af kul, skal man øge EU's engagement i forskning i ren kulteknologi, der er en optimal teknologi for det naturlige miljø.

András Gyürk, *for PPE-DE-Gruppen*. - (HU) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Tak, fordi jeg må komme til orde. Betænkningen lægger ikke skjul på, at der er stærke argumenter mod brugen af konventionelle energikilder. Det mest omtalte emne nu om dage er klimaændringerne. Fossile brændstoffer bidrager ikke alene til de globale klimaændringer, de gør også Europa mere afhængigt af eksterne leverandører.

Jeg vil illustrere min pointe med et eksempel fra Ungarn, som er et land med få råstoffer. Her udgør gas 50 % af energimixet, og 80 % af gassen stammer fra en enkelt ekstern leverandør, nemlig Rusland. Det medfører en grad af afhængighed, der ikke alene har vidtrækkende sociale og økonomiske konsekvenser, men som også kan øve betragtelig indflydelse på Ungarns internationale forbindelser. Samtidig viser disse og lignende tal dog, at konventionelle energikilder uundgåeligt vil spille en væsentlig rolle i Europas energiforsyning i årtier fremover, selv hvis vedvarende energikilder vinder frem. At sige det modsatte ville være at stikke hovedet i busken.

Misforholdet mellem behovet for konventionelle kilder og de dertilhørende risici skal imidlertid løses. Jeg mener, at hr. Reuls betænkning indeholder de redskaber, som er nødvendige for at løse problemet. Jeg er enig med ordføreren i, at EU skal fokusere på tre fundamentale mål, når der laves politik om konventionelle energikilder: øge effektiviteten, og i den forbindelse udnytte potentialet i forskning og udvikling, og mindske afhængigheden af eksterne leverandører. Nabucco-projektet er det bedste eksempel på, hvordan afhængigheden mindskes. Opførelsen af denne gasrørledning ville være et stort skridt på vejen mod spredning, og det er derfor i Europas interesse at opføre den.

Adam Gierek, for PSE-Gruppen. - (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Energi er bestemmende for markedets konkurrencedygtighed og EU-indbyggernes livskvalitet. Energieffektivitet ved en bæredygtig udvinding, modtagereffektivitet som følge af mindre energiforbrug samt en pålidelig og sikker energiforsyning er således grundlæggende politiske og økonomiske mål. Hvis disse mål opfyldes, vil det også skabe social sikkerhed. Vi må jo ikke glemme, at vores borgere betaler for hver energienhed enten direkte eller indirekte. EU-staternes økonomiske konkurrencedygtighed kan bl.a. sikres ved en bedre udnyttelse af de regionale fossile brændstofressourcer. Det vil ske, når Kommissionen kan garantere, at ordningen for handel med emissionsrettigheder ikke gør det sværere at udskifte eksisterende anlæg, f.eks. kulkraftværker, med moderne anlæg med mindre CO₂-emission. Hvor Polen siden 1988 har nedbragt udledningen med 32 %, har de gamle EU-lande nedbragt den med betydelig mindre. Hvor den aktuelle emissionsfaktor pr. indbygger i Polen vurderes til 7 t om året, er den endog flere gange større i de gamle EU-lande. I denne situation kan det ikke være rigtigt, at Polen forpligtes til en drastisk begrænsning af CO₂-udledningen på næsten 30 % fra næste år. Kommissionens afgørelse har meget ufordelagtige sociale følger.

Mit land må ikke blive offer for politisk klimahysteri. Det er korrekt, at klimaet har ændret sig, at det ændrer sig nu, og at det fortsat vil ændre sig, samt at det er nødvendigt at modvirke følgerne af disse ændringer, nemlig tørker, oversvømmelser, mangel på ferskvand. Det er dog kun retfærdigt, at reduktionen af CO₂-emissioner afhænger af emissionsfaktoren pr. person i EU-landene. Udgifterne for emission må nemlig ikke fastsættes arbitrært på grundlag af reduktioner og regler, der ikke er ret gennemskuelige. Konkurrencedygtighed kan ikke være en funktion af falske markedsimpulser, og prisen på energi skal afspejle de reelle udgifter. Jeg synes, at man skal anvende alle mulige, kontrollerede måder til at absorbere kuldioxid, herunder biologiske metoder, samt til at indsamle metan. Metoder til at skabe større effektivitet, når man omdanner primærenergi til andre energiformer, skal dog prioriteres meget i øjeblikket. Effektiviteten kan blive større på grundlag af teknologiske pilotanlæg til forgasning af brint og flydendegørelse af kul.

Jeg vil sluttelig varmt takke ordføreren, hr. Reul, for det frugtbare samarbejde i forbindelse med udarbejdelsen af denne betænkning, der er karakteriseret ved en kompleks, afbalanceret og perspektivfyldt redegørelse for forhold forbundet med såvel fossile brændstoffer som atomenergi.

Šarūnas Birutis, for ALDE-Gruppen. - (LT) Hr. formand! For det første vil jeg lykønske hr. Reul og mine kolleger med deres begrundede ændringsforslag, deres velafbalancerede betænkning og det hårde arbejde, de har lagt i den.

Alle de energikilder, som nævnes i betænkningen, er blevet behandlet fyldestgørende, samtidig med at vigtigheden af alternative energikilder og nye energiteknologier er blevet behørigt udpeget.

Energispredning er meget vigtig for at opnå energisikkerhed, hvilket faktisk er altafgørende for mit land, Litauen. Det er bestemt et sårbart område, da mit land er helt afhængigt af én leverandør og indtil videre ingen alternativer har. En løsning kunne være at opføre et sikkert, moderne atomkraftværk. Det kunne både øge vores politiske sikkerhed og økonomiske stabilitet.

En diskussion om denne betænkning indebar, at vi tilkendegav forskellige synspunkter om atomenergiens fremtid.

Selv om vi fuldt ud bør anerkende vigtigheden af alternative energikilder og den dominerende rolle, de muligvis får i fremtiden, bør vi ikke desto mindre få et jordnært forhold til atomenergi og se i øjnene, at 30 % af den energi, som produceres i EU, kommer fra atomkraftværker. Denne energi bidrager til at opfylde Kyotomålene og til at øge energiforsyningsikkerheden.

Jeg betragter ændringsforslagene fra de "grønne" politikere, som med henvisning til de europæiske borgeres sikkerhed fordømmer atomkraft, som hykleriske, da de kan bidrage til at øge usikkerheden for andre europæiske borgere.

Jeg vil opfordre mine medlemskolleger til at udvise tolerance ved at støtte de bestemmelser, som lader den enkelte nation afgøre, om den er for eller imod brugen af sikker atomenergi. Vi kan kun træffe den rigtige beslutning ved at udtrykke vores synspunkter og være lydhøre over for de forskellige holdninger.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Jeg tager ordet for UEN-Gruppen i denne forhandling om konventionelle energikilder og energiteknologi og vil gerne takke Herbert Reul for udarbejdelsen af en kompleks betænkning om emnet.

Ordføreren gør for det første korrekt opmærksom på, at det er af største vigtighed, at EU-staterne samarbejder på dette område, og det gælder også for den fremtidige energi fremstillet af konventionelle brændstoffer.

Eftersom EU's afhængighed af import af fossile brændstoffer for det andet vil stige op til ca. 70 % i 2030, og olieimporten endog op til 94 %, skal man fuldt ud udnytte de miner med energiresourcer, der findes i EU-medlemsstaterne.

Disse ressourcer udgøres for det tredje af kul, hvoraf 7 % af de globale reserver findes i Tyskland, og 2 % i Polen. Det er vigtigt, at der ikke stilles spørgsmålstegn ved udvindingen af dette brændstof og energi fremstillet heraf, for elektrisk energi fremstillet af fossile brændstoffer er stadig halv så dyr som energi fremstillet af vedvarende energikilder.

Som følge af de økologiske farer forbundet med fremstilling af elektrisk energi fra kul er det for det fjerde nødvendigt at foretage fælles europæiske investeringer i forskning i nye teknologier på dette område, og forskningen skal finansieres af midler fra EU-budgettet.

Det er for det femte nødvendigt at støtte EU-lande, der investerer i atomenergi. I denne forbindelse gør jeg opmærksom på den udarbejdede aftale om bygning af et moderne atomkraftværk i Ignalina indgået mellem Polen, Litauen, Estland og Letland.

Rebecca Harms, for *Verts/ALE-Gruppen*. - (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil sige til hr. Reul, at da det mere eller mindre allerede er blevet meldt ud, at De Grønne ikke billiger denne betænkning, vil jeg koncentrere mig om de punkter, jeg fandt mest bekymrende. Punkterne afspejles i de ændringsforslag, vi har stillet.

Da udkastet til denne betænkning blev lavet, var det umuligt at starte en kritisk diskussion om atomenergi. Alle de problemer i Europa, som har tilknytning til den forringede sikkerhedskultur i vores atomkraftværker, stod ikke til diskussion, selv om episoderne i Tyskland, som involverede reaktorer drevet af selskabet Vattenfall, netop havde leveret et iøjnefaldende skrækeksempel. Det var heller ikke muligt at diskutere vanskelighederne i forbindelse med finansiering af affaldsbortskaffelse eller den voksende trussel for, at nukleart materiale kan misbruges til at bygge bomber, eller måske til terrorformål.

Jeg er nødt til at fortælle hr. Reul, at der er en bestemt ting, som i den grad har gået mig på, og det skal bringes på banen, inden vi mødes i Bratislava. Det er, at det italienske selskab ENEL planlægger at opføre et atomkraftværk, som blev bygget i Sovjetunionen før Tjernobyl, i Slovakiet her i 2007. I starten af 1980'erne blev konstruktionen påbegyndt i Tjekkioslovakiet, hvor to tredjedele af kraftværket blev bygget færdig. Nu har ENEL i sinde at bygge resten af kraftværket uden en ny byggetilladelse og uden at have undersøgt, om byggeplanen overholder de europæiske standarder. Det er en skændsel.

Folk, som lovpriser atomenergi, har ingen ret til at blive ved med at ignorere den skændsel.

Esko Seppänen, for *GUE/NGL-Gruppen*. - (FI) Hr. formand, hr. kommissær! Råolie har aldrig været så dyrt som nu. Det påvirker også prisen på andre fossile brændstoffer. Prisen på alle former for energi stiger, da fire femtedele af hele EU's energiforbrug stammer fra fossile brændstoffer.

Folk er ikke villige til at reducere forbruget, hvorfor der er behov for nye teknologier, større energieffektivitet, kulstofindsamling- og oplagring (CCS) og nye atomteknologier, herunder forskning i kernefusion.

Efter afstemningen i udvalgets betænkning er håbet, at hovedalternativerne er knyttet til CCS-teknologi og atomkraft. Der er dog ingen garanti for, at flydende CO₂ kan lagres sikkert og permanent. Der er ingen tegn på, at der bliver investeret i brintøkonomien i forbindelse med transportinfrastruktur, for slet ikke at tale om elbiler, der kører på CO₂-fri elektricitet, som der opfordres til i betænkningen. Det vil formentlig tage et halvt århundrede at tæmme kernefusion.

Alt i alt er Kommissionens forslag om, at 20 % af energiforbruget i EU skal stamme fra vedvarende energi i 2020 bare ikke troværdigt. Det vil ikke være muligt, i hvert fald ikke med vedvarende energi produceret inden for EU's grænser eller i EU's store medlemsstater.

Den drøftede betænkning giver et alt for optimistisk billede, fordi den antyder, at fossile brændstoffer fortsat vil blive anvendt uden nogen reelle alternativer og helt uden begrænsninger. De vil blive anvendt, indtil vi bliver tvunget til at finde alternativer. Det vil vi blive, hvis naturressourcerne slipper op inden 2020, men det vil ikke ske som følge af en systematisk indsats fra EU's medlemsstater eller i en EU-erklæring. Faktisk vil det ikke alene kræve viljekraft, flotte ord og fromme håb, men også oprigtig handling, som udfordrer vores nuværende levevis.

Prissætningen på elektricitet, hvor engrospriserne for el fastsættes af elbørser, bør revurderes. Prisen fastsættes altid på baggrund af den elektricitet, som produceres med de højeste produktionsomkostninger, samt den, der produceres på baggrund af den højeste understøttelse. Det er den pris, som alle producenter får. Desværre er der ingen garanti for, at selskaberne bruger deres urimeligt høje overskud på forskning i energi, da det ligger i tidsånden, at de udbetaler overskuddet i form af udbytte til deres aktionærer. Handel med emissionskvoter er også en metode, som elselskaberne bruger til at øge overskuddet i stedet for at reducere emissionerne.

Lydia Schenardi, for ITS-Gruppen. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Ordføreren har ret, når han understreger, at konventionelle energikilder stadig vil være uundværlige i nogle årtier. Han har også ret, når han opfordrer til en diversificering af energikilderne og forsyningerne, en mere sikker og miljøvenlig energiproduktion og en mere effektiv energiudnyttelse.

Vi er til gengæld mere skeptiske over for begrundelsen. For det første fordi en stor del af de anførte grunde blot er en gentagelse af myterne om klimaændringer, som skyldes menneskeskabt kuldioxidemission. Imidlertid er der flere og flere videnskabsmænd, som sætter spørgsmålstegn - ikke ved klimaændringerne, for klimaet har altid ændret sig - men ved den globale opvarmning og CO₂-udslippets og menneskets skyld i denne forandring. Den noksom bekendte CCS-teknologi, CO₂-opsamling og -lagring, indtager en fremtrædende plads i betænkningen, men da man ikke rigtig kender de langsigtede risici forbundet hermed, fremstår den nærmest som et vidundermiddel.

For det andet kan ordføreren trods de sædvanlige, indpakkede hentydninger til, at medlemsstaterne har hovedansvaret for deres energivalg, ikke lade være med at påvirke dem. Der er nemlig ofret meget plads i betænkningen på kernekraft, som fortsat er et udpræget suverænt valg fra den enkelte medlemsstats side, og som ikke kan betragtes alene ud fra CO₂-emissionsvinklen.

Endelig nævnes globalisering overhovedet ikke som en faktor i overforbruget af fossile energibærere. Set fra denne synsvinkel er det ikke harmløst at prioritere international vareudveksling på bekostning af kortere, lokale og nationale forsyningsveje. Kommissionen har i årevis med sin ultraliberale handelspolitik, åbning af vores markeder for global konkurrence og afvisning af den mindste beskyttelse af vores erhvervsliv uanset begrundelsen i højeste grad bidraget til at skabe de problemer, den nu påstår at ville løse.

Roger Helmer (NI). - (EN) Hr. formand! Der er meget at rose i denne betænkning. Selvfølgelig indeholder den det rituelle knæfald for klimaændringshysteriet trods den stigende usikkerhed vedrørende den formodede sammenhæng mellem CO₂ og klimaet. I betænkningen anerkendes imidlertid også vigtigheden af at diversificere energiforsyningen og bruge fossile brændstoffer inklusive kul i energimikset. Behovet for energisikkerhed fremhæves, og i denne forbindelse peges der med rette på behovet for energieffektivitet, for fortsat brug af indenlandske ressourcer inklusive kul samt for atomkraft - både den nuværende brug af fission samt den vigtige forskning i fusion, der er det store håb for fremtiden.

Den mest bemærkelsesværdige faktor i energidebatten er den måde, hvorpå de Grønne og deres sympatisører klager over CO₂-emissioner, samtidig med at de modsætter sig den eneste generelle energiteknologi med lavt CO₂-udslip. Med oliepriser på 90 amerikanske dollars pr. tønde må hr. Harms efterhånden erkende, at atomkraft er den billigste, sikreste, reneste, mest bæredygtige og mest forudsigelige samt tilgængelige grundlastproducerende teknologi. Som min kollega hr. Vidal-Quadras har sagt, er bortskaffelsen af atomaffald blot et teknisk problem, som nu er løst.

Jan Březina (PPE-DE). - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil begynde med at kvittere for ordførerens arbejde. Han har udarbejdet en velafbalanceret og realistisk betænkning, som afspejler den seneste udvikling. Jeg værdsætter også Parlamentets initiativ, da denne er en af de få betænkninger, som beskæftiger sig med konventionelle energikilder.

Jeg er overbevist om, at fossile brændstoffer fortsat vil være en uerstattelig del af energimikset i de kommende årtier. Derfor skal de have behørig opmærksomhed. Vedvarende energikilder er vigtige, selv om de ikke kan erstatte konventionelle kilder. Som det fastslås i betænkningen, skal vi rette indsatsen mod udviklingen af nye teknologier, som gør det muligt at producere mere miljørigtig energi, såsom rene kulteknologier. I dag, hvor energiforbrug på den ene side er stigende, og der på den anden side mangler teknologier, som kan erstatte de eksisterende energikilder, kunne en alt for ensrettet indstilling til vedvarende energikilder paradoksalt nok accelerere medlemsstaternes afhængighed af energiimporter fra andre lande. Da energi er blevet den mest strategiske handelsvare, er debatten om en fuldstændig udskiftning af konventionelle kilder nok populær, men den er også meget uansvarlig.

Jeg ser det som en sejr for den sunde fornuft, at denne betænkning sætter tilstrækkelig fokus på atomkraft. Hvis strategien om at reducere CO₂-emissionsniveauet til noget i nærheden af nul er alvorligt ment, kan vi ikke afvise atomkraft, som uden tvivl er en af de reneste energikilder. Vi bør ikke stå alene i indsatsen for at reducere CO₂-emissionerne, men stræbe efter at overtale andre supermagter til at følge trop. Medmindre lande som USA, Kina og Indien tager lignende skridt, får de skridt, vi tager, ingen reel effekt på globalt niveau, da de højst kan dække en syvendedel af den globale CO₂-produktion.

Afslutningsvis vil jeg foreslå ordføreren at undersøge forskellene på kernereaktorer mere omhyggeligt. Der er ingen sammenligning mellem reaktoren, der eksploderede i Tjernobyl, og dem, der opføres i Tjekkiet.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Hr. formand, hr. kommissær! Hr. Reuls betænkning stiller det vigtige spørgsmål om, hvilken retning Europa og resten af verden bevæger sig i på energiområdet. Konflikterne fortsætter. Hvor længe kan vi leve med dem?

Der er intet enkelt alternativ til fossil energi på nuværende tidspunkt, selv ikke hvis vi gjorde alt, hvad vi kunne, for at spare langt mere energi, end vi gør nu. Ca. 37 % af vores energiforbrug stammer fra olie, 24 % fra gas og 16 % fra kul. Det betyder, at 77 % af vores energiforbrug kommer fra fossile brændstoffer. Vi ved, at Det Internationale Energiagentur anslår, at verdens energiforbrug vil stige med mere end halvanden gang om året. Forbruget af fossil energi forventes at stige med endnu mere, fordi de store udviklingslande har ringe tiltro til vindkraftanlæg. Udviklingslandene står for 70 % af stigningen i energiforbruget, og 30 % af den stigning stammer fra Kina. Forsyningerne af fossile brændstoffer er derfor ved at slippe op og forbruges af færre og færre lande.

Det vil tage årtier at ændre energisystemet. Tiden er ved at løbe fra os. Det er i virkeligheden et kapløb med tiden. Medmindre vi løser miljø- og energiproblemerne, kan vi ikke garantere freden.

Hvis jeg må nævne nogle handlingsområder: Vi har behov for intensiv forskning, produktudvikling og nye teknologier, og vi har også behov for at ændre adfærd. I Europa forsker vi ikke engang intensivt på området, selv om vi er på vej mod større afhængighed, højere priser og flere konflikter. Jeg har lige hørt, at USA bruger fem gange så mange penge på miljøforskning som EU. Hvordan kan det være, at den videnbaserede Lissabonøkonomi fungerer på den måde?

Til slut skal det siges, at energi også har en social dimension, da priserne er steget med 50 % på bare få år.

Anne Laperrouze (ALDE). - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Hr. Reuls betænkning er glimrende og grundig, og jeg ønsker ham tillykke med den. Imidlertid overrasker det mig, at kul indtager en så vigtig plads i betænkningen.

Visselig er kul en rig energibærer. Desuden er det den mest udbredte fossile energikilde på verdensplan. Men jeg betænkelig ved, at kul spiller en mere og mere fremstående rolle i elproduktionen. Det siges, at CO₂-opsamling og -lagring vil kunne løse problemet med de kulfyrede elværkeres drivhusgasudledninger. Jeg må tilstå, at jeg er skeptisk. Der findes kulfyrede elværker overalt i verden, men er det muligt at udstyre dem alle sammen med CO₂-opsamling? Hvordan vil man kunne dæmme op for CO₂-emissionerne med såkaldt rene, kulfyrede elværker? Efter træfyringens tidsalder, kulenergiens tidsalder og oliens tidsalder risikerer vi så ikke at vende tilbage til kullet tidsalder igen?

For at slutte af i en mere optimistisk tone vil jeg sige, at denne betænkningens stærke side er forslaget om at udarbejde en europæisk, strategisk energiteknologiplan. I denne plan bør der lægges vægt på den nødvendige diversificering af energikilderne med tidshorisont 2020, 2030, 2050 og den regionale anvendelse af ressourcerne.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). - (PL) Hr. formand! Kun en af de energikilder, der er nævnt i betænkningen, findes i større omfang i Europa - nemlig kul, både sten- og brunkul. De resterende energiråstoffer må vi hovedsageligt importere. Energiforbruget vil stige i takt med udviklingen. Indtil videre ved vi ikke, i hvor grad vi vil være i stand til at udvikle energiproduktionen fra vedvarende energikilder eller hydrogenbatterier, men også disse skal forsynes med energi. Til trods for store bestræbelser må man derfor ikke give for tidligt afkald på kul som en tilgængelig energikilde. Vi gør for lidt for at udvikle ren kulenergi. Vi skal investere mere i omformning af kul og skabe mere effektive kedler og generatorer. Vi skal bevare vores energisikkerhed, og et af dens elementer udgøres af kul, der er tilgængelig i næsten alle EU-stater. Vi kan ikke afvise vores naturlige rigdom.

Jeg vil sluttelig gerne lykønske Herbert Reul og hans samarbejdspartnere med den fremragende, afbalancerede betænkning, og jeg støtter den til fulde.

Alyn Smith (Verts/ALE). - (EN) Hr. formand, hr. kommissær! Det er godt at se, at De bliver hos os her i de sene nattetimer.

Vi har et enormt potentiale for vedvarende energi i Europa. I Skotland ved vi det bedre end de fleste. Som fr. Harms har sagt, har min gruppe en række problemer med de atomkraftvenlige aspekter af denne betænkning. Men jeg er selv af den opfattelse, at vi også skal forske i andre ikkeatomare energikilder og i måder til at forbedre dem.

Ifølge punkt 47 er CO₂-opsamling på eksperimentalstadiet, omend den er lovende, og i punkt 47 opfordrer vi Kommissionen til hurtigst muligt at forelægge klare politiske retningslinjer for fremme af forskning i CCS-teknologi. Hr. kommissær! Jeg er glad for at høre, at De vil gøre det. Det er vigtigt, fordi medlemsstaterne ikke vil gøre det, hvis det overlades til dem selv at bestemme.

I Skotland havde vi ved Peterhead et verdensledende forslag om et demonstrationsanlæg. På grund af politisk usikkerhed, der udelukkende skyldes, at regeringen i London ikke gjorde det til en prioritet, fortsætter projektet - i Californien.

Europa kan indtage en førerposition på dette område. Vi kan blive betydningsfulde på verdensplan med vores forskningspotentiale, men vi skal gøre en reel indsats. Jeg er glad for at høre, at denne betænkning har nogle idéer, som Kommissionen vil arbejde videre med.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). - (CS) Hr. formand! Jeg vil gerne give hr. Reuls betænkning 10 point. Det er en fortræffelig og velafbalanceret betænkning, som efter min mening er skrevet i tråd med Antoine de Saint Exupéry's ord om vores fremtid: Det er ikke vores opgave at forudse, med at gøre den mulig.

Betænkningen omtaler praktisk talt alle konventionelle energikilder, undtagen - måske for at stille Parlamentets grønne medlemmer tilfredse - ebonitstænger og rævehaler. Spøg til side. Jeg anerkender betænkningens dybtgående undersøgelse af de almindelige bestemmelser, som styrer energisektoren. Som professor Semjonovs historiske fund bekræfter, har de samme grundlæggende love galdt siden forhistorisk tid: På den ene side har mennesket forsøgt at nedbringe teknologiernes energiintensitet, mens det på den anden har stræbt efter at producere mere energi.

Som jeg ser det, er det i dag afgørende at få en effektiv kombination af energikilder og spredning af gasimporten. Vægten af det indre marked bør øges som en faktor for at garantere forsyningsstabilitet og -pålidelighed.

Det er naturligvis forbundet med miljörisici, som skal vurderes omhyggeligt. Ordføreren henviser eksempelvis til Nordpolens fastlandssokkel, som ifølge flere estimater indeholder op til 25 % af verdens nye gas- og olieklender.

Kommissionen vil uden tvivl blive bedt om at tage skridt til at reducere energiintensiteten pr. enhed af BNP. En anden vigtig opgave er at udfærdige en fornuftig teknologioverførselspolitik.

(Formanden fratog taleren ordet)

Ján Hudacký (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Tillad mig at lykønske hr. Reul med hans fremragende betænkning. Den giver et øjebliksbillede af tingenes tilstand omkring konventionelle energikilder og -teknologier, mens den samtidig, på en kompleks facon, stiller skarpt på mange aspekter ved brugen af dem, hvad angår både sikring af energiforsyninger og behovet for fortsat at nedbringe emissionerne.

Siden der er et øget behov for energi globalt, kan EU ikke tillade sig helt at udelukke fossile brændstoffer, da de spiller en vigtig rolle i den samlede energiproduktion, selv om reserverne fortsat svinder ind. Til trods for at EU i gennemsnit er forholdsvis effektiv til at producere energi fra disse konventionelle kilder, kunne nogle medlemsstater gøre meget mere for at indføre og støtte nye, mere effektive teknologier og udvikle nye og mere effektive samarbejdseenheder. Medlemsstaterne bør heller ikke sætte unødige hindringer i vejen for nye investeringer i brugen af fossile reserver gennem de mest avancerede teknologier.

Et andet spørgsmål, jeg gerne vil komme ind på, er kerneenergi. Som vi ved, udvikler kerneenergi stort set ingen CO₂-emissioner, og jeg er sikker på, at den før eller senere vil vinde indpas i selv de medlemsstater, der indtil videre har været imod kernekraft af ideologiske snarere end af praktiske årsager. Da nye teknologier,

såsom fjerdegenerationsreaktorer, er under konstant udvikling (selv i Rusland, fru Harms), er der nu udsigt til yderligere forbedringer inden for driftsikkerhed og sikker lagring af brugt nukleart brændstof.

Afslutningsvis vil jeg sige, at jeg værdsætter Kommissionens arbejde, som udviser et konkret skridt hen mod et mere åbent og objektivt syn på og vurdering af fordelene ved kerneenergi, hvilket har resulteret i initiativer, såsom det europæiske kerneenergiforum, åbningsmødet, der som nævnt i Parlamentet afholdes i Bratislava i november senere på året. Europa har længe manglet en permanent platform, hvor man kan diskutere og bidrage til udveksling af viden, information og holdninger. En sådan udveksling vil være nyttig for både eksperterne og offentligheden generelt, og jeg formoder, at den også vil være nyttige for de grønne.

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne kommentere to forhold. Det første er et, som jeg tror og håber, at der er bred enighed om. Det er synspunktet om, at konventionelle kilder samt konventionelle energiformer og teknologier fortsat vil spille en væsentlig rolle i fremtiden. Tanken om, at vi fuldstændig kan overgå til energi fra alternative kilder er illusorisk. Vi skal imidlertid gøre konventionel energiteknologi mere miljøvenlig - det er altafgørende - og vi skal også sikre, at konventionelle former for teknologi bliver mere effektive. Det er synspunkter, vi deler, og i denne henseende bakker vi kraftigt op om betænkningen.

Situationen er dog noget anderledes, hvad nuklear teknologi angår. Det er nødt til at stå fuldstændig klart, uden "hvis'er" eller "men'er", at hvert enkelt land kan vælge dets egne teknologiformer - med andre ord skal det kunne vælge nuklear teknologi til eller fra uden regres.

Et andet princip, der også skal være bred enighed om, er, at sikkerheden skal være i højsædet - ikke alene i energiproduktionsprocessen, men naturligvis også, når det gælder sikker lagring og, hvilket er meget vigtigt i dag, hvor betydningen af den globale dimension konstant vokser, ikkespredningen af nuklear teknologi, der kan anvendes til militære formål.

Jeg havde gerne set, at betænkningen havde sat mere fokus på disse spørgsmål. Vi har godt nok behandlet dem i andre betænkninger, og jeg mener, at Europa skal gå foran og være det bedst tænkelige eksempel på dette område. Uden hensyn til det, man kunne kalde den ideologiske holdning - om vi er for eller imod nuklear teknologi - skal sikkerheden være af altafgørende betydning. Jeg håber, at vi her i Parlamentet, og naturligvis også i Kommissionen, i stigende omfang vil sikre, at alle sikkerhedsspørgsmål, herunder ikkespredningen, står øverst på listen, ellers svigter vi vores ansvar over for menneskeheden og verdensfreden. Jeg håber, at dette budskab kommer tydeligere til udtryk i morgen i form af ændringsforslag, end det gør i hr. Reuls betænkning.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). - (BG) Hr. formand! Geopolitiske interesser og at opnå ligevægt, niveauet for teknologisk udvikling og dets betydning for økonomien udgør de nødvendige betingelser for, at vi giver atomenergi en ny chance for at blive en vigtig bestanddel af energimixet. Det er et meget vigtigt og aktuelt tema set i lyset af den heftige debat om klimaændringer, energiforsyningsikkerhed og alternativ energiproduktion.

I mit hjemland, Bulgarien, står atomkraftværket Kozlodui for 43 % af den samlede elproduktion og bidrager derigennem til en bæredygtig økonomisk udvikling i 2006. Selvfølgelig hører disse tal til perioden før nedlukningen den 31. december 2006 af atomkraftværkets enhed tre og fire. Analyser viser, at elforbruget på verdensplan vil blive fordoblet i de nærmeste årtier. I hele verden er 31 reaktorer under opførelse, og andre er i planlægningsfasen. Denne dynamiske proces viser, at der ydes en aktiv indsats for at finde løsninger på de moderne økonomiers problemer, for at levere billig og ren energi, overkomme klimaændringerne, overholde drivhusemissionskvoterne under Kyoto-protokollen, sikre forsyningsikkerheden og for at mindske afhængigheden af importeret gas og olie. Og hvis jeg husker rigtigt, at atomkraftværker producerer en tredjedel af elektriciteten i EU, vil jeg konkludere, at tiden nok er moden til en nuklear renæssance.

Vladimír Remek (GUE/NGL). - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Betænkningen skal have ros for at dække alle sektorer af energimixet og for at have lagt særlig vægt på konventionelle kilder. Der er så afgjort behov for at øge effektiviteten af fossile brændstoffer.

Jeg er dog overbevist om, at der er flere grunde til, at vi ikke kan undvære atomenergi. Bæredygtig udvikling, bevarelse af konkurrenceevne i den bredeste forstand, ægte miljøbeskyttelse og emissionsreduktion er blot nogle af grundene. Vi er endelig begyndt at diskutere atomenergi uden at lade følelserne løbe af med os, selv om det ikke afspejles i alle de stillede ændringsforslag og heller ikke i nogle af bidragene.

Jeg er derfor glad for at høre realistiske røster fra Kommissionen og andre EU-institutioner sige, at det selv i fremtiden er nødvendigt at inkludere atomenergi. I mange lande er atomenergi allerede en vigtig energikilde,

som medfører den meget omtalte opfattelse om energifafhængighed og -forsyningsikkerhed. Det ser endelig ud til, at vi ved at følge kvoter og procentdele ikke gør, hvad et tjekkisk ordsprog på en farverig måde betegner som at "kaste barnet ud med badevandet".

Alejo Vidal-Quadras (PPE-DE). - (ES) Hr. formand! Initiativbetænkningen, som vi skal stemme om i morgen, er Parlamentets tredje og sidste udkast til betænkning, der afrunder Parlamentets svar på den energiredegørelse, som Kommissionen udarbejdede i begyndelsen af året.

Vores kollega Herbert Reul har gjort et formidabelt stykke arbejde under hele debatten i udvalget. Han har udarbejdet en velfunderet, konsistent tekst, som til fulde omfatter de bekymringer, som hovedparten af parlamentsmedlemmerne har.

Fossile brændstoffer og atomenergi vil fortsat være kernen i vores energimix i lang tid fremover, og selv om vi har sat ambitiøse mål for den vedvarende energi, vil den ikke udgøre en betydelig del af energimixet i flere årtier. Derfor må vi ikke nedtone forskningsindsatsen eller udviklingen og innovationen af de konventionelle kilder, da opfyldelsen af vores forpligtelser hvad angår klimaændringer, forsyningsikkerhed og konkurrenceevne kræver, at vi opnår en mere bæredygtig brug af disse kilder.

Resultatet af udvalgets afstemning var fremragende, da det fremhævede de opnåede fremskridt inden for beherskelse af CO₂-opsamling, forbedring af energieffektivitet i elproduktionen, hvad syntetiske brændstoffer kan betyde for transport og den nukleare sektors konkurrenceevne.

Én gruppe her i Parlamentet har stillet næsten 40 ændringsforslag til den nukleare sektion i et forsøg på at få ændret alle målsætninger og realistiske referencer til nukleare brændstoffer til referencer til vedvarende energikilder. Jeg vil minde om, at der allerede er stemt om denne sag ved et tidligere plenarmøde, og jeg vil tillade mig at fortælle den pågældende gruppe, at det står den frit for at leve i en verden, der er adskilt fra virkeligheden, men at vi alle kommer til at betale prisen, hvis gruppens besættelse skulle gå hen og betyde, at dens argumenter får afgørende betydning. Hovedparten af Parlamentets medlemmer foretrækker at arbejde med kendsgerninger og bruge dem til at lave udkast til fornuftige politikker, som ikke får vores samfund til at bryde kollektivt sammen.

Atanas Paporizov (PSE). - (BG) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest lykønske ordføreren, hr. Reul, med hans objektive og afbalancerede betænkning. En af betænkningens største styrker er dens klare overblik over de konventionelle energikilders rolle, behovet for at effektivisere anvendelsen af dem ved hjælp af nye teknologier, at sikre EU's energisikkerhed med størst mulig overholdelse af de bæredygtige udviklingsmålsætninger og kampen mod klimaændringerne. Jeg støtter konklusionen om, at de voksende investeringer i energiteknologier på europæisk og nationalt niveau ikke alene bidrager til at opfylde EU's energimålsætning, men også til at forbedre Unionens evne til at eksportere anlæg i overensstemmelse med de højere effektivitets- og sikkerhedsstandarder.

Jeg vil gå nærmere ind på det afsnit i betænkningen, som behandler atomenergi. Ikke alene fordi atomenergi spiller en stor rolle i elproduktionen fra konventionelle kilder, men også fordi det er altafgørende, at produktionen af atomenergi overholder de højeste nukleare sikkerhedsstandarder. I den henseende er støtten til Kommissionens opfordring om at introducere fælles referenceniveauer for nuklear sikkerhed i EU et essentielt punkt i betænkningen. Jeg vil understrege det faktum, at Bulgarien, som påtænker at opføre et nyt atomkraftværk, er meget tilfreds med den øgede rolle, som EU spiller i overholdelsen af høje nukleare sikkerhedsstandarder samt i skabelsen af gunstige investeringsbetingelser for disse storstilede projekter, som kræver store finansielle, materielle og intellektuelle ressourcer. EU's arbejde, herunder den europæiske gruppe på højt plan om nuklear sikkerhed og affaldshåndtering og det eksisterende kerneenergiforum, vil bidrage til, at atomenergi inkorporeres i EU's politik på en mere objektive måde.

Markus Pieper (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Selv om det er nødvendigt at vedtage lovforslag for at bekæmpe klimaændringer og fremme vedvarende energi, er det ekstremt vigtigt, at Parlamentet også tager hånd om de konventionelle energikilders fremtid. Reul-betænkningen fremhæver kul og atomkrafts enorme betydning for den regionale økonomi. Alene i kulminedrift er der 300.000 europæiske job. Kraftværker og skatteindtægter udgør en yderligere økonomisk styrke. Omkring 60 % af vores elproduktion er baseret på europæisk kul eller atomkraft. Vi skal naturligvis øge disse energikilders effektivitet og sikkerhed, men vi skal selvfølgelig også beskytte miljøet ved at udarbejde yderligere juridiske bestemmelser til regulering af bl.a. kulstofemissioner.

På den anden side må vi ikke stramme lovskruen så meget, at kul mister dets internationale konkurrenceevne. Det er et faktum, at vedvarende energikilder ikke vil være i stand til at vokse så hurtigt, som man kunne

ønske. Vi er truet på vores uafhængighed, hvad angår vores udenrigspolitik og vilkårlige handlinger fra energileverandørerne. Vi kan kun undgå denne trussel i fremtiden med et strategisk energimix, som også indeholder kul og atomkraft.

Andres Tarand (PSE). - (ET) Hr. formand! Hvis klimaændringerne skal bringes under kontrol, er det vigtigt at nedbringe kulstofemissionerne fra afbrændingen af fossile brændstoffer til omkring nul. Men for at forebygge og dæmpe de uønskede effekter af klimaændringerne må vi handle nu. Ren kulteknologi kan vise sig at være muligt, men vi kan ikke fæste al vores lid til den på nuværende tidspunkt. EU må nedbringe de aktuelle drivhusgasemissioner markant, og det skal forblive hjørnестenen i vores klimapolitik. Jeg er glad for, at EU's Midlertidige Udvalg om Klimaændringer for nylig har lagt en stærk linje for vores forhandlinger på Balikonferencen om klimaændringer i december.

Hvad ren kulteknologi angår, kan der selvfølgelig afsættes flere midler til den nødvendige forskning, da der skal forskes på området. Vi kan dog ikke vente i årtier på forskningsgennembrud uden at gøre noget som helst andet, og derfor må vi her og nu koncentrere os om foranstaltninger, der kan gennemføres øjeblikkeligt, nemlig at nedbringe CO₂-emissioner, tage energibesparende foranstaltninger og generelt gå over til vedvarende energikilder.

Afstemningen i ITRE-udvalget har betydet, at der er lagt for stor vægt på atomenergi i Reul-betænkningen, og der har været for lidt omtale af vedvarende energi. Derfor støtter jeg fuldt ud de stillede ændringsforslag, da de medvirker til at afbalancere betænkningen. Jeg vil navnlig opfordre til at støtte de stillede ændringsforslag, som anbefaler, at Kommissionen sætter vedvarende energi øverst på dagsordenen i dens egen strategiske energiteknologiplan for EU.

Vladimir Urutchev (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Først må jeg rose hr. Reul for på behændig vis at have styret sin betænkning gennem omkring 200 ændringsforslag på udvalgsniveau, så Parlamentet præsenteres for en meget afbalanceret, sammenhængende og ærlig betænkning, der er yderst relevant for de udfordringer, vi står over for i dag og fremover. Mange af disse forkastede ændringsforslag er dukket op igen i sidste øjeblik, og vi må atter forkaste dem på plenarmødet. Disse ændringsforslag skader ikke kun betænkningen - i sidste ende skader de det miljø, som nogle af forslagene hævder at gavne.

Det er helt bevidst, at jeg bruger ordet "ærlig", fordi hr. Reul har brugt rigtige ord som "kul" og "nuklear" i stedet for at skjule fakta bag almindeligheder for noget, der måske eller måske ikke er bæredygtigt eller vedvarende, og det er klart, at vi fortsat vil være afhængige af at afbrænde fossile brændstoffer i de kommende generationer. Selvfølgelig støtter vi vedvarende energikilder. Det gør vi, fordi de giver os nødvendig og ren energi. Men i de fleste medlemsstater kan vedvarende energi hverken opfylde vores miljømål, vores voksende energibehov eller vores behov for at forblive konkurrencedygtige på de globale markeder. Som ansvarlige politikere skal vi kassere fortidens dogmer og erkende, at alle rene teknologier spiller en rolle. Vi skal ganske enkelt bevare og fremme den nukleare andel - og vi vil fortsat ikke gøre nok. I mit hjemland, Bulgarien, blev vi uden grund påbudt at lukke 2.000 MW sikker og ren atomkraft.

Joan Calabuig Rull (PSE). - (ES) Hr. formand! På trods af de ambitiøse mål, vi har sat os, er vi tilsyneladende alle enige om, at konventionelle energikilder fortsat vil være en vigtig del af vores energimix. Derfor vil også atomenergi fremover spille en vigtig rolle, da den stadig er nødvendig for at garantere forsyningsikkerheden og -stabiliteten i mange lande.

Til det formål er det fornuftigt at udføre forskning på de områder, hvor atomenergiens svagheder er mere tydelige, såsom sikkerhed eller håndteringen af affald, men vi skal holde os for øje, at betænkningen klart støtter tanken om, at atomenergi falder ind under medlemsstaternes enekompetence, som hr. Reul bemærkede indledningsvis.

Nogle synes dog at have til hensigt at betro Europas fremtid næsten udelukkende til atomenergi og gøre udviklingen af vedvarende energi, højere effektivitet og forskning sekundær. Der er en mindre detalje, som vi bør fundere over: Hvad er offentlighedens syn på denne sag?

Vi har i høj grad taget den praktiske situation i betragtning, men vi skal selvfølgelig have en tydelig prioritering, og i den henseende skal det bemærkes, at betydningen af den strategiske energiteknologiplan for EU, som Kommissionen snart sender til os, er et meget vigtigt aspekt i denne forbindelse.

Vi mener, at de primære mål skal være at nedbringe prisen på vedvarende energi, øge bygningers, industriens og transportmidlers energieffektivitet og videreudvikle teknologier med lavt CO₂-udslip. Europa og

medlemsstaterne bør sætte disse målsætninger højt på dagsordenen i udarbejdelsen af en fremtidig energipolitik.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Hr. formand! Den samlede energiproduktion i EU fordeler sig på forskellige energikilder: 31 % atomenergi, 29 % kul, 19 % gas, 14 % diverse former for vedvarende energi og 5 % olie.

I Rumænien oprinder 13,5 % af energiproduktionen fra olie, 15,3 % fra kul og koks og 5,9 % fra hydroelektrisk og elektrisk kernekraft. Hvad angår atomenergi, er sikkerheden og navnlig en passende affaldsbehandling altafgørende. De nukleare Generation IV-energisystemer sikrer en bedre behandling af samt en nedsat mængde nukleart affald. Ikke desto mindre bør behandlingen af det vand, der bruges til at nedkøle reaktorerne, være et ekstremt vigtigt element i miljøbeskyttelsen. Derfor bør alle lande, der producerer atomenergi, investere i sikkerhed og behandling af radioaktivt affald. Sortehavsregionen er særdeles vigtig for spredningen af EU's energikilder. Regionen har ikke alene en strategisk betydning for transporten af kulbrinter fra Det Kaspiske Hav-regionen til EU, men også for de kulressourcer, som forekommer i Rumænien, Bulgarien, Tyrkiet, Ukraine og Rusland. Det er vigtigt for kulindustrien at sikre medarbejdernes arbejdsmiljø og helbred. Så længe kul er en energikilde, er det vigtigt at foretage de nødvendige investeringer for at skabe sikkerhed på arbejdspladserne.

Edit Herczog (PSE). - (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil lykønske ordføreren og alle skyggeordførerne. Det er en af betænkningens særlige bedrifter, at Europa-Parlamentet uden skyggen af tvivl har indset og accepteret, at ideologiske betæneligheder ikke må tilsidesætte miljømæssige og økonomiske nødvendigheder. Netop dette har nogle af de nuværende medlemsstater forsøgt i løbet af de sidste 50 år, men, som vi ved, uden held. I 1956 opgav Ungarn den nyttesløse politiske forestilling om, at landet kunne klare sig med jern og stål. Heldigvis har EU ikke været nødt til at gå til sådanne ekstremer for at indse og anerkende, at vi får behov for al vores viden og alle vores ressourcer, hvis vi skal opfylde vores energibehov på forsvarlig vis i det 21. århundrede. Dette kræver den størst mulige spredning, både hvad angår energikilder og -teknologier. Ideologi må ikke afgøre, hvilket fundament Europas energiforsyning skal hvile på om 10, 20 eller 50 år - det skal videnskaben afgøre. Politikernes rolle er at kræve sikkerhed, koordinere kilderne og øge offentlighedens accept. Jeg ønsker os alle - som de ungarske minearbejdere ville sige - "jó szerencsét", gid vi må komme helskindet gennem dagen!

Andris Piebalgs, medlem af Kommissionen. - (EN) Hr. formand! Som tidligere nævnt er dette den tredje betænkning om Kommissionens beslutning samt Det Europæiske Råds efterfølgende beslutning. Betænkningen af Vidal-Quadras har hjulpet os med at udarbejde pakken om det indre marked. Thomsen-betænkningen får en enorm indflydelse på vores forslag om vedvarende energikilder. Jeg kan også love, at vi meget nøje vil følge afstemningen om Reul-betænkningen, fordi resultatet af den betænkning vil påvirke tilgangen til CCS - først og fremmest lovforslaget og også betænkningen - og også vores strategiske energiteknologiplan og vores fremtidige politik, for så vidt som Euratom-traktaten giver os et mandat vedrørende atomkraft. Derfor vil Kommissionen meget nøje følge denne afstemning.

Samtidig vil jeg gerne fremhæve et par punkter. Det blev nævnt, at vi skal modernisere energisektoren. Hvis jeg her i 2007 tænker tilbage på den første forhandling i 2004, synes jeg, at vi er nået langt. Forsyningssikkerhed og klimaændringer er bestemt tæt forbundne med måske bare én stor forskel på nuværende tidspunkt, hvilket er omkostningerne til kulstofsekvistrering, men olieprisudviklingen vil sikkert hjælpe.

De vejrmæssige udfordringer blev også nævnt. Vi investerer ikke i de fornødne ressourcer. Vi skal virkelig vælge vores prioriteter. Uden massive investeringer i forskning og udvikling i energisektoren får vi ingen succes. Efter min mening var treårsforhandlingen meget gavnlig for at berede jorden. Men nu er det virkelig på tide at tage fat på problemerne. Hvordan kan man f.eks. hævde, at nogle medlemsstater er afhængige af tredjelande, når strukturfondene overhovedet ikke bruges til energi og næsten ikke bruges overhovedet!

Jeg vil også sige, at de nationale budgetters andel til forskning og udvikling er lille. Dette er således de centrale emner, der skal behandles. Jeg er bange for, at der ikke går lang tid endnu, før vi får alvorlig uro på markedet. Vi er derfor nødt til at handle nu ud fra det grundlag, som Parlamentet hidtil har arbejdet ud fra.

Der blev også nævnt et bestemt emne: at vi har brug for tilstrækkelige energiressourcer. Tilstrækkelige ressourcer kræver energiefterforsørgelsesforvaltning. Her har Parlamentet atter foretaget sig noget, og Kommissionen har foretaget sig noget, og samtidig skulle jeg indlede 12 overtrædelsesprocedurer for manglende kommunikation af energieffektivitetshandlingsplaner, der er grundlaget for en indsats vedrørende energiefterforsørgelse.

Hvad angår efterspørgsel og afhængighed af tredjelande, er det også noget, som vi skal overvinde. Jeg synes, at Saryusz-Wolski-betænkningen var et modigt forsøg herpå. Hvis en medlemsstat afpresses af en leverandør, skal den tage bladet fra munden. Den primære årsag er den, at vi har en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), der kan skabe det nødvendige grundlag for en fælles indsats, og jeg tror, at ethvert land, der har det fornødne mod til at afpresse et af EU-landene, vil tænke sig om en ekstra gang eller helt opgive afpresning, hvis det nævnes og diskuteres i Rådet.

Den sidste del af mit indlæg handler om atomkraft. Det er helt klart at energimikset under reformtraktaten hører ind under den nationale beslutningstagning. Det betyder, at beslutningen om atomkraft skal træffes af de enkelte medlemsstater. Men man må også forstå, at omstændighederne nu helt klart kræver, at den gældende lovgivning skal sikre gennemsigtighed og forudsigelighed, fordi det er en meget langsigtet investering.

Hr. Swoboda nævnte også ikkespredningsspørgsmål. Vi ser på dem, men efter min mening er det helt klart, at FUSP er en prioritet, og at Euratom skal fylde op og hjælpe til. Det er helt sikkert FUSP, der skal styre vores ikkespredningsaktiviteter.

To meget konkrete svar. For det første Mochovce. Selskabet Slovenské Elektrárne har bestemt tilkendegivet, at det agter at opføre et atomkraftværk. Det er en VVR-reaktor 440/213, men den er ikke af Chernobyl-typen. Kommissionen agter i henhold til Euratom-traktatens artikel 41 at udarbejde en udtalelse, der fuldt ud tager hensyn til alle udfordringerne fra denne beslutning. Det kommer til at tage tid, men De kan være sikker på, at Kommissionen vil foretage den rigtige vurdering, og at den ikke vil tøve, hvis vi har nogen som helst tvivl om udstyrets sikkerhed.

Med hensyn til spørgsmålet om her i Parlamentet at diskutere lukningen af nogle af de nukleare enheder, tror jeg ikke, at en forhandling om dette spørgsmål vil være frugtbar. Emnet blev vedtaget af de eksperter, der udførte det forberedende arbejde. Det blev diskuteret på politisk plan, og det blev vedtaget på regeringsniveau og beseglet af en folkeafstemning i alle medlemsstaterne inklusive de lande, hvori de pågældende reaktorer befinder sig. Lad nu være med at tage dette emne op igen, da det afleder os fra den fremtidige udvikling. Disse reaktorer vil under ingen omstændigheder få grønt lys til at forlænge deres driftstid. Det er et blindspor. De må forstå, at der ikke bliver nogen udvikling.

Jeg ved, at De måske har personlige synspunkter herom, men der bliver bestemt ikke nogen udvikling - i det mindste ikke fra Kommissionens side. Udtalelsen er udformet. Den blev vedtaget på demokratisk vis, og lad os nu bevare og ære dette tilsagn.

Jeg sætter stor pris på den betænkning, der er udarbejdet. Det er en meget vanskelig betænkning, og jeg synes, at den har ramt den rette tone. Jeg håber, at afstemningen vil hjælpe os med at afslutte det dokument, vi skal udarbejde ved årets udgang.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 24. oktober.

18. Rådgivende organ for statistisk styring - Rådgivende udvalg for statistisk information (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

- betænkning af Sharon Bowles for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om nedsættelse af Det Rådgivende Organ for Statistisk Styring på Europæisk (http://ec.europa.eu/prelex/liste_resultats.cfm?CL=pl&ReqId=0&DocType=COM&DocYear=2006&DocNum=0599 - C6-0348/2006 - <http://www.europarl.eu.int/oeil/FindByProcnum.do?lang=2&procnum=COD/2006/0199>)
(<http://www.europarl.eu.int/sides/getDoc.do?type=REPORT&reference=A6-2007-0327&language=PL&mode=XML>)
) og

- betænkning af Ieke van den Burg for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om nedsættelse af et europæisk rådgivende udvalg for Fællesskabets politik for statistisk information (http://ec.europa.eu/prelex/liste_resultats.cfm?CL=pl&ReqId=0&DocType=COM&DocYear=2006&DocNum=0653 - C6-0379/2006 - <http://www.europarl.eu.int/oeil/FindByProcnum.do?lang=2&procnum=COD/2006/0217>)

)
(<http://www.europarl.ep.ec/sides/getDoc.do?type=REPORT&reference=A6-2007-0328&language=PL&mode=XML>)
).

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. - (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! I 2005 iværksatte Kommissionen med opbakning fra Rådet og Parlamentet en proces for at reformere den statistiske styring i EU med det formål at styrke uafhængigheden, integriteten og ansvarligheden hos nationale statistikinstitutter i alle medlemsstater i Unionen, og selvfølgelig for Eurostat, det europæiske statistiske kontor.

Det første skridt i denne proces var vedtagelsen af adfærdskodeksen for europæiske statistikker i maj 2005. Gennemførelsen af denne kodeks resulterede i et tættere samarbejde mellem Eurostat og de nationale statistikinstitutter samt i en øget pålidelighed af statistiske data indsamlet til mange formål. Jeg vil især henvise til et forhold, som har været genstand for debat her gennem årene, nemlig proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud i det offentlige.

Da Kommissionen foreslog adfærdskodeksen, foreslog den samtidig, at der som modvægt til det selvregulerende fokus skulle oprettes et indberetningssystem for at føre tilsyn med, at kodeksen blev overholdt. Det gav anledning til idéen om at oprette et eksternt og uafhængigt rådgivende organ, som skal spille en aktiv rolle i at overvåge, om adfærdskodeksen gennemføres i hele det europæiske statistiske system.

Samtidig bemærkede Kommissionen, at det var hensigtsmæssigt at evaluere Det Europæiske Rådgivende Udvalg for Statistisk Information på det Økonomiske og Sociale Områdes aktivitet og sammensætning med det formål at gøre udvalget mere effektivt og give det mulighed for at spille en mere strategisk rolle. Økofin-rådet, og mere generelt de nationale statistikmyndigheder, tog imod begge forslag, og Kommissionen gennemførte dem som et samlet forslag i oktober sidste år. Disse forslag debatterer vi i dag med udsigt til - og jeg håber, vi her vil få afklaret, om De er enig med mig - at de vedtages ved førstebehandling.

Til det formål vil jeg specielt lykønske de to ordførere, fru Bowles og fru Van den Burg, med deres arbejde og med betænkningernes kvalitet.

Forløbet omkring at styrke den europæiske statistiske styring suppleres af et nyt Kommissionsforslag, som blev vedtaget for få dage siden, den 16. oktober, og som har til formål at revidere bestemmelsen om produktion af europæiske statistikker. Det forslag skal også godkendes af Rådet og Parlamentet under den fælles beslutningsprocedure, og vi vil derfor have mulighed for at debattere det igen her i de kommende måneder.

Disse initiativer vil give Unionen et moderne, pålideligt og effektivt europæisk statistisk system, som vil kunne øge befolkningens tillid til officielle statistiske data. Jeg vil endnu en gang henvise til de debatter, vi ofte har haft i Parlamentet i de senere år, om betydningen af pålidelige finanslovsdata eller pålidelige data for andre nationale statskonti, BNP osv., eller behovet for et prisindeks, som befolkningen kan have fuld tiltro til.

Hvad angår de betænkninger, som vi debatterer i aften, vil jeg blot påpege, at det set fra vores synspunkt ville have været at foretrække, hvis der var større respekt for den institutionelle balance som udlagt i det første forslag, hvad angår udnævnelsen af medlemmer til Det Rådgivende Organ for Statistisk Styring på Europæisk Plan samt udarbejdelse af udkast og udsendelse af organets betænkninger. Under alle omstændigheder anerkender Kommissionen, at ændringsforslagene til det originale forslag utvivlsomt er vigtige. De støttes af Rådet og Parlamentet, og de ændrer ikke ved vores originale forslags substans.

I det lys vil jeg, før jeg slutter af, gentage min tak til ordførerne og til Økonomi- og Valutaudvalget for deres storartede arbejde og for den uafbrudte støtte til Kommissionens arbejde for at modernisere vores statistiske system samt at gøre det mere pålideligt og robust.

Sharon Bowles (ALDE), ordfører. - (EN) Hr. formand! Denne beslutning vedrører nedsættelsen af Det Rådgivende Organ for Statistisk Styring på Europæisk Plan. Statistikker anvendes af medlemsstaterne, af EU, internationalt og af mange andre interessenter til en lang række formål. De anvendes f.eks. af Den Europæiske Centralbank til økonomiske analyser. Gennem Eurostat udarbejder Kommissionen statistikker på baggrund af informationer fra medlemsstaterne.

For et par år siden blev der sat spørgsmålstegn ved troværdigheden af de statistikker, som nogle af medlemsstaterne indleverede til EU's institutioner, og det stod klart, at der var behov for en eller anden form for kvalitetskontrol. Som kommissæren har sagt, blev der følgelig udarbejdet en adfærdskodeks for statistiske procedurer. For at kontrollere konsistensen og overholdelsen af denne adfærdskodeks kontrolleres de enkelte nationale statistiske kontorer gennem peer-gruppe-evalueringer, der involverer en anden medlemsstat samt

Eurostat. Som en yderligere kontrol foreslog man også indførelsen af et uafhængigt rådgivende organ på højt plan. Det er dette organ - der nu hedder Det Rådgivende Organ for Statistisk Styring på Europæisk Plan - der er genstand for dette forslag.

Det er rimeligt at sige, at der for alle er et følsomt emne, hvor påtrængende organets rolle kan være. Jeg er det nuværende portugisiske formandskab og før det det tyske formandskab såvel som Kommissionen taknemmelig, fordi de ærligt har berettet om denne følsomhed. Parlamentet var naturligvis fast besluttet på, at organet skulle være mere end en blåstempling af Kommissionens rapport. Vi er imidlertid nået til enighed om et afbalanceret og bæredygtigt forslag, der medtager de fleste af Parlamentets ændringsforslag i en eller anden form. Jeg er særligt tilfreds med, at vi har kunnet opnå enighed med Rådet om at tilskynde til en dialog ikke kun mellem organet og Udvalget for Det Statistiske Program samt det europæiske rådgivende udvalg for statistik men også med medlemsstaternes interesseorganer.

Organet vil rapportere til Parlamentet og Rådet, og rapporten vil indeholde en vurdering af deres gennemførelse af adfærdskodeksen i det europæiske statistiske system under ét. Organet vil også rådgive Kommissionen om passende foranstaltninger til at fremme gennemførelsen af adfærdskodeksen, da den vedrører Eurostat og det europæiske statistiske system som helhed betragtet. Det vil også rådgive om videreformidling af adfærdskodeksen til brugere og dataleverandører samt om ajourføring af adfærdskodeksen. Der er også medtaget foranstaltninger til sikring af organets uafhængighed og Parlamentets engagement i udnævnelserne. Efter høring af Kommissionen udvælger Rådet en formand til organet, som Europa-Parlamentet skal godkende. Parlamentet og Rådet udpeger hver tre medlemmer af organet. Formanden må hverken være beskæftiget ved en medlemsstats statistiske kontor eller ved Kommissionen, og vedkommende må ikke have beklædt en sådan post inden for de seneste to år. Vi overvejede lignende udelukkelsesbestemmelser for alle medlemmer men det er ikke praktisk anvendeligt. Vi har imidlertid tilføjet et krav om, at organets medlemmer skal supplere hinanden med hensyn til færdigheder og erfaring. Hvis ikke vi formår at finde den rette balance, skal organet selv kunne vurdere det, og der er en revisionsklausul efter tre år. Det skulle give organet og andre tilstrækkelig tid til at vurdere, om procedurerne fungerer effektivt, eller om der skal foretages ændringer, og det skal være en seriøs revision.

Parlamentet, det portugisiske formandskab og Kommissionen har haft en meget effektiv dialog om dette dokument, og jeg takker dem herfor. Jeg er glad for at kunne føre dette forslag igennem under førstebehandlingen med støtte fra skyggeordførerne, som jeg også takker.

Ieke van den Burg (PSE), ordfører. - (EN) Hr. formand! Først har jeg to indledende bemærkninger. Det ene handler om, at statistikker tydeligvis ikke er et specielt sexet emne, og at det altid placeres sidst på dagsordenen. Men jeg er en smule foruroeligt over, at der findes politikere, medlemmer af Europa-Parlamentet og andre, der ofte klager over leveringen af statistikker. Men hvis der så er mulighed for virkelig at forbedre noget, så er de ikke aktivt involveret i at forbedre situationen.

Min anden bemærkning er den, at jeg håber, at kommissæren i det mindste vil værdsætte, at vi har denne forhandling. Fr. Bowles og jeg har sagt, at vi ikke finder det nødvendigt med forhandlingen. Men det er vigtigt at understrege det faktum, at De *har* gjort noget med hensyn til statistik, og at emnet fortjener nogen opmærksomhed. Så forhåbentlig vil De ikke klandre os for at have holdt Dem i mødesalen på dette sene tidspunkt.

Dernæst vil jeg lykønske Dem med Deres meget konkrete foranstaltninger vedrørende de statistiske problemer, der har vist sig flere gange på det seneste. Jeg ved, at De var nødt til at gøre det inden for den politiske bevægelsesfrihed, De har fået fra Rådet, fordi vi ved, at Kommissionen ikke kan tvinge medlemsstaterne til at oprette uafhængige statistiske kontorer og bestemme, hvordan de skal arbejde og håndtere tal og data.

De ministre og medlemmer af Europa-Parlamentet, der kommer med de kraftigste og mest vedholdende klager over den manglende pålidelighed i andres tal, er de samme personer, der ikke ønsker, at andre skal blande sig i deres affærer og krænke deres autonomi og deres håndtering af statistikker. Det er det problem, De skal forholde Dem til.

Men i denne forbindelse var det efter min mening klogt af Dem, hr. kommissær, at benytte en pragmatisk bottom-up metode, at sætte fokus på ekspertgennemgange og en adfærdskodeks og at reformere forvaltningsstrukturen for det statistiske system ved at skabe et nyt forvaltningsorgan, hvilket fr. Bowles talte om, og ved at reformere det eksisterende Europæiske Rådgivende Udvalg for Statistisk Information på det Økonomiske og Sociale Område (CEIES), der beskæftigede sig med økonomiske og sociale statistikker, til et mere strømlinet og mindre rådgivende udvalg med et bredere mandat.

I vores betænkninger har fr. Bowles' og jeg forsøgt at forbedre dette yderligere og styrke Kommissionens tilgang. Samtidig har vi også - i overensstemmelse med Deres forslag - sikret os, at disse to nye organer i den europæiske familie kan fungere ordentligt og med mere uafhængighed fra Kommissionen og Eurostat.

Det har måske ikke været helt i overensstemmelse med Kommissionens intentioner. Jeg vil imidlertid udtrykke min påskønnelse af, at Generaldirektøren for Eurostat meget generøst har accepteret det faktum, at vi fjernede hans stemmerettigheder i det system, vi udarbejdede.

Jeg vil også takke det portugisiske formandskab samt fr. Cordeiro for hendes meget effektive ledelse af Rådets arbejdsgruppe og for den måde, hvorpå hun nåede til enighed med os om dette emne under førstebehandlingen. Det var en yderst effektiv og meget tids- og bureaukratibesparende procedure. Så hr. Hans-Peter Martin, der også har bedt om ordet, kan se et eksempel på, hvordan vi kan handle på en meget effektiv måde med denne form for fælles beslutningstagning.

Jeg vil gerne ganske kort opridse nogle elementer af det statistiske organ, hvilket jeg vil gøre skriftligt. Hvis De læser dokumentet, kan De se, hvor vi har foretaget ændringer, så det vil jeg ikke gentage her, men jeg vil fastholde mit ønske om, at disse to organer virkelig vil bringe bevidsthed og forbedringer ind i de statistiske systemers funktion, og at de vil hjælpe os med at få pålidelige tal og basere vores økonomiske aktiviteter på pålidelige data.

Jean-Paul Gauzès, for PPE-DE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Forbedringen af EU's statistiksystem er et led i den overordnede plan om Fællesskabets økonomiske styring og navnlig tilpasningen af stabilitets- og vækstpagten. Jeg deler Kommissionens og medlemsstaternes ønske om at forbedre de statistiske datas kvalitet. Jeg mener nemlig, at bestemmelsen af et uforholdsmæssigt stort underskud bl.a. afhænger af dataenes pålidelighed. Hvis dataene ikke er pålidelige, svækkes stabilitets- og vækstpagten i sin helhed.

Fleksibiliteten for pagtens gennemførelse efter reformen vedtaget på Rådets møde i marts 2005 kræver til gengæld, at tallene er ubestridelige og verificerbare. Denne pålidelighed er ligeledes væsentlig i den nuværende situation med euroområdet udvidelse. Man må tage ved lære af sine fejltagelser! EU har tidligere været nødt til at revidere statistikkerne over en medlemsstats budgetunderskud og gæld. Nu ønsker flere medlemsstater at tiltræde euroområdet, og mængden af statistiske data, som skal behandles, og antallet af partnere vil vokse.

Den foreslåede forbedring af EU's statistiksystem går ud på at imødekomme de fremførte, berettigede betænkeligheder ved kontrollen med de af medlemsstaterne udleverede data og disses gyldighed. Vi må undgå, at mistænksomheden skæmmer hele det statistiske system og sætter Eurostats effektivitet i miskredit med hensyn til kontrol af de af medlemsstaterne opgivne budgetdatas gyldighed.

Derfor bifalder jeg reformen, som medfører nedsættelse dels af et europæisk rådgivende udvalg for Fællesskabets politik for statistisk information dels af et rådgivende organ for statistisk styring på europæisk plan, som vil være i stand til at spille en aktiv rolle i kontrollen med gennemførelsen af adfærdskodeksen i hele det europæiske statistiksystem.

Jeg støtter naturligvis vores to fortræffelige ordføreres forslag.

Wolf Klinz, for ALDE-Gruppen. - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Som kommissæren allerede har påpeget, er statistik af afgørende betydning for både EU og medlemsstaterne på mange politikområder. Hvis vi skal undgå forkerte beslutninger og uønskede udviklinger, skal statistikkerne være meningsfulde, pålidelige, ikke åbne for fortolkning og dermed også sammenlignelige. Det har desværre ikke altid været tilfældet. Derfor hilser jeg oprettelsen af Det Europæiske Rådgivende Statistiske Udvalg og Det Rådgivende Organ for Statistisk Styring på Europæisk Plan velkommen. Jeg håber, at Parlamentets ændringsforslag vil udstyre begge organer med den nødvendige kompetence.

Jeg vil for det første understrege, at Det Europæiske Rådgivende Statistiske Udvalg vil være uafhængigt, og at alle interessentgrupper vil være repræsenteret i udvalget. Udvalget vil have langt færre medlemmer end dets forgænger, Det Europæiske Rådgivende Udvalg for Statistisk Information på det Økonomiske og Sociale Område (CEIES), og sænkningen fra 79 til 24 medlemmer vil gøre udvalget betydeligt mere effektivt. Jeg er glad for, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bliver et stemmeberettiget medlem af det rådgivende udvalg, mens generaldirektøren for Eurostat kun er blevet tildelt et medlemskab, der ikke giver stemmeret. Dette understreger udvalgets uafhængighed.

For det andet er Det Rådgivende Organ for Statistisk Styring på Europæisk Plan et nyttigt supplement til det rådgivende udvalg. Organet vil overvåge og, håber jeg, aktivt fremme anvendelsen af adfærdskodeksen i alle europæiske statistiske anliggender.

Man kan kun håbe, at brugernes behov med hjælp fra disse to organer vil have større betydning for det statistiske arbejdsprogram, og at adfærdskodeksen vil blive så rodfæstet, at bevidst eller fejlagtigt leveret misinformation eller upræcise data vil høre fortiden til.

Jeg vil slutte af med at takke begge ordførere for deres arbejde og villighed til ærligt og konstruktivt at diskutere omstridte punkter.

Mieczysław Edmund Janowski, for UEN-Gruppen. - (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke fru Bowles og fru van den Burg for de udarbejdede betænkninger.

Vi skal være klar over, hvilken rolle det europæiske statistiske system spiller. Det er måske det bedste i verden. Her handler det ikke blot om gennemskueligheden af talopsætninger, tabeller eller grafer. Det vigtigste er, at de statistiske data er troværdige og fuldstændige, og det gælder både på fællesskabs- og medlemsstatsplan samt - hvilket jeg gerne vil understrege - regionsplan. Det er nødvendigt at sikre dataenes kontinuitet og tilgængelighed. Jeg vil gerne tilføje, at alene statistiske data, der indsamles og ordnes på den samme måde - i overensstemmelse med principperne for matematisk statistik - kan være pålidelige og gennemskuelige, og de vil ikke blive påvirket af kortsigtede interesser eller flygtige prioriteter. Min erfaring fra regionalpolitik vidner entydigt om denne fare.

Vi skal derfor være tilfredse med, at vi har et statistisk EU-program for 2008-2012. Vi har behov for tilstrækkelig mange penge til at gennemføre det, men vi har dog først og fremmest behov for passende faglig rådgivning, tilsyn med kodekset for statistiske procedurer samt forvaltning af statistikkerne. Det er meget vigtigt som følge af de forskellige systemer i medlemsstaterne og behovet for at koordinere og ensarte dem i 27 stater, statistiske agenturer samt Eurostat. I denne sammenhæng støtter jeg begge betænkninger.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Hr. formand! Der er bred enighed om, at statistikker er af stor betydning, og ikke kun blandt dem, som har indfundet sig her på dette sene tidspunkt. Spørgsmålet er, om det mål, som jeg antager, at vi alle arbejder mod, kan nås med de foranstaltninger, som bliver indledt her. Jeg blev forundret, da kommissæren talte om en anden ny bestemmelse, som skulle forhandles med os. Måske kan De fortælle os, hvorvidt denne bestemmelse også får indflydelse på disse rådgivende organer.

Det andet spørgsmål er som følger: Der er altid den store iboende fare forbundet med rådgivende organer, at de kan blive en lov i sig selv og trække tingene i langdrag. Ville det i sidste ende ikke have været mere fornuftigt at foretage en kort, koncis og tydelig evaluering - om nødvendigt med hjælp fra eksterne managementkonsulenter - af de problemer, der er opstået med Eurostat, og derefter hurtigt blive enig med Parlamentet, i stedet for endnu en gang at fralægge sig ansvaret og sylte spørgsmålet? I sidste ende ved vi alle, at problemets kerne er kommunikationen mellem Eurostat og de nationale statistiske kontorer. Det bedste et rådgivende organ kan gøre er at sætte problemet tilbage på dagsordenen, men det skaber bestemt ikke ægte gennemsigtighed og effektivitet.

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. - (ES) Hr. formand! For det første vil jeg sige tak til alle, navnlig ordførerne, men også til alle de andre, som har deltaget i debatten, for deres engagement og medvirken til at forbedre den statistiske styring i EU og for gennem den anden udvalgsreform at øge brugerens inddragelse i Europas økonomiske og sociale liv med det mål at skabe et bedre statistisk system, et mere troværdigt system.

Det, vi diskuterer her, er et system og, som fru Van den Burg sagde, skal både det europæiske statistikagentur (Eurostat) og de 27 medlemsstaters nationale statistikkontorer i lige høj grad være underlagt de krav og forhåbninger, vi har til dem. De skal samarbejde, arbejde koordineret, anspre hinanden - deraf adfærdskodeksen og den måde, den anvendes på - hvilket set med mine øjne er meget positivt. Jeg håber, at dette nye organ er i stand til at bedømme dets værd og opmuntre det til at arbejde med henblik på fremtiden, da det på mange felter er vigtigt at have adgang til gode statistikker.

Hr. Gauzès henviste til stabilitets- og vækstpagten. Det samme gjorde jeg i min indledende tale. Det er meget vigtigt, at vi har pålidelige tal, når vi fører tilsyn med budgetdisciplinen i dette multilaterale regi. Men det er også meget vigtigt at have pålidelige tal om nationalproduktet til at finansiere EU. Det er desuden meget vigtigt at have et pålideligt prisindeks og ligeledes vigtigt at have statistikker om ekstern samhandel, eksterne investeringer og om handelsmønstre eller kapitalbevægelser.

I forbindelse med de forhold, vi diskuterede, eller for mit vedkommende lyttede til, under det foregående emne, energi, blev der lagt særlig stor vægt på energistatistikker samt på statistikker om immigration og spørgsmål, som har forbindelse til, hvad der indtil videre er blevet kaldt den tredje søjle. Der er så mange aktivitetsområder - stort set alle EU's aktivitetsområder - som kræver gode statistiske data, at betydningen af denne debat, selv om det med fru Van den Burgs ord ikke er det mest "sexede" emne, er åbenlys, og jeg håber, at de to organer på lige fod er underlagt de krav, som vi i disse to bestemmelser stiller til dem.

Et andet meget vigtigt regelsæt, "statistikloven", er på trapperne. Kombinationen af denne pakke og den store indsats, som både Eurostat og alle embedsmændene i det europæiske statistikkontor og de 27 medlemsstaters nationale statistikinstitutter yder, håber jeg, at enhver tvivl om kvaliteten af europæiske statistikker i de næste par år om muligt vil blive manet i jorden, og at dette vil betyde større effektivitet og en mere præcis justering af vores politikker og beslutninger om europæiske borgeres behov og aspirationer, for det er i bund og grund det, som statistikker handler om.

Formanden. - Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted onsdag den 24. oktober.

19. Dagsorden for næste mødeperiode: se protokollen

20. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.00)